

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE SREČNO 78!

KRONIKA 1977

REFERENDUM
CELJE

Spet se piše
novo leto,
ko staro je
v anale vzeto.
Vendar škoda
je velika,
da s starino
ne gredo
v odpad
še vsi dolgovti
in hkrati se
odprejo novi,
da ne gredo
v pozabo zgube
in nevednosti
vse druge,
ki so pestile
nas hudo.

Zadnje dni
bile so dirke.
Smo pravilnike
pisali
in statute,
sporazume.
Na sodišča
smo bezljali
menda zadnjih
pet minut
in površno
postorili,
kar terja zakon,
ki je hud.
Kdor premagal
ni zamud,
bo v novo leto
krenil pač
z nekaj
minimalnih
suhih plač.

So tole leto,
ki mineva,
Celjani vnovič
rekli DA,
so referendum
izpeljali
kar se moč
visoko da.
So v Stora
bučno zahrneli
slovenski prvi
traktorji,
Slovenci pa so
mesto belo
s SLOVENIKO
lepo obšli.
Ob prazniku
tovarno novo
za furnir
prav slovesno

so odprli.
A ker pri nas
pač ni lesa,
so jo — hudir,
po debila
v Afriko ucvrli.
Sicer pa v Celju
to se ve,
je rokomet
nač vse.

Lani Zalčani
plesali
v srečne
novoletne dni
v novi so
blagovnici.
A zdaj se gre
kdo od višjih
ob letu pride
jim v goste!
So pač čez leto
se močno,
otepali
z obvoznico:
kufre gor
in kufre dol,
pa spet leto
je okol!
Veliko novega
zgradili
so v občini
to leto dni.
Ponosen
v Preboldu
hotel stoji
in v disko
mladež vabi
na plesišče.
Se bolj živo
je samo,
polno kač,
podgan,
tja do Griž
smrdeče
trbenko
ametišče.

Je hudo žal
Konjičanom,
da preč
je leto.
Storili radi
bi še več,
kot v plan
bilo je
gori vzeto.
Pa so za
nadevek
izglasovali
si spet nov

samoprисpevek.
V Konjicah radi
bi nov bazen
zgradili
v Zrečah pa
so kot v navadi,
to namero
kar storili.
Pa naj kdo reče,
da občina
vse v center
vleče?!

So Laščani
praznovali
svoj jubilej
visok.
Volno srečno
prepeljali
so čez prepad
globok.
Da pa ne bi
šli iz forme,
prehitro
rešeni skrbi,
troje tozgov
v laškem TIMU
z izgubo
zdaj grozi.
A v zdravilni
vodi
se namaka,
kdo za svoje
zdravje vpraša,
mimo njega
pa Savinja
zbirko strupov
v svet odnaša.

Na Kozjanskem
ropotalo
je oktobra
nekaj dni.
Braniti
rodni dom
veljalo
za vse je
delovne ljudi.
Hišo svojo
po potresu
spet zakrpal
je Kozjan.
Po novi cesti
tam ob Sotli
se vozi šmarski
nov župan.

V Sentjurju
pravi semafor
z občani
v nove čase

tipa,
pa čeprav
zaenkrat še
le rumena
luč utripa.
A ALPOS star
je dvajset let
in kurja farma
dvojno nese,
pri bazenu
za novi park
posadili
so drevese.

Gostinstvo
se v Mozirju
ženi ...
Mozirje gre
zamož
v Velenje.
Si zlatov težkih
vsak obeta,
le »Iverica«
se z izgubami
opleta.

Kaj naj bi tukaj
še dodali,
čez leto smo
o vsem pisali,
o vsem in še
o marsičem.
Smo uspešno,
to ni blef,
pridržali
peti T D F,
smo menjali
tudi urednika,
cdličja dala
nam je dika,
naša slavna
armija.

A zdaj ko leto
se posavlja,
vas uredništvo
vse pozdravlja,
želi vam mnogo
svetle sreče
in uspehe kar
največje,
predvsem pa
zdravja —
nič skrbi
in vse kar vsak
si sam želi.
Je leto mlado
k nam prispelo,
naj bo srečno
in veselo!

JUR

REFERENDUM
SLOVENSKE
KONJICE

IZGUBE

SLOVENIKA

SLOVENSKE
KONJICE

Ob izteku leta 1977 je moč veliko povedati. Tako o uspehih in slabostih dosedanjega dela kot v nalogah, ki so pred nami. Predvsem slednjih pa prinaša 1978. leto veliko, še posebej v vseh družbenopolitičnih organizacijah. Zato ob tem, ko se poslavljamo od starega leta in vstopamo v novo, objavljamo strnjena razmišljanja predsednikov medobčinskih družbenopolitičnih organizacij o delu v preteklem letu in nalogah v prihodnjem, ki so hkrati tudi novoletne poslanice vsem delovnim ljudem in občanom celjskega območja.

JANEZ ZAHRASTNIK, sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje: »Če se kritično ozremo nazaj, v preteklo leto, in če poskušamo ovrednotiti naše skupne rezultate na širšem celjskem območju, potem moramo priznati, da v novo leto ne vstopamo brez uspehov. Več je razlogov za takšno trditev. Naj navedem le nekatere najbolj pomembne. Dosegli smo dokajšnje premike pri razvoju samoupravnih socialističnih družbenoekonomskih odnosov, opravili imamo — zlasti v drugem polletju — s pospešeno rastjo gospodarstva. V pogledu materialne rasti je očiten napredek v vseh občinah. Smelo, čeprav ne brez težav, razvijamo delegatski sistem. Povečujemo ugled zveze komunistov, kar izhaja iz doseženega pri njeni idejni in akcijski enotnosti, frontno organizirana socialistična zveza vse bolj uresničuje svojo funkcijo v političnem sistemu in v družbenem življenju sploh... Mnoga dejstva takšne ugotovitve potrjujejo. Ob vsem tem pa moramo biti seveda realisti. Ne smemo zapirati oči pred slabostmi, ki so prisotne na našem območju. Nekateri pozitivni trendi so v tolikšnji meri kratkotrajni, pa tudi protislovni, da bi kakršnokoli samozadovoljstvo pomenilo politično naičnost. Pri tem mislim predvsem na rast materialnih produktivskih sil, na premajhno dolgoročnost v kvalitati gospodarskih tokov, pa tudi na sorazmerno prepočasen proces vsebinske preobrazbe odnosov kakršno narekuje zakon o združenem delu. Drugače rečeno, pred nami je trda, odgovorna in stalna bitka, ki je edina mogoča pot v bogatejši napredek. Od tega, od takšne usmeritve, tudi zavisi trajnost ugleda zveze komunistov. Vse, kar sem povedal, pa v ničemer ne zmanjšuje velikih uspehov, ki smo jih dosegli v preteklem letu. Obratno. Narekuje le nove napore za to, da bo

na njih mogoče doseči več in boljše. Takšen bo tudi v letu, ki je pred nami, osnovni smisel delovne usmeritve medobčinskega sveta. Dosežena politična stabilnost in zaupanje delovnih ljudi in občanov v zvezo komunistov, v socialistično samoupravljanje, ki sprošča njihovo ustvarjalno moč, nam zagotavlja napredek tudi v letu, ki je pred nami.«

JANKO ŽEVART, predsednik medobčinskega sveta SZDL Celje:

»Tudi če te dni ne bi imeli v rokah koledarja, bi lahko po vzdušju in vrvežu, ki ga srečujemo na vsakem koraku, uganili, da se iztekajo zadnji dnevi starega leta. Povsod je čutili veliko pričakovanje, neko čudno vznemirjenost. Bolj ko se približuje najdaljša noč, bolj postajamo nestrpni. In bolj nas — hoteli ali ne — povezujejo in združujejo skupne misli in se nam zastavljajo enaka vprašanja. Kaj nam je prineslo staro leto? V zasebnem življenju vsakemu od nas gotovo veliko radostnih in veselih doživetij, vsaj nekaj izpolnjenih želja, pa tudi marsikakšen boleč in težaven trenutek. Oboje pa, kot pravijo, plemeniti človeka. In ker se eno in drugo imenuje življenje, bo tako ostalo tudi v prihodnje. Lepi in prijetni dnevi pa bodo postali še lepši in bolj doživeti, žalost, težave in bolečine lažje, če bomo oboje znali in hoteli deliti z drugimi in drugi z nami. In ne samo to. Še bolj nas v teh ureh izrekanka želja, družinskega in družbenega načrtovanja, združuje in povezuje zavest, da so le z delom uresničljivi načrti, želje in hotenja vsakega posameznika. Naša revolucija bo tudi v bodoče toliko bolj naša in zmagovita v doseganju pravičnejšega in lepšega, kolikor bolj bodo v vse njene tokove vloženi napor in prizadevanja vseh nas. Spricho raznega in samoupravnega življenja družbenopolitičnega samoupravnega življenja moramo in tudi lahko njene nadaljnje poti naravnavamo sami. To ni le naša pravica, temveč tudi naša dolžnost.«

IVAN KRAMER, predsednik medobčinskega sveta ZSS Celje:

»Zopet smo pred tistim trenutkom, ko pred vstopom v novo leto pohitimo nazaj in na kratko ocenimo, ali smo bili dovolj uspešni in ali smo uspeli uresničiti naloge, ki smo si jih zadali v tem letu. Krični bi bili, če bi trdili, da smo storili vse, kar smo si zadali nalog. Njihov obseg je bil resnično velik in

V LETU 1978

POVEZANI V SNOVANJU

Janez Zahrastrnik

Janko Ževart

Ivan Kramer

Jakob Štefancič

Metod Trebičnik

zahteven. Trudili smo se, da bi jih kar najbolj oporavili in da bi resnično zagotovili takšne pogoje, v katerih bi delovni ljudje postali odločujoč faktor v našem samoupravnem sistemu. Mnoge akcije so bile usmerjene prav v usposabljanje delovnih ljudi in na spodbujanje celovitega dojemanja in uresničevanja zakona o združenem delu. Uspehi so bili večji

tam, kjer smo uspeli vključiti širok krog delovnih ljudi v proces odločanja in izvrševanja sprejetih nalog. Menim, da bomo tudi v prihodnjem letu vsi skupaj in združeni veliko lažje delali, saj je nalog, ki nam jih prinaša leto 1978 res veliko. Pred nami je naloga nadaljnega uresničevanja vsebine zakona o združenem delu v praksi in utrjevanje siste-

ma samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja. In ne nazadnje. Vložiti bomo morali mnogo več naporov za doseganje boljših delovnih uspehov, saj je od njih odvisen standard vseh delovnih ljudi. To je tudi moja iskrena želja, ki jo ob čestitki za novo leto izrekam vsem našim delovnim ljudem v celjski regiji.«

JAKOB ŠTEFANČIČ, predsednik medobčinskega odbora ZZB NOV Celje:

»Leto 1977 je bilo leto Titovih in partijskih jubilejev, zato je tudi naša organizacija delovala v smislu počastitve teh za nas tako pomembnih jubilejev in uresničitve sklepov, sprejetih na VII. kongresu ZZB NOV in X. kongresu ZKJ. Združena zveza borcev so pokazala veliko aktivnost v izvrševanju sprejetih nalog in njihovi člani so se vključevali v aktivno delo povsod tam, kjer so potrebovali njihove izkušnje iz narodnoosvobodilne borbe. Ko letos

slavimo tudi 30. letnico organizacije ZZB NOV, smo posebno pozornost posvečali skrbi za borce in izrazitejšje uveljavljanje lastnosti nekdanjih borcev kot so tovarštvo, medsebojno pomoč ter skrb za ostarele in onemogle. Naša socialistična družba je to skrb razumela, zato je vprašanje družbene pomoči borcev v letošnjem letu zadovoljivo uredila. Članstvo se zaveda, da je zveza borcev družbenopolitična organizacija, zato so se vsi vključevali v aktualna družbenopolitična dogajanja. Mnogi so tudi delegati v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih, celovito pa se vključujejo tudi v organiziranje odborov za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito. Tudi v novem letu bo organizacija zveze borcev še krepila svojo aktivnost, zavedajoč se, da imamo borci še vrsto obveznosti in dolžnosti v splošnem življenju naše družbe. Sledili bomo prizadevanjem za naš lepši jutri, kot jih je opredelil tudi predsednik republike in prvi predsednik naše organizacije tovariš Tito.«

METOD TREBIČNIK, predsednik medobčinskega sveta ZSMS Celje:

»Ob izteku starega leta želim vsem mladim, da bi vstopili v novo leto bolj smelo in revolucionarno, kot so storili doslej. Še zlasti zato, ker bo prihodnje leto dokaj težavno glede na število nalog, ki nas čakajo pred kongresi in volitvami. Želim, da bi se mladi ne zgubili v obilici vseh nalog, ampak se posvetijo predvsem tistim, ki so v posameznih sredinah najbolj pomembne. Ena izmed teh je brez dvoma uresničevanje delegatskega sistema, saj od njegovega delovanja zavisi celoten obstoj našega samoupravnega socialističnega sistema. Druga naloga je gotovo tista v zvezi s krepitvijo materialnega položaja delavcev, uresničevanje dohodkovnih odnosov in uveljavljanje sistema delitve po delu. Ker so to procesi, za katere bi morala biti zainteresirana predvsem mlada generacija, menim, da se bodo mladi aktivno vključili vanje. Tretje področje, ki se mi zdi pomembno, je uresničevanje sklepov, stališč, resolucij, zakonov — sploh izvajanje sprejetih obveznosti. Vendar se mi zdi ob tem pomembno poudariti — in tega se morajo zavedati tudi vsi mladi — da v sprejetih sklepih in dogovorjenih nalogah ni samoupravljanja.«

SREČNO!

Prišel je čas, da si sežemo v roke, dvignemo čaše in nazdravimo. Z odkrito, pristrčno in toplo besedo, s čistim vinom.

Čas je, da si zaželimo in da zlasti vam, ki ste spremljali naše delo v letu, od katerega se poslavljamo, ki ste bili in ste naročniki Novega tednika, ki ste njegovi zvesti bralci, ki ste z nami združevali svoja sredstva ali z lastnimi prispevki bogatili vsebino časnika, zaželimo srečno, zdravo, zadovoljno in uspehov polno Novo leto 1978.

Naša želja je, da bi vezi, ki držijo že nekaj desetletij, postale v prihodnjem letu močnejše, da bi še zvesteje sledili programu našega celjskega radia in da bi postal Novi tednik vaš resnični prijatelj. Srečno Novo leto 1978.

UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE

V VELENJSKEM RUDNIKU POD JEZEROM

BALADA O KNAPOVEM KRUHU

ALI ZGODBA O LJUDEH, DA SE NAS NE PRIME GRIPA

PIŠE TONE VRABL

Zamahnil, je s krampom Drejčnik Andrej,

z roko je prgišče premoga zajel,
pokleknil na tla, se sklonil
nad dlan
in zaklel...

(Mile Klopčič)

Bilo je morda kakšen mesec nazaj, ko sem se s še okoli petnajstimi kolegi slovenskih časnikov, radijskih postaj in televizij prvič v življenju spustil 350 metrov globoko! Pred odhodom v globino, kjer ne bom počival niti takrat, ko mi bo srce odpovedalo (takrat bo globina le okoli »revniha dveh metrov«), so prijazni gostitelji REK Velenje, ali bolj po domače in znano, rudnika lignita Velenje, rekli:

»Fantje, slecite vso svojo garderobo in nataknite naše cote!«

Nadvse spoštljivo smo slekli vse do kože, si nadel dolge knapovske gale pa še vse ostalo zdraven (srajco z dvema gumboma pa čelado, svetilko, aparat za dihanje ob primaru težav in podobno), noge ovili v rdeče rute in jih nataknil v škornje ter s čudnimi občutki odraca-

li tja, kamor mnogi hodijo že vrsto let, dan za dnem. Srečko Meh, postaven mož skorajda še manj kot srednjih let, nam je pred odhodom škripajočega dvigala v bližino zemeljskih notranjih neder ponudil tobak. Z dvema pristoma je segel v vrečko, malce pomencal in si vse skupaj vtaknil za bele zobe.

Med smehom je začel čitati, ostanek pa je ponudil... Eden ali dva sta mu sledila, drugi ne. Vinco Gostenčnik, ki nas je tudi spremljal v jamo, nam je dal prav »Zdaj ne jemljite, ker niste navajeni Bruhali boste! Potem ko se bomo vračali, lahko...«

Zaropotalo je v globino, belina dneva, pa čeprav ne lepega, je ostala nad nami. Objela nas je tema pa tisti po svoje čudoviti vonj po premogu, toplota

in mraz, pesek v oči, večsiliš čofotanje po blatu in vodi, kjer je mimo švignila tudi kakšna podgana. Rov je postajal vedno ožji in občutki tudi. Bili smo kot v planinski navezi, kjer poti nazaj ni, ampak samo naprej. Pa tudi nek čuden občutek premaguješ prav s tem, ker si ne upaš odpovedati pred kolegi na dolgi poti v najbolj temno noč življenja. Britvica nad čelado komaj razdira vse bolj gosto ozračje! Srečamo prve »prave« knape, ki kot krti rinejo za rjavim zlatom, da ga spravijo potem na svetlo in do tja, da nam je svetlo ter toplo. Knapji stojijo kot najmočnejši oporniki ob stenah lignita, mi pa jo kot navita švicarska ura mahamo dalje. Imamo le toliko časa, da se pogledamo iz obraza v obraz in ciklamo skozi zobe knapovski SREČNO!

Ko zapustimo prostor, kjer je obupno smrdelo in je peklo v oči ter žgalo do pljuč, nam eden izmed spremljevalcev pove, da smo šli skozi prostor, kjer je gorelo... Tam baje velikokrat gori pa knapi vse pogasijo... Nekam otožno si ogledujemo nad glavami kot zobotreboce zlomljene podpornike, ki niso zdržali pritiska mase premoga. Za »tolazbo« izvemmo, da je nad nami jezero, v katerem je okoli 11 milijonov kubikov vode! To je tisto jezero, ki zaliva že dolgo izumirajočo vas Družmirje. Sedanja površina jezera je 36 hektarov, na najglobljem mestu pa meri 41 metrov! Jezero se bo seveda v prihodnje širilo

in bo eno največjih v Sloveniji.

Sicer nas pa tista voda nekaj sto metrov nad nami sploh toliko ne zanima, kot nas zanima vedno bolj ozka pot skozi premog. Prej zravnano telo smo najprej rahlo upognili, potem pa stlačili čisto na tla. Roke in kolena so se oprijeli premoga, »puzali« smo. Nekdo je pripomnil, da gremo skozi prostor, kjer je lani usit premog pokopal nekaj rudarjev... Pot, ki se meša s peskom in premogovim prahom, tišči v oči, da peče bolj, kot da bi na rano nalil šnopsa... Potem nekaj počni in za vrat dobimo pošiljko lignita... Počasi je vprašan vedno manj... Vse bolj smo tiho, sliši se samo nekondicijsko dihanje pa odletavanje premoga in klci knapov, ki so nekaj sto metrov pod zemljo tako udomačeni, kot da bi doma gledali v copatih televizijo...

Ko smo »prepuzali« najožji del in smo razrahljane kosti ponovno sestavili v pokončno držo, smo srečali knapa Stanka Bratiča, ki služi beli kruh v črni jami že šestnajsto leto:

»Ja, enkrat sem jih že dobil po glavi pa po nogi tudi... Ja, nič hudega ni bilo... Veste, človek se vsega navadi...«

Bo kdo iz vaše družine tudi knap?

Na črnem obrazu se med nasmehom izsušenih rdečkasto osmojenih ustnic pojavi orglica belih zob:

»Nel Veste, imam tri hčerke... Babnce pa niso za jamo!«

Drugi, ki se je plazil po tleh in postavil opornike, ga je kar med delom hitro dopolnil:

»Babnce so že za jamo...«

»Samo ne vse.«

Mladenč iz kota: »Kakšna bi zdajle kar prav prišla...«

Odmev: »Pol pa norme ne dosegu!«

Nazaj: »Kaj norma! Če bi imel kaj za prijet, bi normo še prekoračul!«

In tako naprej...

Sicer pa kaj dosti govorenja v tistih čudno v srce segajočih globinah ni. Vsi delajo... Garajo... Velenjski knap je eden izmed tistih, ki najpogosteje ruši rekorde. Zadnji rekord so dosegli 22. decembra letos, ko so v enem dnevu nakopali kar 19.700 ton premoga! Za ilustracijo: leta 1970 je bil rekord 13 tisoč ton! Samo letos so že trikrat izboljšali rekord! V celem letu naj bi nakopali 4,4 milijona ton premoga, prihodnje leto pa že 4,7 milijona ton. Sedanja rekordi gredo tudi nekoliko na račun sodobne mehanizacije, zlasti dva meseca starega angleškega stroja »dowty« ki ga je proizvajalec priredil prav za potrebe velenjskega načina izkopa premoga. In spet rekord: z »dowtijem«, ki je dolg 81 metrov in ima 52 sekcij po 1,5 m ter v vsaki sekciji 4 stojke s nosilnostjo 325 ton, so v enem dnevu že nakopali 2340 ton ali po osebi nekaj več kot 50 ton z napre-

Klasičen način odkopavanja premoga.

dovanjem sedmih metrov! Takšnih strojev bi rabili še več, žal pa samo eden stane pet milijard starih dinarjev...

V prihodnje bo treba čimveč mehanizacije! Ljudje se ne gredo več radi knape, čeprav imajo solidne dohodke in ugodnosti pri delovni dobi... Knapji bežijo iz jame, kot bi ležal vsak! Nekdo izmed novinarske ekspedicije v temnih rovih je nekoliko ironično pripomnil, da ne bi v jamo hodil niti za star milijon spat, kaj šele delat! Med knapi je ogromno invalidov, v poprečju skoraj eno tretjino naših slovenskih invalidskih poprečjem... Najpogostejše poškodbe so na hrbtenicah zaradi stalnega dvigovanja težkih predmetov pa na dihalnih organih, očeh...

Srečko Meh govori o tem, da je v rudniku trenutno zaposlenih okoli 3800 delavcev, od tega 3500 prav v jami! Rabili bi še 200 knapov, da bi lahko prišli na »nov delovni teden«, ko bi tri izmene delale, ena pa počivala. Vsi bi bili ob nedeljah prosti pa še en dan v tednu. Tu so zdaj problemi, kako »razbiti« mit o končnem tedenskem družinskem vikendu. Bi pa s tem marsikaj pridobili! Hudičevi so ti knapi!

Po nekaj urah hoje po temnih rovih tudi sam poprosim za tobak. Zmečkam ga in vtaknem za zobe. Čudna grenčica mi napolni ustno votlino in vse skupaj izpljunem. Dvakrat sem pred tem zagrabil z zobmi pa ni šlo.

Z dvigalom smo po dobrih nekaj urah ponovno priropotali na svetlobo in počutili smo se, kot da bi bili ponovno rojeni! Po naši logiki se knapi, ti čudoviti ljudje, ki najpogo-

steje poznajo samo delo in besedico SREČNO, rojevajo vsak dan. Direktor rudnika Slavko Janežič še pove, da je njihov premog skoncentriran v razdalji 11 kilometrov od Konovega do Topolšice in da ima v poprečju 2500 kalorij. Stišimo tudi nekaj o problemih plina, ki se nabira v prelomnicah in je izredno nevaren pa o plasteh peska, možnosti vdora vode... Velenjski knapi pa gredo mimo vseh teh težav, saj se zavedajo, da premog potrebujemo za energijo, ki je ni nikoli dovolj. Velika količina letno nakopanega premoga gre v gigant termoelektrarno Soštanj, nekaj malega še drugam, skoraj kaj dosti ne več med drobnjakarje. Velenjsko-šoštanski energetski gigant trenutno pokriva preko 50 % vse potrebne energije v Sloveniji.

Ko sem razmišljal o reportaži, ki naj jo bralec ponudim za novoletno branje, sem se med mnogimi dobrimi predlogi odločil za knapovsko štorijo. Prepričan sem, da nisem prešlel, ko sem vsaj malo nametal utrinke ljudi, ki garajo globoko pod zemljo zato, da je nam vsem skupaj toplo, da lahko vsako gripico na toplem preženejo.

Balada o knapovskem kruhu je resnično balada pa čeprav v času, ko je marsikaj drugače, kot je bilo.

Velenjski knapi, možje, očetje in fantje iz vseh koncev Jugoslavije — SREČNO!

P. S.: slekli smo rudarske gvante in goli odšli pod prho, kjer se je z nas začela sekati črna... Med ohlajevanjem smo ob cigareti in pivu razmišljali...

Matice v jami, kajti pot ven bi bila preveč zamudna.

Foto: L. Ojsteršek

PIŠE MILAN BOŽIČ

Dan ima zmeraj in povsod samo štirindvajset ur. Merilo, ki velja za vse. Enota, s katero merimo tudi svoje delo, uspehe, spodrsiljaje. Tudi življenje. Spomini se vežejo na dneve.

Se spominjaš tistega dne, ko sva se prvič videla? Bilo je lepo. Se spominjaš tiste ure groze, ko je pokalo in grmelno? Tiste ure, ki se je vlekla kot temna noč.

Dnevi tečejo. Največkrat zelo hitro. Ob koncu leta se zdi, da so hiteli mimo nas z veliko hitrostjo. Spoznanje, da še nisi vsega napravil, kar bi moral.

Sedela sva v kuhinji in se pogovarjala. Kot stara znanca. Zato je bila beseda bolj tekoča. Brez zadržkov.

Njegova žena se je tu in tam za hip umačila, kakor da bi ga hotela v premljevanju, v obujanju spominov pustiti samega.

Razgrinjal je svoje življenje, svoje dneve. Lepe in težke, sončne in temne. Takšno je življenje.

Jurij Bojanovič.

Februarja prihodnje leto bo imel šestdeseti življenjski jubilej.

V Vojniku ima lepo hišo. Rezultat njegovega dela in pridnih rok njegove življenjske tovarišice.

V pogovoru spoznaš, da ni naše gore list. Tu in tam pomeša srbohrvatsko besedo. Včasih ga izda naglas. Toda, vse to spoznaš, če ga poslušaj pozorno. Sicer bi mu ne prisodil, da se je rodil v Bosni, v družini, ki je imela enajst otrok. Na svet je prišel kot sedmi.

Rasel je v skromnem okolju. Težko življenje. Trdo delo. Tega je sprejel za svojega. Spremlja ga vsepovsod. To je del njegovega bivanja. Tudi danes. In tako je bilo vse dni. Tako bo do konca.

Prišlo je leto groze in hkrati začetek porajajoče se zore.

Okupator mu ni prizanesel. Poslal ga je z mnogimi drugimi vrstniki vred na prisilno delo. V Avstrijo.

Toda, tam, med tujimi ljudmi, v neznanem okolju, ni samo delal. Je tudi živel, spoznaval okolico, ljudi...

Bil je nemiren in ves čas ga je vlečlo. V gozdove. Tudi doma jih je bilo dovolj. Stojalo se mu je po njih. Domači so bili predalet. Pa so bili mi-kavni tudi tuji. Tudi te lahko sprejmeš za svoje, če se jim zaupaš, če jim po-

dariš vse, kar imaš.

Iskal in dobil je zvezo. Z dobrimi ljudmi, ki so ga razumeli in ki so mislili tako, kot on.

Našel je zvezo s koroškimi partizani in pripadniki narodnoosvobodilnega gibanja na Koroškem onstran meje. In tako je prišel tisti svetel dan, 22. septembra 1943. leta, ko je stopil med partizane. Postal je borec Šlandrove brigade. Poznejša pot ga je zanesla med kurirje, med tiste, ki so veliko hodili in prenašali na določena mesta važna sporočila.

Ves čas se je zadrževal na Koroškem, na tej in oni strani Drave, med ljudmi, ki jih je vzljubil. In tudi oni so ga sprejeli za svojega. Postal je njihov. In njihov je tudi ostal. Ne samo v najtežjih letih boja za svobodo, tudi pozneje in tudi zdaj. Zveze niso prekinjene. Živijo še danes. So močne, prijateljske, bratske. In kadarkoli beseda nanese na Koroško, mu postane pri srcu toplo, saj je na to zemljo in ljudi na njej, vezan dobesedno del njegovega življenja. Veliko dni. Največ lepih, čeprav je bilo tudi težkih. In med njimi dan, ki še danes vzbuja grozo, ogorčenje...

Bilo je 12. oktobra 1944. leta. Neda-leč od Komela nad Pliberkom. Četa enaindvajsetih borcev je bila v neki hiši. Bili so izdani. Prišli so policaji in esesovci. Vnela se je bitka. Za življenje in smrt. Prednost in premoč sta bili na nemški strani. Napadalc so hišo zažgali. Padlo je osemnajst borcev osemnajst partizanov. Toda, nacistom to ni bilo dovolj. Ujete in težko ranjene partizane so metali v ogenj. Se žive.

Jurij Bojanovič se je po srečnem naključju rešil iz tega pekla. Z njim še dva borca, ki sta padla pozneje. Tako je od te skupine junakov ostal sam. Padli so v Komelu nad Pliberkom postavili spomenik, ki je bil domačim nacistom napoti. Oskrunili so ga in s tem dejanjem prizadeli tudi še edinega preživelega, Jurija Bojanoviča. In vse, ki so se borili na tisti zemlji in drugod proti nacizmu, za svobodo, za življenje človeka.

Tisti dan je bil črn. Sama tema, groza. Tisti oktobrski dan 1944. leta.

Toda, boj se je nadaljeval. In ne dolgo za tem je imel Jurij Bojanovič novo četo. Z njo je ostal na Koroškem vse do osvoboditve.

Pozneje ga je kot oficirja JLA pot vodila v Ptuj. Tu je spoznal svojo ženo, ki je imela za seboj veliko gorja druge svetovne vojne in vsa mučenja nemškega koncentracijskega taborišča.

PRI JURIJU BOJANOVIČU NA DOMU V VOJNIKU

NJEGOV DAN

ŽIVA VEZ S KOROŠKIMI PARTIZANI ONSTRAN MEJE

Poročila sta se 1950. leta. Lep in svetel dan. Za oba.

In ker je ona že pred vojno delala v Vojniku, sta se po njegovi demobilizaciji podala 1951. leta v ta kraj. Tu sta še danes.

Koroška in njeni ljudje so postali del njegovega življenja, njegovega dneva. Zato ni naključje, če je bil prav Jurij Bojanovič tisti, ki je pripravil pota za podpis listine o pobratimstvu med krajevno organizacijo Zveze borcev v Vojniku in Zvezo koroških partizanov v Celovcu.

Ob podpisu te listine je bilo julija 1975. leta v Vojniku veliko slavlje. Tedaj jih je obiskal tudi borec in prijatelj, Karel Prušnik-Gašper.

Niti, ki so bile stikane med ljudsko revolucijo, so se okrepile. Postale so nov most prijateljstva, sodelovanja. Iskrenega, toplega. Pa ni ostalo samo pri listini. Medsebojni obiski so postali življenjska praksa. Po zaslugi Jurija Bojanoviča.

Zdaj je naš Jurij Bojanovič Vojničan v pravem pomenu besede. Človek, ki vodi marsikatero dejavnost. Ni samo že dolga leta predsednik krajevne organizacije Zveze borcev, je tudi pred-

sednik domačega gasilskega društva, sicer pa povsod tam, kjer se nekaj dogaja, snuje, dela.

Vojniku je posvetil svoj delovni dan. Zato je malo doma. Ni časa. In kadar je kljub vsemu kakšna urica prosta, potem jo posveti svojemu okolju. Tudi vrtu okoli hiše in v njej. Da, celo v njej. Saj prav v tem času lahko z limone, ki mu stoji sredi dnevnice sobe, utrgate zrel sadež. Ne samo enega. Osemnajst jih je na vejah. Tu so doma tudi banane in še marsikaj drugega.

Zelenje ustvarja prijetno okolje, toplino.

Jurij Bojanovič pa pozna še en delovni dan. To je tisti, ki mu je namenil že sedemindvajset let dela. Na enem mestu. V enem kolektivu.

Takoj po demobilizaciji, kot kapetan prve klase in s štirimi visokimi odlikovanji, je našel svoj delovni prostor v tedanji Upravi za ceste in kanalizacije v Celju. Temu kolektivu je zvest še danes. In v njem je začel delo, ki mu je prav tako zraslo k srcu, brez katerega bi ne bil tisto, kar je.

Postal je vodja asfalterne skupine. Pravzaprav je to skupino osnoval prav on. Še prej je obiskoval nekatere tečaje, se strokovno izpopolnjeval.

Delo, ki ga vodi, ne pozna ur. Kadar je treba pohiteti, je njegov delavnik dolg tudi po petnajset ur. In navadno je tako, da je treba z asfaltiranjem cest in drugih površin vedno pohiteti, ker se to delo veže največkrat na nek dogodek, proslavo itd.

Asfalterna skupina, ki jo vodi Jurij Bojanovič že toliko let, je celota, je skupina, ki zna prijeti za delo.

Koliko cest bi lahko poimenovali po tej skupini ali Juriju Bojanoviču? Najmanj 200 km.

Te dni, za konec leta, so končali svoja letošnja dela v Petrovcih.

Njegov dan se v letošnjem letu počasi izteka. Delovni dan. Počitek ne bo dolg. Čaka ga novo delo. V kolektivu, doma in v krajevni skupnosti. Tudi pot v vinograd je prijetna.

Da, v dnevu Jurija Bojanoviča se je v teh šestdesetih letih veliko spremenilo.

»Moram reči, da zdaj dobro živim in da se sedanje življenje ne da primerjati s tistim, ki sem ga začel.«

To je res. Resnica pa je še ena. Veliko se je spremenilo zaradi tega, ker je našel samega sebe, ker ima pridne roke, kar so njegove roke žuljave od dela, ker ima lep in topel dom... ker je vedel in ve, kako mora preživeti svoj dan.

Tako sta Jurij Bojanovič (na levi) in Karel Prušnik-Gašper podpisala julija 1975. leta v Vojniku listino o pobratimstvu in sodelovanju med krajevno organizacijo Zveze borcev v Vojniku ter Zvezo koroških partizanov v Celovcu.

DOROPOLJSKA ZGODBA

PISE DRAGO MEDVED

RDEČE DREVO ŽIVLJENJA

SLAVKO DOBRŠEK O SEBI IN SVOJI ZEMLJI

— Titom. Obe želji sta se mu uresničili pred leti. Obe v enem letu, naslednjo pomlad pa je umrl.

OTROŠTVO Z BODEČO ŽICO

Tam na zeleni poljani je tistega lepega sončnega jesenskega dne veter razgraval rdečo krošnjo samotarja. V ritmičnem popiesavanju listov je krošnja gorela v plamenu kot sonce, ki je s svojo svetlobo dodajalo jesenskim barvam živo otožnost, veter pa ostrino v zraku, ki je lebdel nad Doropoljem in so ga vsrkavali vase ljudje med Planino in Bohorjem.

Tistega jesenskega dne je Slavko Dobršek sedel v svoj sivi že ničkoliko let stari »folksvagen« brez sprednjega desnega sedenja in me povabil na vožnjo brez cest, po zeleni trati svojega posestva in peljal gledat to rdečo drevo, ki je kljubovalo s svojo gorečo krošnjo, kljubovalo sunkom vetra, ni dopustilo, da bi njegove veje ostale gole. Stala sva pod njegovim zavetjem in gledala ta vražji ples, ta dvoboj, to življenje.

Dobrškova domačija nas je za nekaj dni vzela v svoje zavetje, ko smo preverjali moči in znanje, pa tudi srčnosti v vojaški vaji Planina 77, ko nam je dala streho kot takrat, drugim, ko je šlo zares. In tako ima ta doropoljska zgodba globlje korenine, korenine se pri Slavkovem starem očetu, ko je na Mangi bil pri njem v ilegali Sergej Kraigher, v hiši Slavkovega očeta Ivana pa sedež pokrajinskega komiteja za vzhodno Stajersko.

Simbolika čudovitega rdečega samotarja sredi zelene poljane je segla v čas, ki nam pomeni svetlino.

GESTAPOVSKI PRSTI MED PODBOJI

17. avgusta 1942 so prišli gestapovci v civilu a-retirati Ivana Dobrška. Pet otrok je bilo tedaj pri hiši. Pet sinov. Začeli so preiskavo. To so počeli tako zavzeto, da dva nista niti opazila, kako jih je Ivan zaklenil v sobo, tretji pa je njegovo namero hotel preprečiti. Skočil je k vratom, toda Ivan je bil hitrejši. Zaloputnil je vrata in obrnil ključ v ključavnici, gestapovski prsti pa so ostali med vrati. Ko je tekel proti gozdu, so ga dotekli streli in ranjen je po nekaj dnevih našel zvezo in ostal v hosti. Do konca. Na njegovo glavo so Nemci razpisali nagrado 30 tisoč mark. Tega denarja ni dobil nihče, kajti tudi Ivana niso nikoli dobili.

Pozneje, mnogo let po vojni je imel dve največji želji: da bi na hiši bila spominska plošča in da bi lahko kdaj na Planini kramljal s svojim vrhovnim komandantom

v zloglasnem Auschwitzu in tam tudi istega, 1942. leta umrla.

V Hinkelbergu se spominja cerkve, v kateri so ležali in barak, ki so bile okoli nje. Pa še bodeče žice.

POJEDLI SO »HITLERJA«

Nekega dne so otroci našli zmrazjenega zajca. Takoj so ga imenovali »Hitler« in ga obsodili. Na mučenje in na koncu obešenje. Tako je bilo otroštvo onkraj bodeče žice.

Najprej so pretepli »Hitlerja«; ko so mu ravno dajali zanko okoli vratu, pa je prišel Lagerführer. Nekdo med njimi mu je povedal vso proceduro sojenja. To ga je tako raztogotilo, da jih je vse postavil v vrsto in pričel klofutati. Toda bilo jih je preveč in se je utrudil. Tega zajca »Hitlerja« so potem morali naslednji dan pojesti za kosilo...

Iz Hinkelberga so jih odpeljali v Kastl. Tam so imeli politična predavanja. Hoteli so vcepiti v otroke prepričanje, da so njihovi starši banditi.

»V nas pa je rasla mržnja do Nemcev«, pravi Slavko in se nasmehne. Vsak njegov stavek se konča z nasmehom. Pa ne melanholičnim. Preka-

njen je ta nasmeh, dobro srčen, pa vražje zviti in hudomušen. Kajti zdaj, ko vse to pripoveduje, sedi doma v svoji hiši, za svojo mizo, na svoji zemlji in je kljub vsemu otroštvo za bodečo žico le spomin. In vera v življenje. Vera v čas, drugačen od tistega, ko je brat Drago v tedanjem nekakšnem otroškem vrtcu bil tako lačen, da je, ko se je prikradel v kuhinjo, pojedel vseh petnajst obrokov za celo skupino. Ko so jedli listje in preslice...

Z OČETOVIM VOZOM V SVOBODO

Ko se je bodeča žica razprla je imel Slavko 11 let. V Celju jih je čakal oče Ivan s vozom. Z njim so se odpeljali na Doropolje. Za njimi pa je ostala široka cesta, v njihovi prsih, kot globoka brazda v domači zemlji. Mama je za vedno ostala v Auschwitzu, ustreljeni so bili očetovi starši, dva brata, dve sestrini mamin brat.

»Čeprav še nisem star, pa lahko mirno rečem, da vem, kaj je to življenje. Ko slišim ime Nemec ali Nemčija, se mi misli vrnejo za 35 let nazaj in me v prsih stisne.«

Toda takrat, ko so doma stopili z očetovega vo-

za, se je pričelo novo življenje. Dom je bil opustošen, hlev brez živine. Vse je bilo uničeno, le trdna volja, trša od jekla, je ostala in s njo so potlej živeli.

NA SVOJI ZEMLJI

Zemlja pa daje kruh. Ni ga manjkalo, toda cena za to je bila visoka. Zemlja je lačna in če ji umno daješ, ti to poplača. Ni, da bi se ji zameril. To je vedel že oče Ivan in napredna misel je bila pri Dobrškovi hiši tudi za zemljo zastavljena. 1957. leta je Slavko prevzel posestvo. Se poročil. In življenje je bilo še bogatejše. Njive so čakale, živina, ljudje, vsi so garali. Ne zaman.

Danes je Slavko Dobršek eden najnaprednejših kmetovalcev v kraju, občini in še daleč naokoli. V sodobnem hlevu, kjer je prostor za 60 glav živine jih je sedaj le 47, toda napolnili ga bo. Tako je dejal in tako bo! Širni pašniki so kot mehke preproge, hrana za tisto, kar je v hlevu. Če sam ne bi pridelal toliko lastne žirvinke krme, bi šlo kaj slabo. Zato le stežka razume družbeno posestvo, kjer večinoma pijejo živino le s krmili. Vzemi ga namreč ekonomska cena...

ZVESTI IZROČILU

Ko smo spali na seniku te čudovite, ne zlato, ampak težke, rjave in plodne jeseni, je navsezgodaj prižvižgal pod senik in sedel na traktor. Z zaviranimi rokavi. Pripravljen. Tudi njega so mobilizirali, tako kot celo hišo. Dobra gospodinja je kraljevala pri štedilniku, ki nikoli ni bil prazen, hčerke Majda, Marjetka, Urška pa so našle delo zunaj hiše, v krajevni skupnosti, šoli, mladinski organizaciji.

Tako se je Dobrškova družina našla na častnem mestu izročila Slavkovega očeta Ivana in njegovega boja. Po tolikih letih smo bili deležni zaupanja hiše, ki dokazuje sadove boja, zrcalo svobodne in samostojne družbe, ki povezuje in nadaljuje simboliko tiste rdeče krošnje na zeleni poljani.

Tako je prišel tudi dan slovesa. Slavko Dobršek sedi za mizo, njegove močne roke počivajo pred njim in na obrazu počiva nasmeh. Tako optimističnega, z življenjskimi sokovi prepolnjenega še nisem videl. Še kadar zjutraj vstane pred samo zoro, živlajoč krene pod kozolec, kjer ga čaka kmetijska mehanizacija, pa sodeben hlev za 60 glav živine, travniki, njegova zemlja, ki ji je zapisal svoje življenje in družino. Ženo sta garala in garala, danes je veliko lažje. Družina se zbira pri mizi. Najstarejša hči Majda že študira v Ljubljani, srednja, Marjetka končuje osemletko in najmlajša Urška hodi v tretji razred. Radi se imajo in združeni v delu ljubijo tudi svojo zemljo, ki jim daje spodoben kos kruha, ki jim daje sadove, za katere je zasejal seme že Slavkov oče Ivan — kot kmet in kot domoljub in revolucionar. Zato je zgodba Dobrškovega Slavka z Doropolja pri Planini zgodba slovenskega kmeta, ki je že po izročilu ostal na zemlji in ji danes iz izkušnjami, strokovnim znanjem in željo po svojem in seveda družbenem napredku umno ukazuje in še bolj umno čaje, da bi se ne spila. Da bi posestvo ne bilo breme za družino, ampak življenjski pogoj, za katerega se je tako srčno znal boriti oče Ivan, pa številni ljudje na Kozjanskem, tam v nederjih Bohorja pa še posebej.

★

Doropoljska zgodba še ni končana. Kot najbrž tudi začeta ni bila povsem pri koreninah. Prav gotovo pa je zrasla iz semena in iz te naše zemlje, ki je dala doslej že toliko dragocenih plodov. Pa kaj ne bi, ko pa je popila toliko krvi. Rdeče kot tisti samotar, ki zdaj vsrkava te sokove, čisto sam kot dobri zvesti vojak na večni straži.

»Kdor ima rad zemljo, mu ni težko na njej.«

Foto: D. M.

MATERINSTVO

RODILA BI RADA

MORDA PA UP NE BO ZAMAN

PIŠE ZDENKA STOPAR

Dva mejnika sta v človeškem življenju — smrt in rojstvo. Smrti kosi sama, po svoje ter ne dela razlike, rojstva pa so srčika življenja, zlasti če so zaželjena ali pa dolgo dolgo pričakovana.

Materinstvo je podobno školjki. Skriva v sebi bisere in kadar je bolečina največja, se odpre — žena pa rodi. Krepkega korenjaka ali zlatolaso štručko, ki jo po rojstvu stisne k sebi in solze sreče izmijejo bolečino, ki jo je mati ob rojstvu prestala.

Srečo — roditi otroka ne pozna vsaka žena. Če dalje več je takšnih, ki si otrok žele, a jih ne morejo roditi.

Ze vrsto let take neplodne žene zdravijo na ginekološkem oddelku celjske bolnišnice. Tam smo

tudi našli ženo, ki jo bomo poimenovali kar z Marico. Je ena izmed mnogih, ki se zdravijo na tem oddelku in močno upa, da bo zdravljenje uspešno.

Marica je bila pripravljena govoriti in izdati svojo bolečino, ki ni majhna, dali pa bi jo lahko na skupni imenovalec — rodila bi rada.

Marica se zdravi na ginekološkem oddelku celjske bolnišnice že šesti teden, prestala pa je že tri operacije. Stara je 25 let, tri leta pa je poročena. Ima že štiri leta in pol staro deklico Karmen, ki si silno želi družine.

Marica in njen mož si želita še enega otroka in bi zanj naredila vse. Močno upata, da bo Maričina neplodnost prešla, saj je Marica v skrbnih rokah zdravstvenih strokovnjakov.

Stasita in simpatična Marica prestaja vsak drugi dan hude bolečine, ko dobiva dnevno terapijo.

»Boli že,« pravi Marica, »pa vendar sem pripravljena narediti vse, da bom imela še enega otroka. Eden je čisto premalo. Pa rodila bi tudi rada. Prvo punčko Karmen sem rodila s carskim rezom in v resnici sploh nisem rodila.

Zdaj pa bi rada rodila tako kot so naše matere in babice. Bolečin ob rojstvu se ne bojim, celo rada bi jih doživela, saj če žena ne rodi, je za marsikaj prikrajšana. Tudi moj mož si želi še enega otroka. Na posvojitve se ne razmišljam, ker imam še vedno veliko upanja, da ozdravim in zanosim. Zdravstveno osebje na ginekološkem oddelku je prijazno,

zato tudi lažje vztrajam na zdravljenju. Čez praznike pa bi šla le rada domov. Se bom pa po praznikih vrnila, saj je moja želja po otroku tolikšna, da bi z voljo prestavljala gore. Pa ne samo enega otroka, več bi jih še rada imela.

Maričine oči postanejo kalne in se rahlo zasvetlikajo. V njih prebiramo želje in vse neizgovorjene besede, ki jih je srce pol-

no. Marica pove tudi to, da se je njen mož jokal, ko je videl, kako Marica vsak drugi dan, ko dobiva predpisano kuro, trpi. »Pa mi je dejal,« pravi Marica, »da naj še malo potr-pim, saj bo na koncu morda vse dobro in lepo.«

Takih človeških zgodb je še veliko. Vsaka je sicer malce drugačna, a cilj je pri vseh enak. Materinstvo je pač domena vsake že-

ne, zato je neplodnost udarec, ki ga vsaka težko prenese. Zato se jih tudi čedalje več odloči za zdravljenje in znano je, da imajo na ginekološkem oddelku celjske bolnišnice pri zdravljenju sterilnosti velike uspehe.

Zato tudi naša Marica najbrž ne upa zaman. Naj ji še mi na koncu našega zapisa zaželimo srečo in gibelusnega korenjaka!

NAŠA NOVOLETNA AKCIJA

BI SILVESTROVALI Z MANO

CELJANKE SO ZNOVA DOKAZALE, DA NE VERJAMEJO PREVEČ HITRO

PIŠE JANEZ VEDENIK

Zgodbica se začne ne tako takole: S svojo drago sva se že pred dobrim mesecem, potem ko sva bila že štirinajst dni zaljubljena, dogovorila, da bova Novo leto pričakala v Portorožu. In, kaj je lahko lepšega kot zadnje ure starega leta pričakati z ljubljeno, ki ji ni para nikjer. Nežna, razumevala, ča, ljubeča in ne vem kakšna vse še. Bil sem do ušes zaljubljen vanjo in ona v mene prav tako in še bolj. Še više kot do ušes. Tako mi je vedno zatrjevala. No, v Portorožu sem rezerviral silvestrovanje za dve osebi. Že vnaprej sem plačal 140 starih tisočakov in to kar za tri dni. Naslednjega dne pa, pomislite, sem svojo drago srečal v objemu drugega. To je bilo takrat, ko bi moral biti na nekem službenem potovanju, pa nisem bil, ker sem ga preložil. Večer po tistem obupnem dogodku sva se z mojo spet srečala in povedala mi je, da vame nikdar ni bila za-

ljubljena, še najmanj pa do ušes in še malce višje. Ker sem bil slučajno malce prehlajen, sem potočil nekaj solzic in ko me je že imelo, da bi napisal pisemce, obupno pisemce o nesrečni ljubezni tovarišici v Teleks, ki odgovarja nanje, sem se spomnil na Portorož, kjer je bilo že vnaprej vse plačano za silvestrovanje. Kaj zdaj? Sam ne grem, drugi so že tako ali tako zmenjeni, denarja pa je tudi škoda. Odločil sem se, da bom na celjskih ulicah spraševal dekleta, če je katera še prosta zadnji dan, v tem, zame vsaj, nesrečnem letu.

Uvod je kot rečeno izmišljen, vse ostalo pa je resnično. Redakcijsko zadolžitev sem dobil, da izpeljem akcijo. Na pomoč sem poklical tudi sodelavca Toneta. Za vsak slučaj, če bi našel na kakšno deklo, ki trenira judo ali pa kakšen podobni šport.

Svojo prvo »rtev« sem čakal blizu Ribiča. In kmalu je prišla mimo. Na prvi pogled fina tovarišica mojih let. V žametnih kavbojkah, zatlačenih v škornje, gornji del pa ji je prekrival čudovit krzna vijoličaste barve.

»Oprostite prosim, te lahko nekaj vprašam?«

— Izvolite!
»Ne veš, kako sem nesrečen. Punca me je pustila, zdaj pa iščem drugo, ki bi novoletno noč prežvečala z mano v Portorožu, kjer imam že vse plačano. Mislim sem si, da bi morda šla ti z mano...«

— Ja hudiča, a si nor. Saj te sploh ne poznam...
»No, nič hudega, saj imava še skoraj deset dni, da se spoznava...«

— Veš kaj ti, z norimi tipi se pa res ne pogovarjam. Pojdi za silvestrovanje k psihiatru!

Kolena so se mi tresla, pot me je obilaval, v obraz pa sem bil rdeč kot kuhinjski rak. Malo je manjkalo, pa bi ji bil res obljubil, da bom šel na pregled...
xxx
Pred »Tejem« sem potem nagovoril punčko, ki jim pravimo najstnica ali po domače pubertetnica. Stara je bila morda kakšnih sedemnajst let.

»Živio, mi daš cigareto? Čisto sem obupan...«

— A si denar izgubil ali kaj?

»Ne, srce sem izgubil. Punca me je pustila, pa ne vem kaj bom počel na silvestrovanje. V Portorožu pa imam že vnaprej vse plačano. Greš ti z mano.«

— Odpade, stari gredo v Portorož, jaz pa bom doma pripravila hausbal. No, pa saj se menda zafrika-vaš...
Napravil sem tako obupno žalosten obraz, kot človek, ki je pred letom dni vplačal Golfa, pa je že devetlet izvedel, da spet ne veda, kdaj ga bo dobil. Izgleda, da mi je deklet potem le verjejo, da resno mislim. Pogledala me je z grozo v očeh in odhitela naprej, vmes pa se je še dvakrat ozrla vame, kot da bi bil najmanj Frankenstein.

xxx
Pred Zvezdo je parkirala stoekno tovarišica kakšnih petintridesetih let. Pristopil sem, ter ji pričel tožiti. Poslušala me je kakšno minuto, nato pa odvrnila, da žal ni psihiater, pač pa dela nekeje v računovodstvu. Ob koncu pa je le še dodala, da ji je neznanstvo žal, ker se je za silvestrovanje domnila že s svojim možem in dvema otrokoma.

— Ti baraba prekleta, me je pred lekarno Center nadrla deklo kakšnih petindvajsetih let. — Ja kaj pa misliš da sem? Misliš, da sem kaka k... Če se pri tej priči ne pobeš, bom poklicala policajo pa ti bo že dal pri-

merno mesto za silvestrovanje. Prihite! je kolega Tone, se tovarišici opravičil v mojem imenu ter ji dejal, da sem njegov brat, ki ima včasih malce čudne popadke. Sicer pa mi je že tako ali tako bojda povedal, da mi ne kupi več nikakršnega stripa ali kriminalnega romana.

Ker navsezadnje taka akcija ni nič kaj prijetna, sem odšel v Mignon, da se malce odžejam in preženem strah, ki me je pričel navdajati. Prisedel sem k mlademu, črnolasemu dekletu, zaradi katerega tovarne kozmetičnih izdelkov nikdar ne bodo propadle. Glavo sem naslonil v dlani ter buljil v zadimljen prostor pred sabo.

— Ja, kaj pa tako buljiš, zini no nekaj, me je nagovorilo deklo.

»Čisto sem obupan. Punca me je pustila!«

Potem sem ji razložil svojo zgodbo in prijazno deklo me je pričelo tolažiti, češ, da vse skupaj ni ne vem kako tragično. Do zadnjega večera v letu bom že še našel katero...
»Greš ti z mano?«
— Veš, saj bi šla, pa na silvestrovanje delam. Sem namreč natakarka.

Se nekaj deklet sem ustavil, večina pa je menila,

da bo najbolje, če izkoristim zdravstvene usluge še pred novim načinom plačevanja, kajti tako bo ceneje. Ena izmed banketi-rank me je poslala v tisti del telesa, ki je neobhodno potreben za obstanek človeške vrste, ena pa je pripomnila, da je že enkrat srečala podobnega trapa, le da je bil tisti pijan in mi ne zameri toliko kot meni, ko na prvi pogled izgledam še kolikor toliko solidno.

Še zadnji poskus. Tokrat na avtobusni postaji. Dekle je bilo po vsej verjetnosti dijakinja in ko sem ji izrazil svojo ponudbo, se je vzpodbudno nasmešnila in dejala: »Vedenik nehaj ga no sr...!« Začuden sem jo pogledal.

»Ja od kod me pa ti poznaš?«
— V nedeljo sem bila v Grifah, ko ste imeli javno radijsko oddajo. Menda se greste zdaj novinarji spet kakšno akcijo...

xxx
Ugotovitve ob koncu akcije? Celjska dekleta prav gotovo niso lahkoverna in prav je tako. Vsekakor pa bo držalo, da je hudičovo neprijetno čakati Novo leto kar sam, pa še razočaran v ljubezni po vrhu. Pa SREČNO!

PIŠE IVAN SENIČAR

NA VRTILJAKU Z JUGOSLOVANSKO ZASTAVO

Naš svet se vrti že nekaj milijard let, ljudje pa razmišljamo o sebi in svetu šele nekaj sto tisoč let. In pri tem je novo to, da se nas na tem vrtljaku vozi vsako leto kar okoli 65 milijonov več. To se pravi, da je vsako minuto na svetu okoli 124 ljudi več, vsako uro okoli 7420 in vsak dan kar 178 tisoč vozačev več.

Organizirani smo v 158 držav, od katerih jih je 84 nastalo po drugi svetovni vojni in preživljajo torej zdaj svoja mladostna leta. Sorodstvene vezi med deželami so gospodarske, politične, kulturne in druge. Vse skupaj pa je precej zapleteno.

Ker torej stanujemo skupaj, si delimo svetovni mir in nevarnost vojne. Delimo si ali krademo drug drugemu naravna bogastva tega planeta. Industrializiramo se iz življenjske nuje, pri tem pa iz dneva v dan zapravljamo zdravo življenjsko okolje. V sebi nosimo čudovite dosežke preteklih zgodovinskih dob, za sabo pa vlačimo tudi njihove neljube ostanke. Z medicino in z boljšim preživljanjem rešujemo na milijone človeških življenj, hkrati pa vse bolj množično umiramo v prometnih nesrečah. Dogovarjamo se za skupno življenje in se bojujemo za to, da bi bil svet varnejši, bogatejši in sploh boljši — čeprav nas izkušnje drugih in tudi že domače opozarjajo, da večje bogastvo in višji standard ne prinašata vselej tudi večje sreče in boljših odnosov med ljudmi.

In kje je, na tem vrtljaku, deželica Jugoslavija, ki mari le 255.804 kv. km ali samo 0,17 odstotka kopne površine zemlje, dežela s svojimi prebivalci, ki nas je zdaj 21 milijonov in 700 tisoč ali 0,5 odstotka svetovnega prebivalstva?

Predsednik Tito je pred dnevi, ob prazniku JLA, rekel takole: »Jugoslavija, takšna, kakršna je, si je pridobila velikanški ugled v svetu in mnogi radi prihajajo k nam, da bi slišali, kaj mislimo. Prav tako nas vabijo, naj obiščemo druge države.« Bolj jasno in preprosto tega ni mogoče povedati.

Danes vedo za Jugoslavijo po vseh kotih sveta. Ne po potresih in drugih naravnih katastrofah, po siloviti ali po športnih rezultatih. Še manj pa po številu vojakov, ki jih imamo, in kupu dolarjev oziroma dolarjev, s katerimi bi lahko obkroževali pokončno držo naše zastave. Toda v svetu vedo za nas, kaj hočemo in časa ne sprejememo. In to, da se v tem svetovnem viharju tako razločno čuje naš glas — in tudi glasovi vse večjega števila drugih držav — to je nekaj novega v zgodovini. V tem glasu, pa zveni tudi struna, ki jo s svojim življenjem in s svojim delom nihava vi in jaz, vsak naš občan v Celju, Zalcu, Sentjurju, Laškem, Smarju, Konjicah in drugod. Zato lahko rečemo, da vsakdo od nas na svoj način sodeluje v naši zunanji politiki, ki je naš glas v svetu.

BOMO JUTRI ŽIVI ALI MRTVI

Taka pisana svetovna družina pa ima seveda svoje težke probleme. Prvi je v tem, da moramo na tej vrtavki živeti skupaj. In ker je vrtavka za naše naraščajoče število in razborit temperament razmeroma majhna, jo moramo čuvati in ne smemo preveč razgrajati po njej. Tega pa še niso spoznali vsi. Močni in bogatejši člani svetovne družine se še radi zatekajo k nasilju. S pretnjami, s podkupovanjem in z orožjem dokazujejo svoj prav. Združene države Amerike in Sovjetska zveza sta največja proizvajalca orožja, porabijo pa ga največ tam, kjer

NAŠ GLAS SE DOBRO ČUJE, ČEPRAV JE VELIK TRUŠČ

tudi danes besnijo nemiri ali vojne, na primer na Bliznjem vzhodu, v Vzhodni Africi ali v Zahodni Sahari. Na vseh teh bojiščih se pojavlja podobno orožje.

Lani smo na svetu zapravili za oboroževanje 343 milijard dolarjev ali okoli 62.940 milijard in 500 milijonov novih dinarjev. To je 14-krat več, kot so znašale vse oblike pomoči deželam v razvoju. Če temu kopičenju konzervirane smrti ne bo kmalu konec, se bo čez desetletja naša zemlja sicer še vrtela, toda pusta in prazna — brez velikih mest, parkov, avtostrad, tovarn in univerz. Preostali ljudje pa si bodo otopili luščili kraste z radioaktivnih opeklin in negovali svoje spačene otroke in odrasle bebce.

Jugoslavija se že vsa leta glasno in jasno zavzema za razorožitev v svetu. Namesto stalnega kopičenja orožja, groženj in vojn predlagamo: mir, medsebojno spoštovanje med narodi, prijateljsko sodelovanje in reševanje vseh sporov na mirnem način. Naj vsak upravlja s svojim življenjem, vsi skupaj pa s skupnimi problemi in zadevami. Samo tako bo mogoče živeti še naprej, delati in ustvarjati.

Po prvi konferenci neuvrščeni dežel septembra 1961. leta sta odšli iz Beograda dve delegaciji: ena v Washington in druga v Moskvo. Nosili sta poziv 24 neuvrščeni držav Združenim državam Amerike in Sovjetski zvezi, naj obe veliki sili urejata medsebojne stike po mirni poti, ne z orožjem. Avgusta 1976. leta pa so predstavniki že 84 neuvrščeni dežel na svoji peti konferenci predložili novo pot. Organizacija združenih narodov, ki šteje že 149 članov, naj skliče posebno zasedanje svetovne organizacije o razorožitvi. In res bodo drugo leto, v maju in juniju, predstavniki vsega sveta v New Yorku razpravljali o tem, ali bomo jutri živeli v miru ali pa se bomo medsebojno pobili.

Taka odločitev je zmaga tudi naših prizadevanj in rezultat vztrajnih naporov predsednika Tita. Prav on je v svojih številnih razgovorih, ob srečanjih s predstavniki velikih sil in drugih dežel, na mednarodnih konferencah in ob vsaki priložnosti živo opozoril na nevarnost zaradi orožja in na nujno, da nekaj storimo, dokler je še čas. Titov in naš ugled v svetu v veliki meri počivata prav na tem naporu za mir.

Vojne so sicer vedno bile, poudarjajo nekateri, toda rekord smo dosegli šele v 20. stoletju. Računamo, da je v obeh svetovnih vojnah in v drugih spopadih našega časa umrlo okoli 80 milijonov ljudi. To je brez dvoma največji pokol v zgodovini človeštva. Dvajseto stoletje si je s tem postavilo za spomenik predvsem veliko pokopališče. Zaradi tega si tretje svetovne vojne kot človeštvo ne moremo več privoščiti, pa naj bo iz eksistentnih, ekonomskih ali moralnih razlogov. Vsaka lokalna vojna pa lahko pripelje k širšemu požaru — posebno, če je več takih, ki pihajo v ogenj.

PREREJENI IN PODHRANJENI

Nič manjši ni drugi svetovni problem: samo redki na svetu živijo dobro, večina ljudi pa trpi pomanjkanje. Pri tem pa ne gre predvsem za razlike v delovni storilnosti, ampak za to, kdo ima palico in mošajo v rokah.

V razvitih industrijskih državah živi danes okoli 14 odstotkov svetovnega prebivalstva, vendar ti srečnejši ustvarjajo kar 86 odstotkov svetovnega dohodka. V razvitih deželah doživijo ljudje do 70 in več let, v deželah v razvoju pa umirajo med 30. in 50. letom.

Polovica od tistih 4120 milijonov ljudi, ki morajo jesti, ima slabo in nezadostno prehrano, 500 milijonov pa jih dnevno strada — med njimi okoli 40 odstotkov otrok.

Če preračunamo porabo vseh vrst energije v črni prtmog, je državljani Združenih držav Amerike v letu 1974 porabili 11.485 kg premoga, sovjetski državljani 5.252 kg, Kitajec 632 in ubogi Afričan v Zairu le 76 kg.

Dežele v razvoju so v letih od 1969 do 1972 uvozile za svojo dnevno prehrano 16 milijonov ton žita in so zdaj dolžne razvitim državam preko 200 mi-

lijard dolarjev, leta 1985 pa bodo potrebovale kar 85 milijonov ton žita iz uvoza.

Ali je treba še kaj dodati? Gospodarski red, ki vlada v svetu, je krivičen, ker bogati še povečujejo svoje imetje, reveži pa imajo vsak dan manj, in nevaren, ker je tako sožitje nemogoče. Tako dalje ne bo šlo.

Jugoslavija je sama srednje razvita dežela, vendar zelo odločno zahtevamo, da je potrebno sedanjí gospodarski red v svetu spremeniti. Ni mogoče, da bi imeli vsi enako — toda mogoče in nujno je, da imata delo in življenje povsod svojo ceno. V svetu je krvavo potreben napredek prav v tej smeri. To pa ni mogoče doseči na star način, to je s kapitalističnim načinom gospodarjenja. Saj je prav kapitalizem spravil bogate in kulturne dežele na beraško palico. To veliko vprašanje preživljanja milijonskih narodov, porabe energije v svetu, izobraževanja in kulturnega razvoja naj bi reševali vsi: zahodne dežele, vzhodne socialistične države in predvsem dežele v razvoju same.

Neuvrščene dežele v tem smislu tudi ravna. V Colombu so sprejele jasen načrt, kako spremeniti gospodarsko stran sveta. Ne čakajo več le na pomoč in milost iz bogatih kašč, ampak zahtevajo pravično sodelovanje in ceno za svoja prirodna bogastva, za svoje delo in za svoja življenja. V začetku tega stoletja je bil svet še bolj kmetijski, kot je danes. Takrat je bilo okoli 85 milijonov delavcev na svetu, zdaj pa jih je že okoli 500 milijonov. In ti milijoni bodo spremenili svet. Čas je že dozorel. Zaradi pravičnosti in še posebno zaradi tega, ker ne bo miru na svetu, dokler bodo ljudje v razvitih deželah čakali v vrstah pri zdravniških s prošnjjo, naj jih rešijo odvečnih kilogramov telesne masti ljudje v deželah v razvoju pa bi zares potrebovali zdravilnike, ki jih nimajo, zaradi stalne podhranjenosti.

Naša dežela je prehodila del poti države v razvoju. Vse predpogoje pozabljamo, kako smo živeli pred dvajsetimi ali desetimi leti. Ta uspeh pri nas pa ni zrasel sam od sebe: uspeh smo zato, ker smo veliko delali. Toda tudi drugod po svetu so pripravljeni mnogo in trdo garati. Zato se za naše

izkušnje, ki jih sicer nikomur ne vsilujemo, zanimajo po vsem svetu. Tudi zato prihajajo k nam, kot je rekel predsednik Tito.

NAŠE KARTE SO NA MIZI

Beograd ni svetovna prestolnica, je pa prav gotovo eno od najživahnjejših glavnih mest. Sam predsednik Tito je v preteklem letu obiskal več tujih dežel, naj omenimo predvsem Sovjetsko zvezo in Kitajsko, medtem ko je tovariš Kardelj obiskal Združene države Amerike. Naše delegacije, tako državne, gospodarske, kulturne in delegacije družbenopolitičnih organizacij pogosto potujejo po svetu, še več pa je tujih obiskovalcev pri nas. Resnica je taka, da vsakodnevno kdo prihaja in da se vedno kdo poslavlja. Za vsem tem stiskanjem rok, za zdravicami in diplomatskimi nasmehi je izredno veliko dela, pomembnega za nas — in mnogokrat tudi za tiste, ki nas obiskujejo.

Preteklo leto je bilo za Jugoslavijo še posebej pomembno tudi zaradi tega, ker je bila v Beogradu druga konferenca o evropski varnosti in sodelovanju. Evropa je bila nekdanj središče sveta, v njej se je rodila grška civilizacija, se razvilo krščanstvo, moderna znanost z marksizmom vred, na žalost pa sta se v Evropi skotili tudi obe svetovni vojni. Danes je na našem kontinentu 34 držav, tu živi nad 680 milijonov ljudi, ki govorimo 70 različnih jezikov. Zaradi današnje gospodarske in kulturne živosti in še posebno zaradi globokih zgodovinskih vezí z ostalimi kontinenti ima Evropa tudi še zdaj precejšen vpliv v svetu.

Kot svet v celoti, tako je tudi Evropa na žalost razdeljena na več načinov: na bogatejši sever in revnejši jug, na kapitalistični zahod in socialistični vzhod, na dva bloka torej, meje med evropskimi deželami so različno odprte, trgovini in gospodarskemu sodelovanju se postavljajo pregraje in radijske postaje še včasih šouvajo ene proti drugim. Trden mir v Evropi, razvito in čim svobodnejše sodelovanje med njenimi narodi in posamezniki bi bilo pomembno za sam kontinent in za ves svet.

Zato so evropske države, predvsem na pobudo Sovjetske zveze, pristopile k urejanju svojih odnosov. Prva konferenca o evropski varnosti in sodelovanju se je končala 1. avgusta 1975. leta v Helsinkih na Finskem, preteklega 15. junija pa se je začela druga taka konferenca v Beogradu. Na tem največjem evropskem srečanju po vojni sodelujejo vse evropske države (razen Albanije) ter še ZDA in Kanada, skupaj torej 35 dežel. Na sestanku v Beogradu so razpravljali o uresničevanju sprejetih sklepov v Helsinkih pred dvema letoma. Pri tem razpravljajmo, vendar tudi medsebojnem obtoževanju, se je pokazalo predvsem naslednje: helsinških sklepov o evropski prihodnosti ni mogoče nadomestiti z ničemer drugim; vse dežele se zavzemajo za sodelovanje, pri tem pa tiste najmočnejše najrazvitejše iščejo predvsem svoje koristi; vloga neuvrščeni in nevtralnih držav se je v raznih delih beograjskega sestanka pokazala kot nujna, zelo pa so s svojim prispevkom obogatili konferenco sredozemske dežele.

Jugoslavija ima na beograjski evropski konferenci posebno mesto. Naša dežela je socialistična, pa vendarle ni v vzhodnem bloku, je neuvrščena, čeprav je srednje razvita; Jugoslavija je na nekakšnem balkanskem položju, pa vendar je ena najtrdnjejših dežel našega kontinenta. Naša samoupravljalaske izkušnje študirajo marsikje s simpatijami, ponekod pa tudi s odkritim nasprotovanjem. Jugoslavija je tudi v preteklem letu in posebno še po helsinški konferenci poskušala izboljšati svoje odnose z vsemi sosedi. To nam je uspelo s Italijo, saj so osimski sporazumi razrešili enega od širših evropskih problemov. Prav tako dobre stike imamo z vsemi drugimi sosedi — razen z Bolgarijo, kjer še vedno ne priznavajo makedonskega naroda, in z Avstrijo, kjer se koroški Slovenci in gradiščanski Hrvati še vedno borijo za svoje osnovne človeške pravice.

ZAGOTOVILO SREČNIM OTROKOM

VSAKDO BO IMEL KRUH

Z UČENJEM IN DELOM DO USTREZNEGA MESTA V DRUŽBI

PISE

DAMJANA STAMEJČIČ

Človeška narava je kaj čudna reč. Skopa je in trmoglava, ko odmerja lastnosti, navade in zmožnosti posameznim ljudem. Predvsem pa nepopustljiva in kruta, ko vcepja um v človeške glave. Pri tem opravi ne pozna prijateljev. Z mračnimi mislimi oplazi vsakogar, ki jo tazuje. Včasih zahrbtno napade celo otroke, ki ji za sovraštvo ni dal nobenega povoda...

ZGODBA O STARCU

Znanica iz Slovenskih Konjic mi je nekoč pripovedovala zgodbo starca, ki je domala vse svoje življenje delal kot hlapec pri nekem kmetu. Povedala je, da so ga še kot otroka proglasili za norčeka, ker se je padel težko pogovarjal z ljudmi in se jih zato tudi vztrajno izogibal. Ko je fant dovolj odrasel, so ga starši dali za hlapca k bližnjemu kmetu, ker so se ga preprosto sramovali. Zasmehovanje sosedov je bilo za njih preveč boleče.

Malč čudak je tako postal in ostal hlapec vse svoje življenje. Trdo je gural, da si je zaslužil vsakdanji kruh, gospodar pa je temeljito izkoriščal njegovo pridnost in delavnost. Spal je v seni, jedel skupaj z domačimi deklami. Družbe ni iskal, pa saj je tudi našel ne bi. Vsi so se izogibali pogovoru z norim hlapcem.

Zgodilo pa se je, da je nekega dne nenadoma umrl stari gospodar. Zamenjal ga je sin, ki onemoglega hlapca ni maral več pod svojo streho. Starca je spravil v dom oskrbovancev. A stari čudak si, začuda, ni želel streme varnega doma. Želel si je svojega sena in polj, ki jih je obdeloval. Ni in ni se mogel vključiti v kolektivno življenje doma, postal je še bolj zagrenjen in še bolj zaprt sam vase. In tudi starih navad ni hotel kar tako opustiti, kot da je hotel s tem izraziti svoj protest proti okolju, ki mu je v utrujeni starosti vsiljevalo nove navade. Spat je hodil kar v čevlji, čeprav je bila njegova postelja prvič v življenju postelja z belimi rjuhami. Tudi jedel je sam zase, zaprt med zidovi svoje sobice. Ostal je norček, kot so ga ljudje zaznamovali že v njegovem otroštvu. Nihče ni mogel zabrisati tihega preklestva, ki so mu ga izrekli ljudje že v rani mladosti. Tudi skrbno osebje doma mu ni moglo pomagati. Umrl je tiho, skorajda neopazno, med zidovi svoje bele sobice...

Zgodba o zaznamovanem starcu, ki je bil doma nekje z obronkov Konjic, sem zapisala čisto namenoma. Zato, da bi jo lahko primerjali z neko drugo zgodbo, ki pa je prvi le deloma podobna. Govori namreč o srečnih otrocih, takih, ki so naši družbi v ponos in ki se jih ne sramujemo. O tistih otrocih, ki vsak dan obiskujejo osnovno šolo, se izobražujejo, igrajo in se v njej tudi pripravljajo na življenje. A podobnost med obema zgodbama vendarle obstaja. Obe namreč pripovedujeta o ljudeh, ki jim je narava kruto in skopo odmerila duševne zmožnosti.

ŠOLA VESELJA IN SMEHA

V Slovenskih Konjicah že od leta 1970 deluje posebna osnovna šola. Za

kar takoj naj povem, da je sedaj na šoli osem razredov in da bodo ob koncu letošnjega šolskega leta odšli iz njih prvi učenci, ki so vseh osem let prebivali v klopi posebne osnovne šole. Šola je postala samostojna ustanova leta 1974, že naslednje leto pa so vse razrede preselili v novozgrajeno šolo, ki stoji v zelenju konjiškega parka. To, da so v Konjicah postavili moderno in sodobno opremljeno posebno šolo pa je le eden od dokazov, kako veliko skrb posveča ožja in širša družbena skupnost vzgoji in počutju duševno motenih otrok.

V pouk posebne osnovne šole sta vključena sto dva učenca, vsi pa so doma iz bližnjih krajev konjiške občine. Največ se jih kar vsakodnevno vozi z avtobusi v šolo, kjer prebijejo lep kosček delovnega dne. Posebna osnovna šola v Slovenskih Konjicah

namreč dela na osnovah celodnevnega pouka in je sploh edina tovrstna šola v Sloveniji, ki ima status celodnevne šole.

Posebna osnovna šola (ali bolje — osnovna šola Pohorski odred, kot se sedaj imenuje), obiskujejo učenci, ki so laže duševno nezadostno razviti. Zato je jasno, da jih učitelji vzgajajo in izobražujejo po prilagojenem predmetniku in učnem načrtu. Takšnem pač, ki ga lahko razumejo in ki jim v marsičem tudi pomaga pri pridobivanju znanja in izkušenj za poznejše življenje. Ker imajo učenci pogosto spremljajoče razvojne motnje v govoru in motoriki, organizirajo zanje še ustrezne vaje za spodbujanje, razvijanje in korekcijo. Prav tako je tudi sam pouk teh učencev prilagojen dejstvu, da vsi bolj težko dojemajo učno snov. Zato se učitelji ukvarjajo pri pouku z vsa

kim učencem posebej, učno snov pa razlagajo nazorno in jo vselej povezujejo tudi s praktičnim delom. Slednjemu dajejo na šoli še posebej velik poudarek, saj učencem omogoča samopotrjevanje in obenem kaže tudi na njihove motorične sposobnosti. To pa je seveda še kako pomembno pri njihovem usmerjanju v poklice. Zato gojijo vrsto krožkov. Letos, na primer, kar dvanajst. Med njimi vrtnarskega, prometnega, likovnega in druge.

Najbolj pomembno pa je ob vsem dejstvu, da se otroci v šoli zelo dobro počutijo. Večina jih namreč prihaja iz socialno in materialno ogroženih družin, ki jim ne dajejo osnov za uspešno delo in razvoj. V njihovih družinskih skupnostih velikokrat vladata grobost in alkohol, zato ima celodnevna šola za te učence še toliko večji pomen, kajti nudi jim socialno varnost in jih varuje pred negativnimi vplivi okolja.

Poslanstvo posebne osnovne šole ter njen vzgojnoizobraževalni namen bi izgubil smisel, če ne bi učitelji usmerjali in privajali učence na poznejše življenje. Šola mora namreč oblikovati učenca v mlado, a vendarle osebnost, ki bo znala živeti svoje življenje in ki bo našla svoj smisel v delovnem samopotrjevanju. Zato mora otroke že od vsega začetka usmerjati v kolektivno delo. Socializirati jih mora, kot temu strokovno pravimo, da bi otrokom tako omogočila vsestransko vključitev v družbo. Cilj šole namreč je, da bi vsi njeni učenci postali koristni člani naše družbe. Zato jim že v sedmem razredu organizirajo štirinajstrednjo prakso v konjiških tovarnah. Tam se učenci s pomočjo mentorjev priučijo del na strojih, spoznajo sam delovni proces in nenazadnje uvidijo, kako pomembno je za človeka, če je dober in koristen delavec. Pohvala namreč takim ne uide, pa tudi razumevanje in prijateljska naklonjenost sodelavcev ne. Praksa je torej njihova prva večja preizkušnja, na podlagi katere ugotavlja šola sposobnost učencev v privajanju na življenje. Test, ki so ga opravili učitelji na posebni osnovni šoli v Konjicah potem, ko so učenci opravili lanjskoletno obvezno prakso, je pokazal, da so vsi otroci dobro opravili prvo preizkušnjo. Sposobni so torej delati, se vključiti v delovne kolektive in tako koristno prispevati k razvoju naše družbe. Pokazali so, da so sposobni samostojnega življenja in dela. To pa je seveda najvažnejše.

DRUŽBA JE PRAVIČNEJŠA

Ni še tako daleč čas, ko so imeli vsakega človeka, ki je bil samo malo drugačen od drugih ali le zaprt sam vase, za slaboumnega. Ko je otrok, ki nikdar ni vprašal »zakaj«, veljal za nekoristnega člana družbe.

Danes je drugače. Laže duševno nezadostno razviti otroci podobno kot vsi ostali otroci hodijo v šole, igrajo se, delajo, rišejo in klepetajo. Le malo je med njimi taktih, ki so zaprti sami vase in se izogibajo pogovoru s sošolci. Šola namreč nosi ob vseh pedagoških obveznostih tudi breme previdnega vključevanja teh otrok v družbeno življenje.

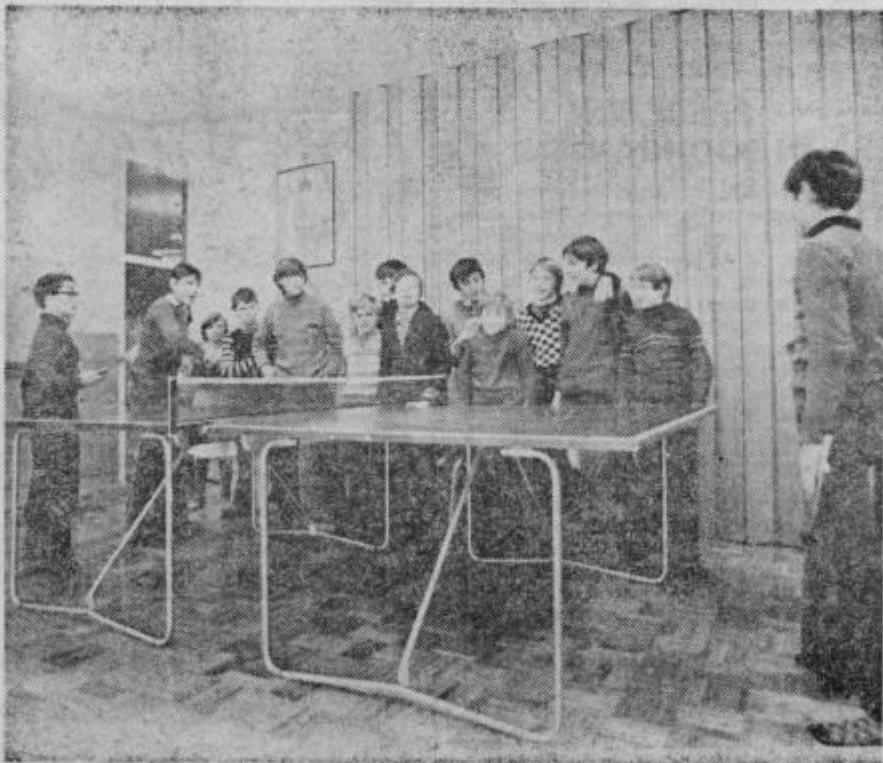
Danes je drugače tudi zato, ker je naša družba drugačna, pravičnejša. Skrb za duševno motene otroke je prerasla v veliko obveznost, da vsem njim zagotovi srečno mladost in lep jutri. In da jim pravično ponudi kruh, ki si ga bodo kot izobraženi in oblikovani ljudje prislužili s lastnim delom.

Tekst: DAMJANA STAMEJČIČ
Foto: DRAGO MEDVED

Sončni žarek igre...

Foto: D. M.

Kolektiv...

Foto: D. M.

FRANCI VRBNJAK NI LE SOPOTNIK

Soustvarjalec svojega časa

NE PRISTAJA, DA DRUGI MISLIJO IN ODLOČAJO ZANJ

PISE
BRANKO STAMEJČIČ

Prvič sva se srečala pred dvema letoma, ko sem pri njem iskal gradivo za članek o prizadevnem celjskem društvu Zveze šoferjev in avtomobanikov. Tajnik združenja je in na razgovoru so se iz njegovih ust kar vsipali podatki. Ne da bi gledal v knjige in listal. Pripravljen je bil na vprašanja.

Vnorič sva se pogovarjala leto zatem na seminarju za sodelavce internega glasila delovne organizacije Ingrad.

Vmes sva velikokrat sedela na istih sejah. Ko sem poslušal njegove jasne razprave, argumente, ki jih je v razpravi vselej navrgel ob pravem času, sem se pogosto spraševal, kdo je ta mož, delavec v avtomobilni delavnici, član številnih občinskih in medobčinskih teles organizacije Zveze komunistov. Kdo in kakšen je Franci Vrtnjak?

»Lahko jutri ob desetih?« me je vprašal, ko sem ga po telefonu naprosil za pogovor. »Velja!«

Takoj sem ga našel. V tozdu Mehanizacija Ingrad, kjer je zaposlen kot vodja mehanične delavnice, ga poznajo vsi. Napotili so me v skromno pisarno, kjer me je nasmejani, a resnih, velikih oči že pričakoval. Medtem ko sem pojasnjeval o čem naj bi se pogovarjala, mi je postalo jasno, da je pripravljen na pogovor. Prav nič ni bil nervozen, kot so sobesedniki, kadar gre za intervju, tako pogosto. Spretno roke z dolgimi prsti ne skrivajo, da je še nekaj minut poprej brskal po stroju. Položil jih je na delovni pult in pričel pripovedovati.

Svinčnik je hitro drsel po papirju, pogled pa mi je begal po zidovih skromne pisarne. Sheme različnih motorjev, kup zloženih časopisov v kotu, številni akti in delovni nalogi, ki ga omari pokvarjen tahometer. Nič odvečnega. Le tisto, kar res sodi v delovni prostor delovnega človeka.

»Ne vem, če bo dovolj papirja!«, se pošali, ko ga povprašam po njegovi aktivnosti v družbenopolitičnih organizacijah in preštevilnih funkcijah.

Začel je že kmalu. Kot mladinec v mladinski organizaciji v Trbovljah, kjer se je učil za avtomehaničarja. Takrat ga je zgrabil tok družbenega življenja. Spoznal je, da je dolžnost vsakega osvobodjenega delavca, da po svojih močeh,

kar najbolj tvorno prispeva k rasti našega samoupravnega sistema. Da ni sopotnik, opazovalec, ki se strinja ali ne strinja. Mora postati več — sooblikovalec današnjega časa in soustvarjalec prihodnosti.

Leta 1951 je bil kot 21-letni mladenič sprejet v Zvezo komunistov.

»Kandidat sem bil že prej. Dve leti. Sprejem sam pa je bil zame nepozaben. Bil je nekaka prelomnica v mojem življenju. Cast in obveznost.«

Delo na delovnem mestu in delo v družbenopolitičnih organizacijah sta se prepletala. Bil je sindikalni aktivist, večkrat sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov v svoji delovni organizaciji, večkrat član delavskega sveta oziroma številnih komisij tega organa samoupravljanja. V vseh teh funkcijah in v delu, ki so ga funkcije prinašale, se je kalil. Učil se je, si nabiral izkušnje in vse bolj sprejemal cilje, smeri razvoja in svojo vlogo ter vlogo delavskega razreda v razvoju družbe, ki svoj obstoj in pot utemeljuje na samoupravljanju.

Danes je namestnik sekretarja tovarniškega komiteja ZK v Ingradu in član sekretariata osnovne organizacije v svojem tozdu. Je tudi član sveta ZK v sozou član komiteja občinske konferenec ZK Celje, s posebnim ponosom pa poudarja, da je tudi predsednik aktivna komunistov celavcev pri celjskem komiteju. Je tudi predsednik komisije za zaposlovanje celavcev na začasnem delu v tujini, pa član razširjenega medobčinskega sveta ZK celjskega območja, član družbenopolitičnega zbora občinske skupščine in član kadrovske komisije pri skupščini občine Celje. Od sedmega kongresa ZK Slovenije naprej je tudi član centralnega komiteja slovenske partije.

Funkcij in nalog ima kar preveč. Toda energije, volje in odločenosti, da stori vse, kar mora in še več, mu ne manjka. Kako se v vseh teh številnih vlogah znajde?

»Saj vlog ni tako veliko«, zatrjuje. »V bistvu gre za eno samo. Za vlogo osvobodjenega in zavednega delavca, ki hoče biti soustvarjalec današnjega časa. So pa seveda težave. Včasih ne vem, kam na sejo, saj se pogosto prime, da je istega dne več sej, na katerih bi moral biti. Včasih se mi tudi pripeti, da težko sledim dogajanju. Največ sil in časa namenjam delu v Zvezi komunistov. V organizaciji, ki mora biti čvrsta, idejno zrela in enotna, da v njej obvladamo celotno dogajanje v združenem delu in v občini kot celoti. Komunist mora biti danes razgledan, načelčan, idejno-politično osveš-

čen, predvsem pa mora biti vzoren delavec in to ne le tam, kjer dela, ampak tudi tam, kjer živi. Na to vselej pazim.«

Franci Vrtnjak se zaveda, da je znanje pogoj za uspešnost dela. Znanje in izkušnje. Nikoli ni zapostavljal tega področja svojega usposabljanja. Začel je v Zasavju, kjer se je izučil za avtomehaničarja in končal obrtno kovinarsko šolo. Nato se je izpopolnjeval ob delu in pridobil visoko kvalifikacijo, pred desetimi leti pa končal še šolo za obratovodje. Ob tem je imel priložnost, da je spoznal delo v tujini, ko je bil osem mesecev na praktiki v Švici. Tudi za družbenopolitično delo je znanje nujen pogoj. Pridobil ga je na seminarjih, nato zelo spontano na sestankih, kasneje tudi v politični šoli, za katero pravi, da mu je dala veliko. Dala mu je širše znanje, razredne osnove, iz katerih črpa še danes. Kaj ga žene v njegovem delu?

»Predvsem to, da vem,

zakaj in za koga delam. Na delovnem mestu, doma in v družbeno-političnih organizacijah. Če hočemo dograditi našo demokratično skupnost, moramo vsi dati k njeni rasti svoj tvoren prispevek. Predvsem delavec v proizvodnji moramo narediti največ. In povem lahko, da je stopnja osveščenosti in želja po delu, ki nam bo zagotovila še pravičnejše družbene odnose, višja kot kdajkoli poprej. To opažam v svojem obratu, med petindvajsetimi tovariši, s katerimi delam. Vsi gremo v korak s časom. Ne bežimo več pred konfrontacijami, če so te nujne in v dinamični družbi, kakršna je naša, neizbežne.«

Marsikdaj padajo očitki, da so osnovni dokumenti, na katerih gradimo svojo bodočnost, zaupleni. Namenjeni bolj strokovnim krogom. Da so delavcem preveč oddaljeni, nerazumljivi. Franci Vrtnjak sodi, da ni tako. Vsakdo, ki spremlja naš družbeni razvoj od pričet-

kov samoupravljanja naprej, mora razumeti, za kaj gre, kakšne so osnovne smeri razvoja. »Zame zakon o združenem delu, pa Kardejeva študija nista bili presenečenje. Dejal bi, da sem kar nekako pričakoval smeri, kakršne zastavljajo ti dokumenti. Seveda pa je marsikaj nerazumljivo tistim, ki pristajajo, da drugi mislijo in odločajo namesto njih. Tistim, ki se postavljajo v vlogo sopotnikov. A k sreči, je takšnih vse manj.«

In kakšen je Franci Vrtnjak privatno, kakšen je njegov prosti čas?

»Skorajda ga ni. Zase mi ostane premalo ur. Ko sem prost, veliko berem in tudi pišem rad. Rad pomagam tovarišem in znanec, če je moja pomoč zaželena in mogoča. Ob večerih posedim ob televizorju in se, kot večina Slovencev, zmrdujem nad programom. So pa oddaje, ki jih ne izpustim. Če ne bi gledal TV Dnevnika, ne bi mogel zaspati. Pogosto

se tudi sprehajam, saj prav hoja po svežem zraku bistri duha.«

Na sprehode gre navadno zvečer, s soprogo. Včasih se jima priključi tudi sin Bojan, ki bo nadaljeval družinsko tradicijo, saj se je tudi odločil za poklic avtomehaničarja.

»Vem, da sta sin in žena močno prikrajšana zaradi moje družbene aktivnosti. Mnogokrat sem jima namenjal manj pozornosti, kot bi moral. Toda oba sta se že navadila na to. Sprijaznila sta se z dejstvom, da so naše pretežno le sobote in nedelje.«

Današnji čas je neusmiljen. Okruten. Vse gre tako hitro, da komajda slediš. In ob tem postajamo vsi nekako nervozni, izgubljamo vrednote, kot so pozornost do bližnjih, prijateljstvo in podobno. Prijateljstvo imam veliko, a premalo časa, da bi prijateljstva negoval tako, kot bi rad. Ohrabljam me, da nimam sovražnikov, da me prijatelji in znanci spoštujejo, kot spoštujem jaz njih. To mi daje moči in voljo, da vztrajam. Da se dejansko v celoti posvečam nalogam, ki mi jih zastavlja moja Zveza.«

Govoriva o času...

»Izredno je zanimiv, dinamičen. Vse je novo, a že jutri staro. Nenehno se nekaj dogaja, raste, pada, spreminja se. Tudi v stroki, ki se tako hitro razvija, da je včasih kar težko slediti napredku tehnologije.«

Za kupom aktov se oglašati telefon...

»Oprostite!...« »Da?...« V sredo?... Prav, v sredo ob šestih torej. Zagotovo pridem.«

V majhno beležko zapljuje svoje obveznosti. »Nič ne delam na pamet. Vse si zapišem. To je bolj zanesljivo, kot spomin...«

»Ste v življenju zadovoljni?«

»Sem. Zadovoljen sem in srečen. Nimam težav, ki bi me vodile v obup, v ravnodušnost. Moram pa se vsaj nekoliko razbremeniti. Zato, da bom lahko veliko delal in skozi delo dovolj dal. Kopičenje funkcij ni zdravo. Sprejel bom le še tiste, za katere bom prepričan, da jih bom lahko dobro izpeljal. Po pravici pa povem, da bi bil brez funkcij, brez dela v svoji organizaciji, nesrečen. Ne bi vedel, kam naj se dam... Ne pritožujem se, nikoli se nisem pritoževal. Toda družba, naša družba, da je danes človeku toliko, da je vsaj nekaj treba vzeti in življenje živeti v polni meri. Z zavestjo, da si za družbo naredil veliko. Toliko, kot lahko.«

»Vem, zakaj in za koga delam...«

Foto: D. M.

»Partijske seje so pred vsemi drugimi.«

Foto: D. M.

FRANC ŠKOBERNE IZ HRUŠOVIJ

VESEL IN ŽIDANE VOLJE

RECEPT ZA VISOKO STAROST: ŽIVETI JE TREBA

PIŠE MATEJA PODJED

Tja gor v Hrušovje, v tisto majhno, zakrpano a s prijetno toplino obdano bajtico, pridemo le s težavo. Ljudje, kolikor jih sploh srečamo v tistem koncu, čudno pogledujejo na avto, ki po poljevo rine po zaledenelih in strmih vaških cestah. Ko na zadnje le odpove pokorščino človeku, se do domačije, kjer živi Franc Škoberne, 99-letni mož, odpravimo peš.

Hčerka Anica in Antonija Brilej skrbita z vso ljubeznijo za drobnega, si-volasega starčka.

«Zdaj samo še ležite, nam pove Antonija. »Padel je po tebi in od tedaj ga noge ne držijo več. Drugače pa je za svoja leta kar živahen.

«Lani nam je še vso koro-zo zluščil.»

S Francetom se pogovar-

jamo v glavnem s pomočjo Antonije. Sluh ga je namreč malce izdal, spominja pa se še marsikaj zanimivega.

1879. leto se je pisalo tedaj, ko se je rodil Franc. 8. januarja bo tako izpolnil 99 let. Imel je sedem otrok, ki ga večkrat pridejo pozdraviti. Ko ga sprašujemo po spominih iz mladosti pove, da je zelo rad hodil na ohceti, da je rad pel in bil dobre volje. Kam daleč od svojega doma se ni nikoli napotil. »Šoštar« da je bil, pove in da je čevljaril po kmetijah. Bili so to veseli časi, pripoveduje. Franc potem za nekaj trenutkov umolkne. Kdo ve, kod mu hite spomini.

Antonija in Anica pove-sta, da se mu še vedno nič-kolikokrat od srca smeje-ta, take zna pripovedovati. Najljubša mu je pripoved iz mladih dni, ko je pog-nal nekaj šiber v zadnjico snubcem, ki so se vrteli okoli njegove hiše in ki so

ga nekaj dražili. Rad se ta-di »pohvalja«, kako so se včasih fantje mikastili.

Na stolu poleg postelje opazim škatlico cigaret. Ženski nam pojasnita, da oča že dolga leta »čika« to-bak. Tudi nam na ljubo je opravil ta obred. Prelomil je cigareto na polovico in en kosček s papirjem vred vtaknil v usta. »Za kratek čas«, pravi.

Potem nam Franc rade volje zapoje staro pesem o veselem Janezu in še eno, ki jo je bil pred leti sam zložil. Nanjo je seveda še toliko bolj ponosen:

Ko odhajamo, mu zaže-limo srečen 99. rojstni dan, stotega in še več. V šali sprašujemo po receptu za dolgo življenje. Pa nam Franc ne ostane dolžan. »Saj ni težko«, pojasnjuje, »samo živeti je treba!«

Pot čez zaledenelo klan-ce do doline ni bila nič kaj lahka, a bilo se je prijetno vračati z mislijo, da smo obiskali gotovo najstarejše-ga občana daleč naokrog.

KONČNO SI PRIŠEL

DOBRI STARI DEDEK MRAZ

Siva kučma, bela brada
topel kožuh, zvrhan koš.
Oj, že prišel si med nas,
dobri stari dedek Mraz...

Tako hite z radostjo v očeh prepevati te dni naši najmlajši, ki so končno le dočakali ljubljenega dedka. Za nekaj dni so se skrbno pripravljali na njegov prihod. Učili so se pesmic, izdelovali so okraske za novoletno jelko in še marsikaj drugega, samo da bi bilo rajanje v šoli, vrtcu ali krajevni skupnosti še bolj veselo.

Tudi pisma so mu pisali in ga prosili za smuči, avtomobile, knjige in kdo bi vedel kaj še. Toda dedek je ali pa še bo obdaril vse otroke enako. Ne vidi rad, če nekdo dobi toliko daril, da nazadnje ne ve več kaj bi z njimi, spet drugi pa le kakšno malenkost.

Zato pa je vsako še tako skromno darilo iz rok dedka Mraza dragoceno kot le kaj. Seveda, saj ima dobri mož za vsakega svojega varovanca pripravljeno tudi lepo besedo, toplo dlan, ki ga pogladi po svetlih ali temnih kodrih. In tudi peti zna dobri mož! Cel kup pesmic zna in pravljic še več. Ej, to je

veseljak naš dedek!

Otroci, kako že gre tista pesmica o medvedku in rački? Brž, le brž se jo naučite, dedku Mrazu, veste, je prav ta posebno všeč.

Ce vam je pesmica všeč, se jo hitro naučite. Morda se že jutri pripelje dedek prav k vam in potem se bo preselil z vami kot oni dan z metuljčki, račkami, pikapolonicami, zajčki, petelinčki in medvedki v Vzgojnovarstvenem zavodu Zarja.

Nič ne skrbite otroci, v dneh ko se leto izteka, dedek obiskuje vse šole in vrtce, oglasil se bo v vsaki krajevni skupnosti. Šele potem se bo za leto dni poslovil! Pa nikar ne mislite, da rad odhaja od vas! A kaj, ko je tako zelo utrujen in zaspan. Že mu snežec posteljo postilja. Zdaj, zdaj šel bo ajat. Otroci, ne mu ne naga-jati!

Lahko noč, dedek in čez leto dni zagotovo spet pri-di med nas. Čakaj te bo-mo, mi, tvoji najdražji ot-roci!

MATEJA PODJED

ŠTADLERJEVIH PETSTO LET

OROŽJE IN PETELINJE PERO

V OČETNIH HIŠAH JE NAŠ PONOS IN NAŠA MOČ

PIŠE MILENKO STRAŠEK

Nekako nekaj let pred začetkom velikega slovensko-hrvaškega kmečkega upora 1572-1573 so prišli na Slovensko bratje Stadlerji in se naselili v Lesicnem. Pot jih je privedla iz daljnega Stuttgarta in prav kmalu so začeli med nemščino mešati slovenske besede, se počasi zbirati s slovenskim življenjem v takratnem Urwaldu (pragozdu, ime za pokrajino ob Bistrici, današnje Kozjansko).

Vrtinec velikega kmečkega upora, ki je zavrtel ljudi ob Bistrici in Sotli od Planine pri Sevnici do Tahijevih posestev v hrvaškem Zagorju, je potegnil vase tudi Stadlerje. Skupaj s Pavlom Stercem, lesičkim kovačem in njegovimi so pomagali kovati orožje za kmečke upornike, za idejo zimzelena in petelinjega peresa.

Eden bratov Stadlerjev se je v tistem času preselil v Bistrico ob Sotli in začel snovati rod, ki živi še danes svoje trdoživno življenje v ponosni hiši ob cesti, ki nosi hišno številko Hrastje 1.

Neumorno je koval orožje naprej. Tik zraven hiše je postavil kovačnico, nizko hišico, od koder je v roke kmečkih upornikov romalo orožje vseh vrst. Kaj se je zgodilo s priseljencem, ki je vroče čutil in mislil eno z našimi ljudmi, potem ko so jezdec Alapiča, Zrinjskega in dru-

gih fevdalcev v usodnem letu poraza kmečke vojске, februarja 1573 na bistrickem polju opravili z vohrajočimi petelinjimi peresi, ni znano. Vsekakor je bistricki Stadler vihar preživel...

PONOSNA KMETIJA

Tako nekako naj bi izgledala zgodovina Stadlerjevega rodu v Hrastju, če skušamo vsaj v grobih obrisih slediti preteklosti, če zaupamo 56 letnemu gospodarju Ivanu Stadlerju, ki je na vse to še posebej ponosen.

Ko smo ga obiskali, je okoli kmetije ležal prvi sneg, poslopja pa je ovijala gosta megla in šele ko nas je Ivan povabil bliže, smo opazili, da megla skriva pravzaprav kar celo vasico v malem: veliki hlev, mlin, kozolec, imenitno stanovanjsko zgradbo, drvarnico in kovačnico.

Vse, kar se je dalo videti, je bilo precej neobičajno: zavito v nadih stoletij, mogočno, povsod je bilo čutiti, da je tod živel močan, trden rod.

»Oče so povedali, njim pa njihov oče, da so naši predniki prišli iz Lesicne, da so bili kovači in da so tjakaj zabredli iz Stuttgarta. V kovačnici zraven hiše je še dolgo, dolgo časa bilo orodje lepe starosti. Zdaj se je to razgubilo na vse strani, ostal je le še spomin,« je z ljubeznijo pripovedoval Ivan in poudaril; da je rod star več kot petsto let.

Ne le hiša, tudi gospodarska poslopja vzbujajo pozornost, predvsem z načinom gradnje, še najbolj pa z obilno okrašenimi portali, vse to pa daje misliti, da je njihov graditelj vrtel žago in obračal kamenje pred mnogimi leti.

Hiša je zidan nadstropni dvorec, katerega zunanjsčino krasi barokizirajoči pilastrijski motivi, še posebej pa je bogat portal v baročni tradiciji, je moč prebrati o Stadlerjevi hiši v strokovni literaturi, ki se prav tako kot mi, ni mogla izogniti ponosni domačiji.

Z Ivanom smo krenili v notranjost.

Mogočna izba, kakršnih je le še malo tudi na podeželju, je samevala. V kotu ob veliki krušni peči je Ivanova mati, 82-letna Jožefa Stadler, luščila fižol in se sklanjala nad veliko košaro, hoteč ujeti vsaj malo svetlobe, ki je pronicala skozi okna pod mogočen lesen strop. Nosilni tramovi, ki kdo ve koliko let podpirajo strop, so pravi orjaki. Na enem njih piše IANEZ SHTOGLER, ob imenu pa lahko preberemo še letnici 1711 in 1895, po vsej verjetnosti leta obnove. Tako misli Ivan pa tudi njegova mati.

»Tudi jaz sem že obnavljal hišo. 1962 leta smo jo preuredili, vendar tako, da ni bilo čisto nič uničenega; nasprotno, pazili smo, da smo kar je bilo moč ohranili prvotno podobo, zlasti še portala in pa oken. Mnogo so nam pomagali ljudje z zavoda za spomeniško varstvo, saj je naša

hiša zaščiten in tako je hiša pač takšna, kakršna je bila pred stoletji,« je navedel misli sedanji gospodar.

Povrnimo se k strokovnjakom. Ti pravijo, da je stavba odličan primerek kmečkega dvorca, morda tudi pristave, proti čemur pa bržkone govori ime lastnika na stropu.

Zgradba je za panonsko ozemlje precejšnja redkost in je prav zaradi tega med najpomembnejšimi kulturno zgodovinskimi objekti v Sloveniji.

IZ RODA V ROD DUH IŠČE POT

V tako prijetni in gospodski, kmečko gosposko bogati izbi, je lepo sedeti in klepetariti, brskati po spominih in ohranjati, kar je moč ohraniti.

Ivanova mati rada pripoveduje o Stadlerjevini, o rodu, o njihovih ljudeh.

»Veste, tule pri nas je bila pred prvo svetovno vojno prva pošta. Bilo je živahno, da le kaj. Bil je tudi mlin. Z vseh koncev so nosili žito pa po nakovalu ko tolkil, je zažvelelo. Vojne so čase spremenile. Najhuje se nam je obračalo v drugi, ko so Obsotlje izselili!«

In pove, da je tudi sin Ivan moral odraščati v vojsko. Nemci so ga vtaknili v vojaško suknjo, ko pa je prišel v ujetništvo, je iz njega odšel v partizane, k prekomorcem. Nadaljeval je torej natanko tisto, kar je pred štiristo leti začel njegov prednik Jaki.

nez Stadler, ko je skupaj s svojimi somišljeniki koval orožje za Matijo Gubca, Gregoriča, Sterca in tovariše. Duh svobode je ostal v ljudeh nespremenjen.

Hrastje, št. 1. Ponosna domačija, ki vsakemu pade v oko, je dandanašnji osamljena, bo pa prav gotovo zanimiva premnogim obiskovalcem spominskega parka Kumrovec-Kozjansko.

»Veste, je hitro omenil Ivan, ko smo se zapletli v pogovor o parku, saj že zdaj precej ljudi ustavi

pred našo hišo in jo rado vedno opazuje!«

To seveda razumemo: hiša naravnost privlači. Sicer pa je na tem koncu, kjer je še nedolgo tega cel Stadlerjeva) na citrah, ralo strune (tako mati kup vaščanov vneto prebimarsikaj zanimivega. Kajpak tudi kužna znamenja in premnogi spomeniki na Gorah pri Bistrici ob Sotli in v samem kraju niso kar tako: Stadlerjeva hiša je le še kamenček več v tem mozaiku starodavnosti, ki jo kaže na vsak način ohraniti in spoštovati.

IVAN STADLER: »V naši kovačnici so kovali orožje za Gubčeve upornike!«

V večerjetno daleč naokoli najstarejši hiši je bila pred prvo svetovno vojno pošta.

Izredno bogat portal Stadlerjevine.

PIŠE JURE KRAŠOVEC

Pred tedni sem objavil v radio Celje sestavek, v katerem sem poskušal razložiti, kako se geografsko-politični položaj v občini odraža v vsakodnevni in dolgoročni politiki v tej občini. Za šalo sem sestavek zaključil s šegavo pripombo, da mora vsak dober in uspešen javni politični delavec dobro poznati ljudsko pesnico:

»Imam tri ljubice...«

Pa me takrat niso vsi prav razumeli. Bojim se, da me tudi tokrat ne bodo. Lahko si pravzaprav še tako natančen v izbiri besed, ljudje te bodo razumeli tako kot se jim najbolj zdi. V tem smo vendar znanj, da vsako reč obrnemo po svoje.

V laški občini je namreč res trinajst krajevnih skupnosti, vendar se le-te razvrščajo v področne skupine. Na njih sredobežno vplivajo trije občinski centri, ki so kot kompozici-

ja viaka narizani drug za drugim, vsak s svojim kolosjem, ohišjem, pa tudi z lastnim izvorom pogonske moči in ne nazadnje, s svojimi zavorami.

Tri središča v občini, dve stari mesti Laško in Radeče ter v novejšem času zrastle tretje — Rimske Toplice, so družbeno, geografsko, politično, gospodarsko in kulturno pogojevalne. Res je, da je bilo Laško skozi stoletja politično-upravni center okolisa, ki ga tudi danes oblikujejo občinske meje. Od časa do časa je prišlo do sprememb, do odcepitve, do pripojitve. Ravno te spremembe so tudi pripomogle, da so se v občinskih mejah formirale neke skupnosti današnjih krajevnih skupnosti, ki izražajo svoj elementarni družbeni interes z zbiranjem celice palete delnih interesov.

Občina Laško je za razliko od Celja razporejena ob spodnjem toku reke Savinje v ozki dolini, ki z izlivom Savinje v Savo preide v nasproti ležečo dolino Sopot. Tako v tej črti nobeno od središč ni dobilo značilnosti povezovalca vsega občinskega ob-

močja. Toliko bolj pa se je razvila krajevna samouprava in sicer v določenih oblikih in z določenimi smotri mnogo prej kot je splošni družbeni razvoj tako razvitejšo samoupravo tudi uzakonil.

Nedvomno je, da so krajevne skupnosti temeljna družbena celica, v kateri občani zadovoljujejo najelementarnejše interese ter potrebe. Res pa je tudi, da mesta, večja urbana središča, odpravljajo vlogo zadovoljevanja nekaterih skupnih potreb, ki jih vsaka krajevna skupnost ne more razviti. In ravno na tem področju je v laški občini specifični položaj. Za katero koli potrebo in interes gre, ni ga mogoče organizirati v enem, v občinskem središču, marveč je vselej treba deliti s tri.

Dandanes se nikomur ne zdi nenavadno, da v občini obstajajo tri centralne šole, ki v svoj okolici povezujejo tudi vse podružnične šole. Povsem razumljivi so trije zdravstveni domovi, ki iz svojih centrov obvladujejo svoj teren. Res je, da je modro te dejavnosti na ravni občine

IMAM TRI LJUBICE

OKOLI TREH CENTROV V OBČINI LAŠKO

zdrževati, toda samobitnosti tako povezovanje ne ogrozi.

V tem času nastajajo po občinah komunalne skupnosti. V laški občini bodo imeli dve: v Laškem in v Radečah.

So torej tri ljubice, ki jim je treba biti enako naklonjen, na katere je treba nenehno misliti in vedno znova natrgati po tri šopke. Res pa je, da vse tri ljubice, kot poje narodna pesem, niso enako bogate.

Medtem, ko imajo krajevne skupnosti na območju Laškega in Radeč razmeroma razvito gospodarsko osnovo, je glede tega območje Rimske Toplice na slabšem. Kakor koli že obračamo, je dejstvo, da je zdravilišče izven samoupravnega dosega kraja. Sicer pa tri, na Rimske Toplice vezane krajevne skupnosti, ne premorejo drugega kot večji gozdni obrat, TOZD Gračnica, ki je zaenkrat še v hudih težavah in obrat lastne proizvodnje laške KZ. V Jurkloštru je poleg gozdnega obrata še POZD, ki pa je v povojih in se bori za

svoj obstoj.

Kaj sem hotel s tem povedati. To, da je navkljub upravičenosti treh gravitacijskih središč v občini pa vendarle potrebna določena solidarnost. Brez takšne solidarnosti bi težko izpeljali dosedanje akcije, na primer izgradnjo šol. Rimske Toplice ne bi mogle v tako kratkem času zgraditi šole, težko pa bi bilo to storiti tudi v Radečah ali Laškem. Zbiranje samopriprav in sredstev v vsej občini pa je omogočilo postopno urejevanje tega problema, ki bo z izgradnjo laškega prizidka končan.

Da se prav razumemo. Največ v vsaki akciji pripevajo občani sami, posredno in neposredno. Ni nobenega državnega kapitala, ki bi ga kdo delil po lepih očeh in naklonjenosti. Zato je zelo napačno na tak način razumeti prizadevanja za razvoj.

Tri ljubice, če tri središča tako ljubkovalno imenujemo, ne bodo nikoli brez potreb in zahtev. Včeraj in danes izobraževanje in otroško varstvo, danes in jutri zdravstvo, poju-trišnjem bo morda ven-

darle na vrsti kultura in telesna kultura. Karkoli že bo, vedno bo treba misliti na tri in na vseh trinajst krajevnih skupnosti posebej.

Kakor geografsko-političen položaj občine po eni strani vendarle ustvarja določene težave, tako ima tudi svoje prednosti. Krajevna samouprava se je v takih pogojih močneje razvila. Problem, ki ob tem obstaja pa je dvojen. Eno je, da v okviru teh treh območij ne bi trpel samostojni razvoj vsake krajevne skupnosti posebej in da bi ne bila motena akcijska enotnost in solidarnost občine kot celote. Tri središča se bodo razvijala tako kot bodo po svojem interesu hotele prizadele krajevne skupnosti, zato imajo »tri ljubice« delegatsko omejene privilegije.

Sicer pa — kakšne ljubice so neki, če ni ženina, ki bi jim poklanjal pozornost, jim izmenično dajal prednost, kajti vsemogočni državni kapital, čudežna zakladnica »dobrotnikov« je preč.

Motiv o treh ljubicah je bil torej napačno izbran.

RADIO CELJE

V NOVO LETO PO NOVEM!

NOVA PROGRAMSKA SHEMA RADIJSKIH ODDAJ

V uredništvu Novega tednika in Radia Celje smo pozorno spremljali vse predloge in pripombe, ki ste nam jih pošiljali bralci tednika in poslušalci našega radia. Ze med letom smo skušali marsikaj v naših oddajah spremeniti, popraviti. Na osnovi vaših želja in naših teženj, da bi oblikovali tak radijski spored, ki bi vam bil še bližje, bil še bolj vaš, smo v uredništvu oblikovali novo programsko shemo, v kateri je prišlo do pomembnih sprememb.

Dopoldanske oddaje so se najbolj spremenile. Od povedali smo se dosedanjim območnim oddajam, s katerimi smo zaključevali dopoldanski spored. Sodiimo namreč, da je v ostalih rednih oddajah dovolj časa za skok v vse občine območja in da so bile dosedanje območne oddaje že kar nekako dolgočasne. Pridobljenih deset minut bomo dobro izkoristili, bodisi za podaljšanje dopoldanskih oddaj v ZIVO, ki naj bi bile poslej redno ob ponedeljkih in petkih, bodisi za dopoldanska srečanja, ki bodo v bodoče še bolj pestrja, bolj polna drobni zanimivosti, reportaž in nasvetov. Ob sredah ali sobotah dopoldne smo rezervirali termin za občasne obiske predstavnikov

posameznih delovnih in obrtnih organizacij, ki vam bodo »V ZIVO« posredovali zanimiva sporočila in nasvete.

V popoldanskem sporedu bo največja sprememba v tem, da bomo spored, ki se pričanja ob 15.45 začeli s obvestili. Do 17.15 bodo sledile stalne oddaje, kot so vaše čestitke, pa zabavni globus in kronika. Ob ponedeljkih bo, kot doslej, na sporedu športni pregled, ki bo za 10 minut daljši. Ob torkih boste po kroniki še posebej veseli nove glasbene oddaje, ki smo jo poimenovali lestvica najprijetnejših narodno-zabavnih melodij, za katero boste lahko glasovali s kuponci v Novem tedniku. Vsak poslan kupon bo en glas, hkrati pa tudi možnost, da dobite malo ploščo. Ob četrtekih je rezerviran čas za popoldansko oddajo V ZIVO. S tem smo ustregli vašim številnim prošnjam, da vam tudi v popoldanskem času omogočimo sodelovanje v oddajah, saj dopoldne vsi Radia Celje ne morete poslušati. Lahko že napovemo prvo oddajo, ki bo v četrtek, 5. januarja in v kateri tudi pričakujemo vaše sodelovanje oziroma glasovanje s kuponci v Novem tedniku. Tudi za to lestvico bomo izrežali na-

grado — malo ploščo. V nedeljskem sporedu bodo najmlajši spet veseli Kekčevih prijateljev, ki se bodo menjavali štirinajstodnevno z oddajo MLADI MLADIM. Na željo številnih mladincev smo namreč oddajo za mlade preselili s petka na nedeljo. Nova oddaja bo Med prijatelji, ki smo si jo zamislili kot prijetno osvežitev nedeljskega sporeda z dobro glasbo, humorjem in zabavo. Sicer pa si shemo programa pogledajte nekoliko podrobneje:

PONEDELJEK

8.10 Poročila
8.15 V živo
9.00 Zaključek sporeda
15.45 Obvestila
16.00 Poročila
16.05 Čestitke
16.50 Zabavni globus
17.00 Kronika
17.15 Nove plošče
17.30 Športni pregled
18.00 Zaključek sporeda

TOREK

8.10 Poročila
8.15 Dopoldanska srečanja
9.00 Zaključek sporeda
15.45 Obvestila
16.00 Poročila
16.05 Čestitke
16.50 Zabavni globus
17.00 Kronika
17.15 Lestvica narodnozabavne glasbe

17.30 Reportaža
17.45 Domači zbori
18.00 Zaključek sporeda

SREDA

8.10 Poročila
8.15 Dopoldanska srečanja
9.00 Zaključek sporeda
15.45 Obvestila
16.00 Poročila
16.05 Čestitke
16.50 Zabavni globus
17.00 Kronika
17.15 Glasba
17.30 Aktualno
17.45 Iz arhiva resne glasbe
18.00 Zaključek sporeda

KUPON

za lestvico najprijetnejših narodno — zabavnih melodij

Glasujem za pesem

Ime, priimek, naslov

KUPONE POŠLJITE (NAJBOLJE NA DOPLISNICA) NA NASLOV: NOVI TEDNIK — RADIO CELJE, GREGORČIČEVA 5, 63000 CELJE (ZA LESTVICO)

CETRTEK
8.10 Poročila
8.15 Dopoldanska srečanja
9.00 Zaključek
15.45 Obvestila
16.00 Poročila
16.05 Čestitke
16.30 V živo
17.00 Kronika
17.10 V živo
17.50 Zabavni globus
18.00 Zaključek sporeda

PETEK

8.10 Poročila
8.15 V živo
9.00 Zaključek sporeda
15.45 Obvestila
16.00 Poročila
16.05 Čestitke
17.00 Kronika
17.15 Lestvica zabavne glasbe
17.30 Turistična oddaja — Kulturni feljton
17.45 Domači ansambli
18.00 Zaključek oddaje

SOBOTA

8.10 Poročila
8.15 Dopoldanska srečanja

9.00 Zaključek oddaje
15.45 Obvestila
16.00 Poročila
16.05 Čestitke
17.00 Kronika
17.15 Zabavni globus
17.30 Filmski sprehodi
17.45 Glasba
18.00 Zaključek sporeda

NEDELJA

10.05 Poročila
10.15 Obvestila
10.30 Kekčevi prijatelji — Mladi mladim
11.00 Med prijatelji
11.30 Predstavljamo vam
12.00 Čestitke
13.00 Literarna oddaja
13.15 Feljton
13.30 Kmetijska oddaja
14.00 Zaključek sporeda

Toliko o novi shemi radijskega sporeda. Pričakujemo vaše sodelovanje, odziv na nove in stare oddaje in seveda glasovanje za obe lestvici, ki lahko postaneta vaša najljubša glasbena oddaja na Radia Celje.

B. S.

KUPON

za lestvico najprijetnejših zabavnih melodij

Glasujem za pesem

Ime, priimek, naslov

PO SIBIRIJI (4)

POHIŠTVO - SANJE!

Ura je bila deset zvečer, pa je še vseeno sijalo sonce. Vreme kot nalašč za sprehod. Trgovine so bile sicer že zaprte, vseeno pa so že izlozile dovolj jasno govorilo o tem, da s prehranbenimi artikli niso preveč dobro zalozene. V glavnem lahko ljudje kupujejo različne vrste konzerv, trgovin z oblaci morda nisem videl, in toforna kola, televizijski in radijski sprejemniki pa so sorazmerno poceni. Privatnih avtomobilov pravzaprav ni. Sicer pa zanje tudi ni nikakršnih potreb. Ceste vodijo do tovornih kombi-
tov, ki so locirani okrog mesta, do tja pa so tako ali tako odlično organizirani prevozi z avtobusi. Če pomislimo na to, da je prvo bližnje mesto oddaljeno nekaj sto kilometrov, vse naokrog pa tajga in ničesar drugega, potem avtomobilov zares ne potrebujemo. Tudi vzhodnosibirski mesta so med sabo povezana z zračnim prometom, letala pa so izredno poceni. Vozovnica iz Bratska do Irkutka velja dobrih sedem rubljev.

V trgovinah je moč kupiti pohištvo, ki velja celo premoženje in ni čudno, da je lepo opremljeno stanovanje pravi luksuz. Radoveden po-

gled skozi okna v pritličje stanovanjskih zgradb in že postane človeku jasno, da so stanovanja izredno skromno opremljena, čeprav je res, da tistih najbolj osnovnih stvari ne manjka. Po nekaj minutni hoji sva s prijateljico prispela v gozd, takorekoč sredi mesta. Bolj kot breze, macesni, zlasti bori ter smreke, ki so za tajgo najbolj značilni, so najino pozornost pritegnili številni parčki s takšnimi in drugačnimi prijetnimi opravi. Najina prisotnost jih sploh ni motila. Navsezadnje je bila nedelja in so uživali prost

PISE
JANEZ VEDENIK

dan. Za kakšno posebno zabavo pa tako ali tako ni poskrbljeno. Če k temu dodamo še to, da je povprečna starost v Bratsku 35 let, potem vse skupaj sploh ni nič čudnega. No, gozdni sva kmalu zapustila ter se vračala proti hotelu. Skupina deklic, starih kakšnih šest let, naju je zvedavo opazovala. Prišla sva jih ogovarjati, potem pa sva jim razdelila nekaj žvečilnih gum ter dve pomaranči. Ena izmed deklic je vsa ta darila sprejela in men-

da nikdar ne bom pozabil, s kakšnimi hvaleznimi očmi me je pogledala. Samo še »spasiva« je dejala, nato pa je vsa skupina oddrvela v nek stanovanjski blok.

Vrnila sva se v hotel, kjer je v restavraciji (predvsem za hotelske goste) igral odlični zabavni ansambel. Najbolj me je presenetilo to, da je bil njihov repertoar sestavljen še iz dokaj »svežih« skladb najbolj priljubljenih svetovnih pop skupin. Dokončno sem se prepričal, da tudi mladi Sovjeti dobro poznajo moderno glasbo. Res za skupino Boney M se niso slišali, pa tudi za funky rock ne, vendar bi ne bilo kakšne posebne škode, če jih tudi pri nas ne bi poznali.

Se steklenica šampanjca, kratak klepet ter spanje. Pred tem sem hotel simpatični natakariči stisniti v roke nekaj rubljev napitnine, ki pa jih ni hotela sprejeti, pa čeprav sem prepričan, da je tisti trenutek ni nihče opazoval. S spanjem potem ni bilo nič, oziroma bore malo. Pod rjuho sem namreč vstavljal sovjetske filme v fotoaparatu. Prvič v življenju! Filme v kaseti je namreč v Sovjetski zvezi izredno težko dobiti.

(Dalje prihodnjik)

ROGATEC:
OB DNEVU JLA

Več kot tisoč prebivalcev krajevnih skupnosti Rogatec in Hum na Sotli, torej krajanov s obeh strani Sotle, in dobrih sedesov, se je na večer pred dnem JLA zbralo v dvorani v Humu na Sotli, da so skupaj počastili dan Titove — naše ljudske armade.

Med udeleženci te veličastne proslave so bili tudi najvidnejši predstavniki sosednjih občin ter občinskih družbenopolitičnih organizacij, JLA in drugi. Med njimi je bil tudi prvi komisar I. Zagrebške brigade in zdajšnji predsednik hrvaškega ustavnega sodišča, tovarš Gerdelj.

Uvodnim pozdravom in čestitkam ljudski armadi je sledil veličasten kulturni program, v katerem so skupaj nastopili pevci iz Rogatca in Huma, prav tako tamburaši, cimbali iz otroških vrtec, domača folklorna skupina, recitatorji, moški pevski zbor KORS iz Rogatke Slatine, pihalni orkester Sirača in drugi.

JULIJ GORIC

V Bratsku so nas vsepovsod obkrožali otroci ter nam v znak dobrodošlice ponujali fotografije njihovega mesta. V ozadju vidimo lesene hiše, kakršne so prevladovala še pred leti, sedaj pa so jih zamenjali novi, moderni stanovanjski bloki.

ZADNJA NOČ V LETU

O možnostih silvestrovanja v Celju smo že pisali. Pa si preberimo še, kako bo za zadnjo noč v letu v žalski občini. Najprej pa podatek, ki že sam po sebi dovolj pove. Skoraj povsod, kjer pripravljajo silvestrovanja, so karte že razprodane. V Celju bodo pripravili rajanje v restavraciji NAMA, kjer bo igral ansambel Jogy band, prijeten večer pa bodo preživeli tudi vsi tisti, ki se bodo odločili za Hmezdovo dvorano, kjer bodo za zabavo poskrbeli Veseli planšarji Frančka Povšeta ter humorist Marjan Roblek. Tako v Nami kot v Hmezdovi dvorani velja vstopnina 250 dinarjev, v to pa je vračunan tudi aperitiv ter večerja. Še posebej pohvalno je to, da prireditelji cen niso preveč navili in tako je tudi pravi Silvestrovanje pripravljajo tudi gasilci v Malčah, najbolj veselo pa bo (po vstopnini sodeč) v hotelu PRE-BOLD, kjer bosta gostom igrala kar dva ansambla in to ansambel Vilija Petriča s pevko Majdo Renko ter Ritem iz Sočanja. Vsem pa bo na voljo tudi disco. Silvestrov večer bo precej ljudi preživel tudi na planinskih postojankah na Homu, Goljavi, Reški planini ter Gori Oljki. Odprte bodo tudi skoraj vse gostilne. Skratka, možnosti za silvestrovanje je dovolj, cene pa tudi niso pretirane.

IK

SENTJUR: POSPEŠENA
VLAGANJA

Na področju kmetijstva in živilstva bodo v prihodnje v sentjurski občini namenili še več pozornosti. Največ skrbi bodo posvetili nadaljnjemu izgrajevanju dohodkovnih odnosov med TOZD in zasebnimi proizvajalci, pospeševanju vlaganj tako v družbeno kot zasebno kmetijstvo in ustanavljanju različnih proizvodnih skupnosti po vaseh oziroma krajevnih skupnostih. Cimprej želijo dokončno urediti predvsem vprašanje delovanja in

financiranja kmetijske pospeševalne službe v okviru posebne kmetijske pospeševalne skupnosti s podpisom pripravljene samoupravnega sporazuma. Nadaljevali bodo z dinamiko vlaganj na vseh področjih, zlasti pa na področju poslovne usmeritve živilske industrije, da le-ta v bodoče ne bi poslovala z izgubo. Še kako pomembna bo načrtnejša uporaba najproduktivnejših sort semen in povečana uporaba umetnih gnojil, zlasti v zasebnem sektorju. Po čimprejšnji realizaciji kličejo tudi melioracijska dela v Drameljski dolini in ustrezni programi za dolino Voglajne. Nosilca teh nalog bosta kmetijska organizacija in zemljiška skupnost.

mp

BRASLOVČE:
BLOKA SE NI

Krajanje Braslovč se zadnje čase upravičeno sprašujejo, zakaj še niso pričeli z gradnjo stanovanjskega bloka. Ob tem je treba zapisati, kako je samoupravna stanovanjska skupnost občine Zalec pravočasno zagotovila, da je Zavod za načrtovanje, ki za njo vodi inženiring, razpisal natečaj za gradnjo, izbral izvajalca, potrdil izhodiščno ceno in sporazumno določil rok dograditve in to skupaj z izvajalcem del, GIP Gradis iz Celja. Stanovanja bi morala biti vseljiva že sredi letošnjega septembra. Kljub temu celjski Gradis z gradnjo sploh še ni pričel. Prišlo je namreč do »kratkega stika« med Gradisom in Zavodom za načrtovanje, ki drug drugega obtožujeta za zamudo. No, najbolj pomembno je to, da so ljudje še sedaj brez stanovanj, na katera so dolgo čakali. Kot vse kaže bodo še nekaj časa!

J. V.

JUTRI PREMIERA SLG:
ČAROVNICA IZ ZG. DAVČE

V petek, 30. decembra ob 19.30 bo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje doživela krst slovenska noviteta avtorja Rudija Selige Čarovnica iz Zgornje Davče. Predstavo so pripravili režiser Dušan Jovanović, asistent režiserja Janez Pipan, dramaturg Igor Lampret, lektorica Majda Križajeva, sceno in kostume je zasnovala Meta Hočvarjeva, koreografija je delo Nade Kokotić, avtor pesmi je Darian Božič, za lučno opremo je poskrbel Chris Johnson.

Občinstvu se bodo predstavili igralci Jana Smidova, Milada Kaležičeva, Bruno Baranović in Zvone Agrež. Pri predstavi sodelujejo članice Plesnega gledališča Celje Iris Savernik, Gordana Stefanović, Simona Juhart in Saša Segar ter članice Mladinskega pevskega zbora Gimnazije Celje pod vodstvom Edija Goršiča.

Cinkarna in okolje

PIŠE
LEOPOLD SLAPNIK 4

Ugotovili so naslednje: obrati modri baker, organska barvila, cinkov sulfat, kromov galun in minij onesnažujejo zrak in vodo ali pa predstavljajo latentno nevarnost v primerih večjih okvar ali nepazljivosti pri delu. Obrati cinkov sulfat in kromov galun so tržno manj perspektivni. Postavitev čistilnih naprav je zaradi lokacijskih faktorjev težko izvedljiva oziroma pomeni finančno breme, ki ga obrati ne prenesejo. Obrati modri baker, organska barvila in minij so iz tržno ekonomskega stališča zanimivi. Postavitev čistilnih naprav je ekonomsko in lokacijsko-tehnično izvedljiva in utemeljena.

Na osnovi ugotovljenega stanja so samoupravni organi, zavežajoč se svoje odgovornosti do delovnega kolektiva, občanov in celotne družbene skupnosti sprejeli revizijo razčlenjenega plana 1976—80, in zavzeli stališče, da je za perspektivne obrate nujno potrebno izdelati čistilne naprave. Kjer to ni možno, naj se proizvodnja zaustavi.

In kakšno je stanje danes, oziroma kaj je bilo storjenega? Zaradi kritičnih razmer v obratu cink sulfat je proizvodnja zaustavljena, medtem ko obrat krom galun izpolnjuje samo še stare pogodbenne obveznosti. Potrebe trga po cink sulfatu bodo pokrili z razširjeno proizvodnjo v obratu litopon.

Razvojna služba TOZD kemije je skupno s službo za varstvo okolja ustanovila delovne skupine in sistematsko pristopila k reševanju ekološke problematike obratov minij, modri baker in organska barvila. Glede na pomanjkanje vode v celjski regiji so v zastavljenih nalogah posebej poudarili zmanjšanje porabe tehnoloških voda, kar do neke mere tudi ekonomsko opravičuje postavitev in obratovanje čistilnih naprav.

Pri samem projektiranju je bilo potrebno rešiti vrsto problemov, kot so izredna kvalitativna raznoolikost in kvantitativna spremenljivost posameznih odpadnih vod, pomanjkanje izkušenj pri treznanu odplaku iz obrata organskih barvil, lokacijska nepovezanost obratov in drugo. Vse to je zahtevalo od strokovnih sodelavcev in celotnega kolektiva izredne in vsestranske napore, vendar so prvi

rezultati timskega dela že vidni in celo presegajo pričakovanja.

Tehnološka skupina, zadolžena za projekt modri baker, je bila zaradi specifičnosti vod prisiljena izdelati izvirno čistilno napravo. Tu se namreč srečujemo z vodami, onesnaženimi z bakrovimi spojinami, ki jih zaradi ekonomskih in ekoloških razlogov ne smemo odlagati na deponije. Na osnovi laboratorijskih in polindustrialnih preizkusov posameznih faz čiščenja, so izdelali idejni projekt, ki zagotavlja popolno odčiščenje odpadnih vod in istočasno pridobivanje tržno interesantnega produkta iz odpadkov. Posebno vrednost daje omenjenemu projektu približno 75 % reciklaža vode in sicer z odjemom na koncu čistilnega ciklusa, na izpustu v kanalizacijo. Projekt modri baker je trenutno v fazi izdelave investicijskega programa za čistilno napravo.

Posebno trd problem je predstavljala čistilna naprava za obrat organskih barvil, v katerem proizvajajo preko trideset različnih osnovnih barvil. Na osnovi sistematskega spremljanja proizvodnje in dolgotrajnih ter vsestranskih laboratorijskih poskusov so izdelali idejni projekt, po katerem bodo naredili dva čistilna agregata. Taka izvedba čistilne naprave je sicer neekonomična in predstavlja težko breme za obrat, vendar je bilo zaradi sila raznolike kvalitete vod in lokacijske nepovezanosti to neizbežno.

V osnovi bazira čistilna naprava na kemijski razgradnji barvil in koagulaciji oziroma izobaranju nastalih intermediatov. Kot dopolnilni in varnostni faktor je predvidena postavitev kolon, polnjenih s površinsko aktivnimi snovmi, za dokončno odčiščenje vode. Sama čistilna naprava je razmeroma mala, saj je zahtevana dnevna kapaciteta posameznega agregata približno 40 kubičnih metrov vode, vendar so na tem področju opravili pionirsko delo, saj tovrstnih čistilnih naprav pri nas še ni.

Tretji projekt, to je postavitev novega obrata za proizvodnjo svinčevih oksidov, je v fazi izdelave investicijskega programa. Pri izdelavi idejnega projekta so upoštevali moderno tehnologijo, ki bo omogočala zdravo mikroklimo in ustrezala ekološkim zahtevam.

JLA: POKAL CELJU,
PLAKETA NOVEMU TEDNIKU

Letošnji praznik Dneva JLA je ponovno dokazal, da smo v našem mestu na tem pomembnem področju izredno aktivni in da si vedno prizadevamo prispevati vse za našo boljše pripravljenost ob morebitnem ukrepanju zoper sovražnika.

Vojaki in starešine enote tovariša Svetozarja Vulkiciča so tako prejeli prehodni pokal, kot najboljša enota v LAO. Pokal je na svečanosti v vojašnici Slavka Štandra izročil Svetozarju Vulkiciču načelnik štaba LAO generalpodpolkovnik Jože Ožbolt. V imenu družbeno političnih organizacij in skupščine občine Celje je vojakom čestitala k priznanju za uspešno delo ter jim želela še podobnih uspehov v prihodnjem letu Sonja Ocvirk.

Na sam praznik »Dan JLA. 22. december, pa je na veliki slovesnosti v Ljubljani sprejel priznanje za Novi tednik njegov glavni in odgovorni urednik Milan Sentčar. Malo plaketo JLA smo dobili za dosežene uspehe v sodelovanju z vojaškimi enotami in ustanovami.

DELEGATI ZA KONGRES

Na zadnji seji sekretariata medobčinskega sveta ZKS Celje so člani med drugim obravnavali tudi število in strukturo delegatov, ki bodo zastopali celjsko območje na 8. kongresu ZKS. Ob tem so se dogovorili, da bi na našem območju izvolili 64 delegatov za kongres, ki bi zastopali nekaj več kot dvajset tisoč članov Zveze komunistov. Med izvoljenimi delegati naj bi bilo 33 delavcev iz neposredne proizvodnje in 16 žensk.

DS

MAGDA URH je tudi v letošnjem letu postala najboljša športnica Celje. Na prireditvi je povedala, da je to za njo veliko priznanje, saj zdaj le vidi, da znajo v našem mestu ta šport ceniti tudi takrat, ko uspehi sicer niso najbolj blesteči, je pa v ves šport vseeno vložena veliko dela, odpuščanja pri ostalih stvareh in podobno.

ZVONKA BLATNIK je ena izmed najbolj obetavnih ne samo atletin v Celju, ampak tudi v Jugoslaviji. V iztekaajočem letu je dosegla celo vrsto pomembnih uspehov do celo uvrstitve med najboljše na mladinskih Balkanskih igrah. Pod vodstvom trenerja Mladena Pavljaka upa, da se bo njen vzpon še nadaljeval.

JANJA MARINC, kegljarka, ki je lani skupaj z Magdo Urh osvojila naslov svetovnih prvakinj v kegljanju, je tudi letos, kljub več mesečni poškodbi osvojila visoko mesto med najboljšimi športnicami v našem mestu. To je znova dokaz, da izbiralci le ne cenijo samo trenutke športnih dosežkov, ampak celotno, večletno delo. To pa je pri kegljanju še kako pomembno.

SVEČANOST ZA ŠPORTNIKE, REKREATIVCE, ŠPORTNE DELAVCE IN LJUBITELJE ŠPORTA V HALI GOLOVEC ZA LETO 1977

TELESNA KULTURA POMEMBNA ZA OBRAMBO DOMOVINE

Predzadnji petek v letošnjem letu je bil velik praznik za vse športnike, rekreativce, za športne delavce in ljubitelje športa, ki so se zbrali v hali Golovec na simpatični prireditvi, ki so jo pripravili vsi trije zbori izvajalcev telesne kulture v občini Celje, sodelovalo pa je tudi uredništvo Novega tednika in Radia Celje. V DELU je znani celjski športni delavec in podpredsednik skupščine TKS Celje Karel Jug med drugim zapisal, da je to bil prikaz »... rezultatov dela pri uresničevanju množičnosti, dela s selekcijami in dela na področju rekreacije ter vrhunskega športa.« Pred 1500 gledalci pa je spregovoril predsednik ZTKO Celje ing. Jože Geršak o velikih uspehih telesne kulture v letošnjem letu.

Prireditve je izzvenela v prikazu doslej narejenega in želji po še boljših dosežkih v prihodnjem letu.

MARJANA KOPITAR, atletinja, se je sicer proti pričakovanju, vendar povsem upravičeno uvrstila na visoko mesto med najboljšimi. Res je, da doslej nastopa le v mladinski reprezentanci, je pa še toliko bolj pomembno, saj vemo, da če si danes pri teh letih dober, boš jutri še boljši. Z voljo in priaznavnostjo, ki jo Marjana ima, lahko tudi to doseže.

ANDREJA JEZERNIK, smučarka, je sezonska športnica. Njeni nekajletni nastopi so navrgli veliko pomembnih dosežkov, zlasti pomemben pa je med

drugimi letošnjimi, ko je na Golteh osvojila tudi naslov državne prvakinja v smuku. Sezonska športnica smo rekli zato, ker je pač sezona smučanja skrajšana v pogledu z drugimi športi samo na nekaj mesecev. Dosežki pa niso zaradi tega nič manjši, kvečjemu še večji.

DRAGICA DRUGOVIČ, judo, je prva med celjskimi športnicami iz borišnih panog, ki se je uvrstila med najboljše. Simpatično dekle, drobne postave in iskrih oči zmaga nekaj, kar je drugim tuje ali celo nedosegljivo: spraviti nasprotnika oz. nasprotnico

v težave. Odlične uvrstitve na tekmovanjih doma in na tujem pričajo, da si je to mesto med najboljšimi zaslužila.

ALENKA JAGER, strelka, pionirska prvakinja Jugoslavije, sicer pa dekle, ki strumno stopa po odličnih poteh očeta, tudi odličnega strelca. Ne bi rekli, da je za pionirko puška hobi, je pa prav gotovo takšen konjiček, ki ji marsikaj nadomesti, istočasno pa je to porok, da tudi med strelci po dolgem času raste strelka z velikimi možnostmi za prodor v svet.

IDA BUNDERLA, atletinja, je nekaj let bila kljub napornim in dobro opra-

vljenim treningom v senci ostalih odličnih celjskih in slovenskih srednje in dolgo progašic. Zdaj je našla samo sebe, lahko bi rekli, da njen čas šele prihaja. Vztrajna je, sposobnost ima in torej zakaj ne bi v njej videli bodoče še boljše športnice, ki bo slavo našega mesta ponesla v svet!

VLADO BOJEVIĆ, rokometaš, že vrsto let stalni državni reprezentant, pravnik, je letos že tretjič zapored osvojil pokal najboljšega športnika v Celju. Priznanja je bil vesel in v razgovoru je zaupal, da upa na neko priznanje tudi na bližnjem svetovnem prvenstvu pa na uspeh v državnem prvenstvu in potem — odhod v vojsko... O tem, da če bi se mu vse želje izpolnile in da bi že četrto osvojil naslov najboljšega športnika, ni govoril...

ROK KOPITAR, atlet, je zablistel v zadnjih sezonah. Je eden izmed mno-

gih mladih atletskih lasovk, ki vračajo pomlad za to športno panogo v naše sicer že atletsko mesto. Je balkanski prvak, zdaj pa ga čakajo tako pomembni nastopi, kot Sredozemske igre pa olimpiada v Moskvi. Upati je, da bo vse napore zmogel in svoj talent tudi na teh tekmovanjih znova dokazal oz. potrdil.

VLADO VUKOJE, močan mož s črnimi gostimi brki in nagajivimi očmi, skoraj pravi amorski volke, je s prihodom v vrsto celjskih rokometašev namah osvojil simpatije športnikov. Živčki mu sicer ne dajo vedno miru, vendar je to med drugim tudi posledica velike volje do uspeha. Sicer pa je prišel v najhujši krog reprezentantov, zaigral nekaj tekem in zdaj čaka svojo nadaljnjo priložnost, ki jo mora izkoristiti. Sposoben je!

MARIJAN PABJAN, judoist, preseneča s svojo skromnostjo, borbenostjo, močjo in voljo do doseganja še večjih tako delovnih kot športnih uspehov. Bil je tretji na balkanskih igrah, je član državne reprezentance, osvaja je druga pomembna mesta, skratka je prvi mož celjskega judo športa, eden najperspektivnejših v Jugoslaviji in tako naprej.

TONE JAGER, strellec, letos med najboljšimi športniki skorajda veteran, saj je že njegova hčerka Alenka osvojila visoko mesto med najboljšimi športnicami. Tone pa ni samo dober ali odličen strellec z vrsto lovorik, ampak tudi izjemno dober organizator v strelskih družinah, ki zna vse to posredovati tudi javnosti. Je namreč naš stalni sodelavec. Tončkovo ostro oko naj bo še v nadalje ostro prav tako kot pero!

Tekst: TONE VRABL
Fotografije: TONE TAVCAR

Glavni in odgovorni urednik Novega tednika ter Radia Celje Milan Seničar je med drugim izročil tudi pokal naše hiše najboljšemu športniku Vladu Bojeviću in mu zaželel veliko uspehov na praviškem mestu ter medaljo na bližnjem svetovnem prvenstvu.

PO PRIREDITVI V HALI GOLOVEC

PRIZNANJA NAJBOLJŠIM

NAPREDEK MED MLADIMI IN ŠOLSKIMI DRUŠTVI

Kljub temu, da na 14. strani obširno poročamo o zaključni prireditvi v hali Golovec, ki je pomenila pravi pramnik telesne kulture v celjski občini, pa na tem mestu objavljamo še nekatere najboljše na posameznih področjih.

Na prireditvi so bili nagrajeni najboljši mladi športniki in športnice iz osmih šolskih panog, ki so na letošnjih državnih prvenstvih segli po medaljah. Nagrajenci so: Marijana in Rok Kopitar, Zvonka Blatnik, Stane Rozman, Vlado Zirovec, Darko Orožim, Matija Ocvirk, Oto Račević, Edi Kolar,

Ida Bunderia, Mojca Jager, Zlatka Maroša, Tanja Poteko, Alenka Erjavec, Biserka Logar, Mojca Četina, Branka Stanc, Nevenka Teržlav in Violeta Ernesti (vsi atletika), Marjan Fabjan, Stefan Cuk in Danica Drugović (vsi judo), Aleš Pipan in Zoran Golc (košarka), Metka Hladin (umetniška drsalka), hokejisti Sandi Senderbach, smučarka Andreja Jezerin in ekipe mlajših in starejših mladink ter mladinske rokometne ekipe, ki so letos osvojili naslov državnih moštvenih prvakov.

Z denarno nagrado je bi-

lo nagrajenih vseh 21 ŠSD v celjski občini, najboljše republiško srednješolsko športno društvo pa je dobilo še pokal.

20 tozov je dobilo nagrade za uspešno delo in množičnost pri trimskih igrah in akcijah. Priznanja z diplomami in zlatimi trimskimi značkami sta prejela Partizan — Kovinar Store in Gaberje za množično sodelovanje v trimskih akcijah in osnovna sindikalna organizacija v LJK Savinja za izredno razumevanje svojih delavcev za športno rekreacijo.

Priznanja so dobili tudi najboljši športniki in

športnice, o katerih pa smo podrobno pisali že v prejšnji številki NT. Letošnja zmagovalca sta postala Magda Urh (kegljanje) in Vlado Bojevič (rokomet), zanimivo pa je, da je med prvimi desetimi vedno več mladih, perspektivnih športnikov in športnic.

Priznanje naj velja imenovanim in neimenovanim športnikom, športnim delavcem in ljubiteljem športa, saj je navsezadnje vsak pridal del k pomembnemu geslu »TELESNA KULTURA — POMEMBNA (TUDI — OP. P.) ZA OB- RAMBO DOMOVINE«!

HVALA ZA SODELOVANJE

TELESNOKULTURNA SKUPNOST CELJE ŽELI VSEM ŠPORTNIKOM, ŠPORTNIM DELAVCEM IN PRIJATELJEM ŠPORTA OD VZGOJNO VARSTVENIH USTANOV DO SOL IN PREKO ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA IN KRAJEVNIH SKUPNOSTI DO ŠPORTNIH DRUŠTEV, SEKCIJ IN KLUBOV ZDRAVO, MIRNO IN PO DOSEŽKIH USPEŠNO NOVO LETO 781 REALIZACIJA ZAŠTAVLJENIH NALOG NAS BO VSE SKUPAJ NAREDILA ŠE SREČNEJŠE, KOT SMO ŽE! TOREJ POLEG OSTALEGA NAJ BO PRIHODNJE LETO USPEŠNO TUDI NA ŠPORTNEM PODROČJU!

Tudi letos so bili med glavnimi ustvarjalci športne strani v NT in športnega pregleda v RC naši stalni in dolgoletni sodelavci JOŽE KUZMA, KAREL JUG, TONE JAGER, TONE TAVČAR in LOJZE OJSTERSEK. Občasno so se s pisanimi ali ustnimi informacijami pojavili tudi drugi, za kar smo vsem na moč hvaležni. Za to sodelovanje se zahvaljujemo, seveda pa ga v prihodnjem letu ne želimo samo ohraniti pač pa tudi razširiti. Naša informacija o športnih dogodkih za bralca mora postati še privlačnejša, hitrejša, popolnejša, kritičnejša, zanimivejša. S skupnimi močmi upamo, da bomo to v prihodnje uresničili. Želimo si tudi novih sodelavcev in to takšnih, ki bi pisali in takšnih, ki bi sodelovali s predlogi. T. V.

NOVOLETTNI KOKTEIL

Prijetno je ob koncu vsakega leta med celjskimi športniki, ki se zbirajo na zaključni prireditvi oziroma na najpomembnejši športni prireditvi v hali Golovec. Lepo je med mladimi športniki šolskih športnih društev, med športnimi člani ekip OŠD, ki se preko celga leta borijo za smiselne točke, romatis se med mladimi penesportivni športniki celjskih športnih društev, ki pa je iz leta v leto več. Vsako leto namreč mladi celjski športniki v vse večjem številu posegajo po najvišjih mestih v jugoslovanskem športnem prostoru. Vse to pa je znak, da telesna kultura v Celju naravno in vztrajno napreduje.

In vsi ti mladi, nekoliko starejši in že tudi veterani celjskega športa imajo pred vstopom v novo leto leta svoje zaje, sporočila in še kaj...

Srečko Grm — kajak kluba Nivo: »Želim si nov laček kajaka. Potem bomo rezultati mnogo boljši in to že kar na novega leta dan, ko bom sodeloval na spustu po Savli«.

Milčo Mišić — atletika: »Zaenkrat me pesti zdravje. Zato si želim te tega in potem bo tudi disk poletel preko 60 metrov«.

Branko Martić — predsednik ZKK: »Vesel sem, da smo v letošnjem letu celjski športniki dosegli lepe uspehe. Želim, da bi tudi v bodoče šel razvoj našega športa po začrtani poti. Našim košarkarjem pa želim vstop v I. B košarkarsko ligo«.

Zvone Cepuš — judo: »Pri judo klubu »IVO REYA« si želimo, da bi dosegli še boljše uspehe in da bi naša športna panoga bila ustrezno vrednotena med celjskimi športniki«.

Rajko Dobrajc — zlatarski mojster, sicer pa nekdanji odlični nogometaš Kladičarja: »Mladim nogometašem Kladičarja želim, da bi našli vse pogoje za igro in razvoj na Glaziji in da bi Glazija ponovno postala tisto, kar je bila pred deset in več leti. Želim si boljše nogomet«.

Drago Zdravce — Zoli smučarski učitelj: »Zadnji smučarski uspehi naših predstavnikov v mednarodni konkurenci nas obveseljujejo, da tudi pri nas dosežemo še boljše rezultate«.

te, vsaj v jugoslovanskem merilu«.

Konrad Končan — TVD Partizan Gaberje: »V novem letu moramo še okrepiti naše delo na polju kreativnega vključevanja delavcev. Tudi društva Partizan morajo vključiti v svoje sekcije čimveč novih članov«.

Katka Planteu — odbojka: »Sigurna sem, da bo že v novem letu naša mlada ekipa dosegla kakovost naše prve dobre generacije. To pa pomeni, da bo ženska odbojka dosegla viden napredek«.

Vine Veber — Železarna Store: »Kot predsednik športa za rekreacijo si želim, da bi dosegli rezultate, katere smo si zadali za prihodnje leto. Enako pa želim, da bi na polju naše dejavnosti dosegli popolni uspeh tudi pri nas v Železarni Store«.

Milko Graber — smučar izletnika: »Sneg in ponovno samo sneg je naša želja in seveda, da bi naše Golce vsaj malo delale«.

Silvo Planuta — predsednik zbora rokometnih sodnikov: »Vsem našim rokometnim klubom želim najboljše uspehe. Sodniški organizaciji pa še več zveznih in republiških sodnikov«.

Poldka Kopitar — atletski sodnik: »Da bi športniki Celja tako uspešno zaključili tudi prihodnjo sezono in dosegli še večji uspeh v Jugoslaviji in izven nje«.

Nace Krumpak — direktor SRC Golovec: »Želja je mnogo. Za gotovo pa bomo prihodnje leto pričeli graditi v Celju v sklopu našega Golovca pokriti bazen in deset stazno kegljišče. To pa bo vsekakor velika pridobitev za celjski šport«.

Milan Pieterski — Cingola, ansambel Zabe: »Rokometašem želim visoko me-

sto v I. ZRL, košarkarjem I. B. ligo, hokejistom I. zvezno ligo, atletiki še več naslovov državnih prvakov, vsem ostalim pa vse naj, naj. Seveda pa boljše nogomet v Celju«.

Alenka Jager — streljanje: »še boljše pogoje za delo in vsaj takšne rezultate kot letos. Od sedaj dalje bom nastopila v mladinski konkurenci in potrebno bo mnogo več dela«.

Jože Lubej — športni delavec: »Glavno je, da se v bodoče šport v Celju počene finančno. Vsi naj najdejo »prostor pod soncem« za svoje načrte, pa čeprav minimalno delo. V tem so tudi skrivnosti celotnega napredka športa v Celju«.

Branko Lednik — hokej na travi: »Da bi mi hokejisti na travi sneli naše palice s klinov in ponovno pričeli z delom in tekmovanjem«.

Franc Pešec — mojstrski šahovski kandidat: »Čilj nam je, da privabimo v svoje vrste nove mlade šahiste in na njih gradimo bodoče šahovske ekipe Celja«.

Milan Mulej — športni pilot: »Kolegom na jadričah poletite preko 500 km, modelarjem največ zmag, vsem ostalim članom AE-RO kluba Celje pa še eno tako uspešno sezono, kot smo jo imeli letos«.

Viki Vanovšek — kegljanje: »Da pripravimo v Celju mlado ekipo nadarjenih kegljencev, ki bodo na novem kegljišču imeli vse pogoje za poseg v sam vrh kegljanja. Toraj tja, kjer so že naše tekmovalke«.

To je dvajset želja predstavnikov športnega življenja pri nas. Čez leto dni pa bomo ocenili, koliko njihovih in naših želja se je uresničilo.

J. KUZMA

MLADI NA POHODU

Na skupščini KK Celje je predsednik Milenko Rojnik v svojem bogatem poročilu osvetlil osnovne podatke o konjeniškem klubu. Klub šteje trenutno 230 članov, od tega 80 aktivnih, ima na voljo funkcionalne prostore za dejavnost kot pokrito jahalnico, 2 travnati turnirski športni površini, ustrezne gospodarske objekte, 11 mladih konj, 14 hektarjev obdelovalne zemlje za krmiljenje konj (lasten pridelek sena, ovsu in slame), nadvse marljivega trenerja Zmaga Hermana, ob njem pa raste nov obetaven mladi rod tekmovalcev. Letos je klub priredil več nastopov v celjski okolici (v Celju 2, v okolici 4), sodeloval pa je na večjem številu tekmovanj. Mladinci so postali ekipni prvaki SRS, člani drugi v SRS, Bojan Herman je bil med mladinci tretji, Drago Beber pa drugi med člani v SRS, na državnem mladinskem prvenstvu pa Herman sedmi, Oštr pa deveti. Ob novih konjih se uveljavljajo novi mladi tekmovalci. Program za leto 1978 obsega večje število propagandnih nastopov v širši celjski regiji, nastope na vseh tekmovanjih v SRS in SFRJ, pa tudi doma. V novem UO je kar polovica novih članov. K. JUG

NAJBOLJŠI V SLOVENIJI

Športni novinarji Slovenije (med njimi tudi predstavnik NT — RC) so tudi letos izbrali najboljše športnike, športnice, ekipe in organizatorje tiskovne službe na športnem tekmovanju.

Športnik leta v Sloveniji je postal plavalec BORUT PETRIC, četrti pa je odlični celjski alpinist FRANCI KNEZ.

Športnica leta je teniška igralka MIMA JAUSOVEC, tretja pa državna prvakinja v kegljanju VIDA BIZJAK, KK Zalec.

Najboljša športna ekipa je ZRK Celje, AD Kladičar pa četrti.

Najboljša tiskovna služba je bila po mnenju večine novinarjev na prvenstvu JLA v Mariboru.

Najboljšim so podelili priznanja na zaključni prireditvi v Krškem. tv

Osamljeni Polanec ni mogel rešiti srečanja proti Industrijskemu. Poleg visokega in borbenega Pavleta Polanca je še samo Zoran Golc držal korak z dobrimi gosti, ki so imeli svojega najboljšega moža v Nikoli Plečaku.

KOŠARKA

Veliki derbi v II. ZKL-zahod so Celjani na domačih tleh izgubili le za 6 košev! Dolgo so se kljub trdni Celjani dobro držali. Igrali so vso tekmo več ali manj le s prvo petorko. Vse prvi polčas so držali korak z odličnimi gosti, le v zadnjih štirih minutah smo bili priča nekaterim slabim podajam in gostje so odšli na odmor kar s 14 koši prednosti. To razliko so v II. delu igre želeli Celjani na vsak način nadoknaditi. V 36. min. je bilo 61:65, pa še v 31. min. 75:79, vsega 4 točke razlike in v 39. min. 99:103, vendar ni bilo več moči za preobrat, ki so ga želeli gledalci in igralci. Plečak je bil tokrat neustavljiv. Iz vseh razdalj je metel na koš in žoga je vselej našla skozi obroč in mrežico. Dosegel je kar 40 košev! Na strani Celjanov je bil igralec velikega sloga Polanec, ki je dosegel 38 točk. Izredno lepo in koristno je tokrat zaigral Golc, dobro sta se uveljavila še Pipan in Tone Sagadin, dočim branilski par Trobilj in Rozman ni dal svoje običajne partije.

Industrijskemu je tokrat zaigrala izredna preudarna, vsaka akcija je bila premišljena, nič niso tvegali in gradili so ves koncept igre na odličnem realizatorju Plečaku! Celjani so nasprotno izgorevali v veliki želji po zmagi. V I. delu so zaigrali preveč nervozno, posledica tega pa je bila v večjem številu izgubljenih žog in neuspešnih zaključnih metih. Drugi polčas so Celjani sicer odločili v svojo korist, razlike pa le ni bilo moč nadoknaditi.

Trener Celja Zmago Sagadin: »Izgubiti s takšnim nasprotnikom, vsega za 6 točk, ni nikakršen uspeh. Za nas je bil usoden le del I. polčasa, ko so igralci elasti in v zadnjih štirih minutah igrali precej nevarno in nervozno. Psihično niso zdržali te teže. Premagal pa nas ni le Plečak, ki daje običajno na vseh tekmah od 30 do 40 košev, pač pa drugi igralec, ki jih naš niso dobro pokrivali kot Zrnčič, Sulmanović, Marela in Nikolič. Kljub porazu nas ne sme prevzeti malodušje. Še imamo možnosti za priključek k vrhu in uvrstiti v I. B skupino ZKL. Boj pod koši se še ni prevesil v II. polovico« Še rezultat — 99:105 (39:53). K. JUG

Z VSEH VETROV

Končan je jesenski del tekmovanja v prvi B republiški namiznotenški ligi. Ekipa Zalec je osvojila odlično tretje mesto z osemimi točkami. Med posamezniki je v celotni ligi najboljši Potečnik (Zalec), ki je zmagal šestnajstkrat in samo enkrat izgubil, na šestem mestu je Turšek z devetimi zmagami in šestimi porazi ter na šestnajstem mestu Arzenšek z dvema zmagama in osmimi porazi. Zalski namiznotenški igralec ob-

ljublja, da bodo čas do spomladanskega prvenstva dobro zabil za pripravo in takrat poskušali doseči še več, kot zdaj.

PRVI UROŠ HERIČ Na občinskem prvenstvu Zalec v namiznem tenisu je nastopilo 28 pionirjev iz Vranskega, Polzele, Prebolda in Zalec. Zmagal je Uroš Herič pred Karlom Petričem (oba Zalec), Posedelom (Polzele) in Zoranom Gajškom (Zalec).

PISMA

ANONIMNOST NAM NI POTREBNA

Cetudi smo v tej rubriki že ničlikokrat napisali, da anonimnih pism ne bomo objavljali, jih še zmeraj dobivamo. V zadnjem času smo celo nekatere pisce pozivali, naj se javijo in posredujejo svoje polne naslove. Tu in tam smo uspeli, nekajkrat tudi ne.

Tudi zdaj se je nabralo nekaj takšnih pism. Kot na primer tisto, ko se je pisec sam oglasil v uredništvu in povedal, da mu je nek kmet prodal v gajbicah slaba jabolka, pa je na pismo, ki ga je zatem poslal, pozabil navesti svoj naslov. Sporočite ga. Dokler ga ne bomo imeli, pisma in upravičene kritike, ne bomo objavili.

Za kaj v bistvu gre? V pisnih naši bralci navadno obsojajo nekatere dogodke, tudi ljudi, navajajo probleme in prav tako iščejo s pomočjo takšne objave rešitev vprašanj. Gre torej v veliki večini primerov za kritiko. Medtem ko puščica v takem pisanju zmeraj leta na določen cilj, pa je strelno mesto velikokrat zakrito. To pa ni prav in pošteno. Če smo pripravljeni kritizirati, obsoditi, tudi povejmo ali zapišimo, kdo smo tisti, ki se s tem ali drugim ne strinjamo. Dialog bo v tem primeru odkrit. Vsi bomo vedeli, kdo se s čem ne strinja in kdo je tisti, ki bi moral svoje ravnanje popraviti. Poštena, odkrita beseda vedno najde svoje mesto.

Zato še enkrat — ne pošiljajte nam anonimnih pism. Romala bodo v koš! V pisnih navedite poln naslov: ime in priimek, kje stanujete in če ste zaposleni — tudi, kje delate. Na željo, in če bomo spoznali, da je upravičena, v objavi pisma ne bomo navedli polnega imena, marveč samo inicialke. Toda, mi moramo vedeti, kdo je pisal in od kod je avtor pisma.

Naj bo to opozorilo zadnje. Prosimo vas, da ga upoštevate!

UREDNIŠTVO

NEPRIJETNO PRESENEČENJE

Pred dnevi sem se peljala z avtobusom v Pirešico. Med potjo sem se pogovarjala z mlado ženo. Beseda je tekla o nakupovanju. In kar vesela sem bila, da nisem bila snatorjenaa s torbami, vrečkami in drugimi rečmi, kajti pričakovala sem, da bom vse, kar potrebujem, kupila v trgovini v Veliki Pirešici. Na veliko presenečenje pa sem pred samopostrežno trgovino ostala praznih rok. Bila je zaprta. Zaprla so jo že ob 14.30.

In tako se je nehoti poročilo vprašanje, zakaj ni ta trgovina odprta popoldne več časa, saj se mnogi, tako kot jaz, vračamo z dela v Celju, pa bi bilo še kako prav, če bi lahko nakup opravili doma ali v bližini doma.

Menim, da bi podaljšani delovni oziroma odpiralni čas v popoldanskih urah razveselil mnoge gospodinjke zaposlene žene.

STANA ZEME

ZAKAJ NI KORUZE V STORŽIH

Prišel je v uredništvo in se potolaj. Janez Sorn, kmet iz Bukovega žlaka številka 9. Tako je približno je pripovedoval:

»Poglejte, vsa leta sem lahko pri Merxovem Agroprometu kupoval koruzo v storžih. Ne samo jaz, tudi drugi kmetje. Kupovali smo jo, da smo jo potem z lastnimi drobilci zdrobili in tako uporabili za živinsko hrano.

Zdaj pri Agroprometu ne prodajajo več takšne koruze. V storžih namreč. Zaradi tega smo prisiljeni iskati drugačne rešitve, predvsem s pomočjo zasebnikov, zasebnih prevoznikov in podobno. Zaradi tega je takšna koruza tudi dražja, kot bi lahko bila, če bi jo kupili pri Merxu. Bil bi celo pripravljen plačati višjo ceno, samo da bi jo lahko dobili pri Merxovem Agroprometu tako, kot doslej.

UREDNIŠTVO: Zavrteli smo telefon in vprašali, kako je s to zadevo. Pa nam je inž. Ivan Grobler povedal, da res te koruze v storžih nimajo več v zalogi, ker se njen enostavno ne izplača. Povpraševanje je bilo majhno in so se zaradi tega odločili, da jo črtajo s svojega poslovnega seznama.

VEN IZ AVTOBUSA

V soboto, 3. decembra, sva se peljali iz Celja. Z avtobusom na progi Celje — Rogasica Slatina.

Bila je torej sobota in lokalni avtobusi niso vozili. Mi pa smo imeli reden pouk!

Ko je prišel sprevoznik do naju, sva mu pokazali mesečno vozovnico in hoteli doplačati 50 para, ker mesečna velja le za lokalni avtobus.

Sprevoznik je nekaj časa opazoval najini mesečni vozovnici, nato pa dejal, da karta ne velja in da naj zato plačava še eno vozovnico. Ker pa nista imeli denarja za celo vozovnico, naju je na grob način nagnal iz avtobusa in to v Storžah ob 20. uri in 30 minut. Tisti večer ni bilo toplo. Pritiskal je mraz.

Tako sva se znašli sami, lačni in prezebljeni na cesti. Ni nama preostalo drugega, kot da sva se odpravili peš iz Storž do Sentjurja, do Nove vasi.

Sprašujeva se, odkod sprevozniku pravica do takšnega ravnanja.

SIMONA OSET in STANKA VOGA, Nova vas, Sentjur

UREDNIŠTVO: Očitno gre za primer, ki zasluži črno točko po človeški strani. Drugo pa je vprašanje veljavnosti mesečnih vozovnic. Tudi ta primer je pokazal, da za učence sobote niso vedno proste. Mnogokje imajo tudi na ta dan reden pouk, morda izvenšolsko aktivnost, izlet in podobno. Lahko se tudi pripeti, da pride učence ali dijak v šolo zaradi kakršnih koli vzrokov tudi pozneje in ne samo tedaj, ko se običajno prvič oglasi šolski zvonec. Se torej dopoldne ali popoldne lahko pripelje z avtobusom ter z mesečno vozovnico?

Vprašanj je torej več. Čisto formalnih, da o človeških odnosih ne govorimo. Zato prosimo pristojne pri Izletniku, potniškem prometu, da pojasni ne samo navedeni dogodek, marveč problematiko koriščenja in veljavnosti mesečnih (dijaških) vozovnic sploh. Že vnaprej hvala za odgovor!

UMAZANE MIZE

Večkrat zaidem v gostinski lokal hotela Savinje v Laškem. Toda velikokrat ugotavljam, da so mize mo-

kre, da natakarice po odhodu enega gosta in v pričakovanju drugega, ne vzamejo v roke ounj, da bi obrišale mize, prav tako ne stresujejo prtov.

Ob nedeljah dopoldne jih je tudi premalo, ki strežejo. Lahko bi jih bilo več. Razen tega bi jim nekaj nasvetov za obnašanje do gostov ne škodovalo.

AVGUST KNEZ, Laško

OCISTIMO OKOLICO SENTJURJA

Ob prebiranju časopisov nemajokrat zasledimo besede o varstvu okolja. Toda ni dovolj, če je čistoča le ob hiši, kjer stanuješ, kajti človek se giblje, spreminja prostor življenja, hodi na izlete... Okolje, v katerega tako vstopa, pa ni vedno čisto.

Marsikdo, ki se vozi iz Sentjurja proti Celju, lahko opazi na desni strani pri nekdanjem hmeljišču in kjer teče pod cesto majhen potok, pravi odpad. Zbiralec odpadkov bi na tem mestu dobil marsikaj: od delov avtomobilov do raznovrstnih škafel in podobno.

Bralcu, ki želi spoznati oziroma videti ogrožje starih avtomobilov, priporočam sprehod ob strugi Vogla in v naselju Nova vas v Sentjurju.

Takih in podobnih odlaganj odpadkov pa je v okolici Sentjurja še več. Ali je res okolica Sentjurja postala »pokopališče odpadkov? Ne morem mimo tega, da se ne bi vprašal, kaj dela mladina v raznih krajevnih skupnostih, kaj dela mladina na osnovni šoli v Sentjurju, v samem Sentjurju v zvezi z urejevanjem okolja? Mislim, da bi lahko mladi v Sentjurju organizirali tudi delovno akcijo »čiščenja okolja«.

BOGDAN PODPLATAN, Sentjur

ZAHVALA

Občinski odbor Rdečega križa Laško se najlepše zahvaljuje vsem krvodajalcem, ki so se odzvali krvodajalski akciji in darovali svojo kri v tako lepem številu. Enaka zahvala velja tudi upravi gostišča Hum v Laškem, ki je nudila na razpolago toplo ogrevano dvorano.

OBCINSKI ODBOR

RDEČEGA KRIŽA LAŠKO

NAŠ KRAJ

GORENJE: USPESEN ZAKLJUČEK 1977

V GORENJU, tovarni gospodinjke opreme v Velenju so se 27. decembra ustavili tekoči trakovi. Delavci vseh proizvodnih temeljnih organizacij združenega dela GORENJA so za letošnje leto končali z delom.

Delovni načrt za leto 1977 so s tem dnem dosegli. Dosegli pa so tudi naslednje uspehe: skupaj so proizvedli v velenjskih Tozdih Gorenja nad dva milijona izdelkov bele tehnike, več kot pol milijona raznih štedilnikov, že bližaj šeststotisoč pa hladilnih naprav. Pomembna je tudi proizvodnja pralnih strojev in malih gospodinskih aparatov, elektronike in keramike. Skupna vrednost proizvodnje v letu 1977 je več kot 4 milijarde din, kar je po vrednosti za 33 odstotkov več kot leto dni poprej. Tudi prodaja bo presegla 4 milijarde in jo bodo v primerjavi z letom 1976 povečali za 36 odstotkov. Blizu milijardo dinarjev znaša izvoz, kar je povečanje za 17,5 odstotka. Celotni prihodek bo znašal okoli šest milijard in bo za 25 odstotkov večji, povečali pa bodo tudi dohodek, ki bo po dosedanjih ocenah znašal 895 milijonov dinarjev.

Letošnji poslovni rezultati so pokazali mnogo boljše uspehe kot v preteklem letu. Letos so namenili več sredstev za razširjeno reprodukcijo. Zgradili so nove tovarniške objekte, več je bilo tudi drugih investicij. Nad osem tisoč delavcev velenjskega Gorenja je poslovno leto 1977 zaključilo uspešno in trdno so odločili, da bodo tudi v bodoče dosegali zastavljene cilje.

HINKO JERCIC

GOTOVLJE: VODA ZA 15 DRUŽIN

Plečna je graščina nedaleč od Gotove. Na grad smo, kot na mnoge druge, v zadnjih letih pozabili. Toda, v njem stanuje petnajst družin, ki imajo skupaj več kot petdeset članov. Graščino upravlja stanovanjska skupnost Zalec, ki s stanarino ne more vzdrževati niti stavbe, kaj šele, da bi reševala druge probleme stanovanjcev. Sele pred nedavnim so uredili električno omrežje, sredstev za ureditev okolice, tega, nekoč bisera doline, ki je pravo opustošenje, pa ni. Najbolj pereč problem pa je preskrba teh ljudi s pitno vodo.

Zdaj se približuje čas, ko naj bi gradili vodovod Zalog-Jedert-Plečna in to s sredstvi samoprispevka. Da bi se zadeva preveč ne zavlekla, so krajanje Jederti pred dolga poleta pričeli na lastno pest s pripravi. Po trudapolnem delu jim je uspelo najti vodni vir z zmogljivostjo 43.000 litrov vode na dan, kar bi naj bilo dovolj za sedanjo naseljenost območja (57 gospodinjstev z več kot 180 prebivalci), kamor je seveda všteta tudi graščina Plečna.

Odbor za gradnjo vodovoda se je že sestal. Tako je že vložena prošnja za zbiranje sredstev. Kot osnovni prispevek je določen znesek 400.000 starih dinarjev na gospodinjstvo. Seveda pa je treba k temu dodati še udarniško delo, za katerega, kot so pokazali ljudje v Jederti, vnaša ni popustila ali usahnili.

Pri taki zagnanosti krajanov in resnični potrebi za navedeno gradnjo, prizadeti pričakujejo, da bo akcija stekla in da širša družbena skupnost, tako kot doslej ob takih prilikah, tudi zdaj ne bo odrekla pomoči.

SAVINJSKI

ZALEC: SLAVNOSTNO ZA DAN JLA

V počastitev dneva JLA so v žalski občini pripravili več prireditev in prireditev, najslavnejše je bilo minuli petek, ko so v dvorani Kmetijskega kombinata na osrednji občinski proslavi, podelili številna priznanja in pohvale ter pripadnikom teritorialnih enot, Zveze rezervnih vojaških starešin ter sveta za ljudsko obrambo, varnost in samozaščito še plakete.

Slavnostni govornik je bil predsednik občinske skupščine Vlado Goršek. Srebrno plaketo republiškega štaba ZRVS je prejela osnovna organizacija ZRVS Polzela, bronasto pa Ivo Robič, oddelek za ljudsko obrambo pri občinski skupščini ter Anton Sedovšek.

DARKO NARAGLAV

LJU

V 1 nekaj višje ku rejši i mrtvila lavnega

Dvoran nekdanj turnega je neupturno i

društva drugo in zab Se pos doma. dolgo. prenehi Tambur so tudi Vsi

va obu siav, ki nične š

Potr življenj tudi na benopo skupno so tem prav n priredit

Tako več fil pevski ga vodi tekmo bi bila tonskih Tem pi 75-letnik bi prip

Leto tanje ušitelje Društvo Prih pozdrav v dvor bodo iz novne b Stanke nimiv b s ciliba Učen novne praznov

Pred osnovno silnico se sezn potreb Spre seznanit šanj n Obis najbrž po kor silnice.

S2 V S ne m kviz na cljas ga je delu in Sed Po nek do aktiva ekip in manja

RADIO CELJE

SPORED OD 29. 12. DO 5. 1. 1978

CETRTEK, 29. 12. 8.10 Poročila, 8.15 V živo — nasveti za novoletne dobrote, 8.50 Pod konjsko goro; 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda; 15.45 Glasba iz studia, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, obvestila, 17.30 Aktualno — novoletne poslanice, 17.45 Pravljica Dedka Mraza, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 30. 12.: 8.10 Poročila, 8.15 V živo z Dedkom Mrazom, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Novoletne čestitke, 16.00 VESELO V NOVO LETO — NOVOLETNA ODDAJA RADIA CELJE, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 31. 12.: NI ODDAJE

NEDELJA, 1. 1.: NI ODDAJE

PONEDELJEK, 2. 1. NI ODDAJE

TOREK, 3. 1.: NI ODDAJE

SREDA, 4. 1.: 8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 9.00 Zaključek dopoldanske oddaje, 15.45 Obvestila, 16.00 Poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Vrtljak melodij, 17.30 Reportaža, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

CETRTEK, 5. 1.: 8.10 Poročila, 8.15 Dopoldanska srečanja, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.45 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.30 V živo — Kako smo silvestrovali (yves ob 17.00 Kronika), 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

RAZVOJNI CENTER CELJE

Vsem podpisnikom družbenega dogovora o vlogi razvojnega centra Celje in drugim poslovnim partnerjem čestitamo NOVO LETO 1978.

Denar namenjen za čestitke in darila poklanjamo za modernizacijo celjske bolnišnice.

IZ KOŠA DEDKA MRAZA

! BODO USPELI

skupnosti Ljubljana že kugotavljajo slabo raz-
u zabavno življenje. Sta-
pravijo, da takšnega
io. Spominjajo se de-
ega društva pa tudi

ružnem domu je bila
prostor uspešnega kul-
avnega življenja. Zdaj
zamrlo pa je tudi kul-

h fantov in deklet pred
vojnimi se je kulturno
jenje hitro razmahnilo.
izgradnji združnega
na žalost to ni trajalo
četku šestdesetih let je
prosvetnega društva
stihnilo že prej. Zaprl
prosvetne dvorane.

da bi to življenje zno-
biki zman. Razen pro-
pripravili učenci podruž-
gega v Ljubljani ni bilo.
kulturnem in zabavnem
e bolj očitna. Zato so
n sestanku članov druž-
organizacij in krajevne
ravljali o tem. Sklenili
u napraviti konec, če-
primernega prostora za

prihodnje leto zavrteli
iskusili bodo ustanoviti
bodo ožili koga, ki bi
a bodo ožili ciglarsko
rednja prireditve pa naj
e harmonikarjev prostori-
nik. Bilo bi naj v maju.
m bodo dodali proslavo
Več prireditev pa naj
gasilci in športniki.

M. BRECL

NJE: DANES DEK MRAZ

hod dedka Mraza v Vi-
avilo ob veliki pomoči
mladih iz domače šole
djev mladine.

a Mraza bodo v Vitanju
s ob enajstih dopoldne
urnega doma. Program
enci višjih razredov os-
bodo uprizorili igrice
»Dedkova knjiga«. Za-
razgovor z najmlajšimi,

razredov vitanjske os-
bodo imeli novoletno
ri, v petek, 30. t. m.

FRANJO MAROSEK

JE: OBISK RUSILNICI

n je skupina učencev
Kozjem obiskala bru-
ga stekla. Prišli so, da
proizvodnjo in seveda s
tadnih.

je vodja obrata in jih
n in drugim. Tudi vpra-
lo.

pel in marsikdo se je
tam odločil, da bo šel
bovni šoli v obrat bru-
VUK KRISTINA

NAD LASKIM

e terenski aktiv osnov-
organizacije pripravil
Tito — mir — revolu-
nem tekmovanju, ki se
23 ekip, so v finalnem
tri vrste: Ojstro, Laško

tekmovanju je predsed-
terenskega mladinskega
Repar, podelil članom
lu »Laški pivovarje«
plovanje. TONE KOSIR

Dragi dedek Mraz,
že dolgo me žuli problem, ki pa ga ne
morem povedati nikomur. Žena me nekako
ne razume, prijatelji nočejo poslušati mo-
jih jamrarij, ker imajo že svojih dovolj, so-
delavci — ah, oni me tako in tako ne je-
mljejo resno! In tako ostajam sam, pro-
blem pa me žre in žre. Veš, dragi dedek
Mraz, gre pravzaprav za čisto navaden pro-
blem mojih copat. Ne, ne, nič ne zdišuj,
problem je resnejši, kot si ti misliš. Že la-
ni sem si želel, da bi mi žena kupila lepe
in udobne copate, ki bi jih obul na utru-
jene noge, ko pridem iz službe. In — glej
ga zlomka! — žena mi jih je res kupila!
Take, usnjene z mehkim podplatom, da
noga v njih lažje počije. In pogledj, dragi
dedek Mraz, po enem letu so moje copate
še vedno kot nove. To me muči. Nimam
in nimam časa, da bi jih obul. Da bi si
zvečer spočil svoje noge v mehkih usnjenih

copatih, ki mi jih je kupila žena. Pogledj!
V službi sem od šestih do dveh, potem
imam sejo delavskega sveta ali občni zbor
sindikata ali zbor delovnih ljudi ali partijsko
sejo ali sejo občinske skupščine ali sesta-
nek hišnega sveta ali roditeljski sestanek
v šoli ali razpravo o sporazumu za delitev
osebni dohodkov ali komisijo za kadrov-
ska vprašanja ali sejo odbora za ljudsko ob-
rambo in družbeno samozaščito v krajevni
skupnosti ali komisijo za delavsko kontro-
lo ali sejo poverjenikov socialistične zveze
ali pevske vaje ali nakupovalni dan s svo-
jo ženo ali rekreacijski dan z otroki ali
zopet sejo delavskega sveta in sindikata
in... Oh, ljubi dedek Mraz! Prinesi mi v
prihodnjem letu v tvojem nahrbtniku malo
časa, da bom ponosil svoje usnjene copate!
Tako zelo so mehki in utrujena noga se v
njih tako lepo spočije!

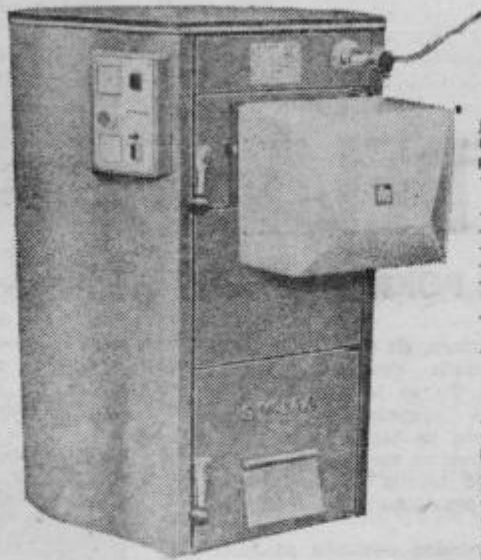
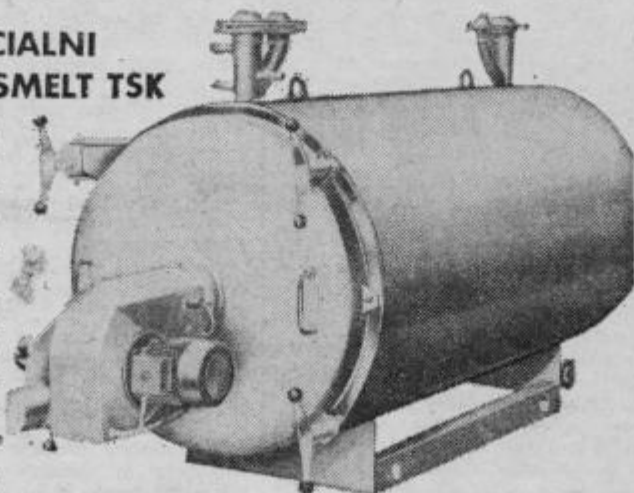
Tvoj zvesti samoupravljalac

"SIGMA" -ŽALEC

TROVLEČNI SPECIALNI KOTEL SIGMA-SMELT TSK

Je trivlečni specialni jekleni
kotel za kurjenje z oljem oz.
plinom

- kotel Sigma S je toplo-
vodni oziroma vročevodni
- obratovalna temperatura
vode do 110° C
- obratovalni tlak do 60 m
VS
- preizkusni tlak 7,8 atm
- izvedba: plameno-dimnoco-
vna
- ognjeodporni turbulatorji v
dimnih ceveh in minimal-
na izstopna temperatura
dimnih plinov
- zagotavljajo optimalni izkoris-
tek zgorevanja
- lahek dostop do plamenice
in dimnih cevi
- sprednja in notranja vrata
kotlov izolirana s termo
betonom
- priključki za varnostni in
regulacijski termostati na
kotlu
- možnost zamenjave plame-
nice in dimnih cevi in s
tem daljša življenjska do-
ba kotla
- garancija 3 leta

TOPLOVODNI KOTEL SIGMA TG SPECIAL

Je kombinirani trajno goreči kotel za cen-
tralno ogrevanje na trdo, tekoče in plinasto
gorivo.

- kotel Sigma — TG special je toplovodni
kotel
- kotel je atestiran po DIN 4702
- obratovalna temperatura vode do 110° C
- obratovalni tlak vode do 30 m VS
- preizkusni tlak 5 atm
- kurilnice prirejene za zgorevanje vseh vrst
domačih premogov in odpadkov
- čas zgorevanja z enkratnim polnjenjem od
5 do 20 ur
- ognjeodporni turbulatorji v dimnih ceveh
in minimalna izstopna temperatura dim-
nih plinov zagotavljajo optimalni izkoris-
tek zgorevanja
- avtomatsko delovanje
- označbe posameznih vrst kotlov
- kotel z bojlerjem — kombinirani SIGMA-TG
BK special
- kotel z bojlerjem — na trdo gorivo SIGMA-
TG — B special
- kotel brez bojlerja — kombinirani SIGMA-TG
K special
- kotel brez bojlerja — na trdo gorivo SIG-
MA-TG — special
- GARANCIJA 3 LETA

MALA ANKETA

ZVRHAN KOŠ ŽELJA

V dneh, ko se staro leto poslavlja in ko stojimo na
pragu novega, slišimo ničkoliko novoletnih želja. Pogo-
varjamo se o tem, kaj nam bo prineslo Novo leto, ot-
roci pa predvsem, kaj jim bo prinesel dedek Mraz.
Tudi mi smo šli iskat novoletne želje, da bi jih lahko
zapisali med naslednjimi vrsticami. Napotili smo se
med otroke v nekoliko bolj oddaljen kraj. Pogledjmo,
kakšne novoletne želje imajo otroci iz osnovne šole
Kozjanski odred na Planini:

Marko SPAN, 8. razred
»Predvsem se veselim pri-
hoda Novega leta. Pravza-
prav ne vem zakaj. Kar
nekak nemir nas obdaja te
dni. Tudi na šoli priprav-
ljamo novoletno rajanje.
Okrasili bomo razrede, ra-
pravili novoletno jelko. Kaj
si želim za Novo leto? Hm,
kar dosti želja imam. Mor-
da se mi bo katera od
njih izpolnila že ob priho-
du dedka Mraza. Za dru-
ga pa je še čas čen celo le-
to.«

Gregor JAGER, 6. raz-
red: »Vsakdo ima kakšno
novoletno željo. Najbolj
prijetno je, če se željeno
uresniči. Tega si najbolj
želim. Želim si tudi, da bi
brez večjih težav uspešno
»delal«
šesti razred. Kaj mi
bo prinesel dedek Mraz ne
vem, ampak kakor vem,
me dobro pozna in moje
želje tudi. Zaupam mu!«

Milena VRHOVSEK, 8.
razred: »Vsi že težko ča-
kamo prihod Novega leta
in dedka Mraza seveda tu-
di. V teh dneh je v šoli in
doma najbolj prijetno. Ve-
liko se pogovarjamo o no-
voletnih željah. Jaz si od
vsega najbolj želim, da bi
se moj očka, ki je šofer
avtobusa, vsak dan srečno
vračal domov.«

Sonja DOBERSEK, 5.
razred: »Najbolj si želim,
da bi ob Novem letu dobi-
la smuč. Morda se mi bo
želja uresničila. Ampak to
še ni vse. Želim si tudi, da
bi se lahko mi otroci en-
krat nasmučali in nasan-
kali kolikor nas bi bila vo-
ljala!«

Kdo ve, morda pa se mi
bo tudi ta velika želja iz-
polnila!«

Jožica JAZBEC, 5. raz-
red: »Veselim se vsakega
Novega leta predvsem za-
to, ker lahko takrat osta-
nem malo dlje časa pokon-
ci. Tudi jaz si želim smu-
či. Imam še veliko drugih
želja, ampak vem, da vsem
naenkrat tudi dedek Mraz
ne more biti kos. Želim si
tudi, da bi bilo novoletno
rajanje na šoli kar se da
veselo.«

Kolikor je otrok, toliko je želja in še mnogo več.
Mi smo zabeležili le nekaj tistih, ki so nam jih pred-
dnevi zaupali učenci osnovne šole Kozjanski odred na
Planini pri Sevnici.

Tekst: MATEJA PODVED
Foto: DRAGO MEDVED

NOVO

**BODITE
PRIPRAVLJENI —
PRESENETIL
VAS BOM!**

LESICNO: USPEL KVIZ

Na pobudo občinske konference ZSMS Šmarje je bil v dvorani osnovne šole v Šmarju pri Ješah kviz na temo »Tito — mir — revolucija«, ki so se ga udeležile štiri petčlanske mladinske ekipe iz osnovnih šol Šmarje, Podčetrtek, Bistrica ob Sotli in Lesično.

Po zelo ogorčeni borbi in šele dodatnih vprašanjih so zmagale pionirke iz Bistrice ob Sotli pred mladimi iz Lesičnega, Podčetrtega in Šmarja.

MILENA LUPSE

ZA DAN JLA

V počastitev dneva JLA je bila v Laškem proslava, na kateri je o pomenu praznika 22. decembra govoril Hinko Vimer, sicer pa je spored dopolnila tudi godba na pihala.

Ob tej priložnosti je v višji čin napredovalo 47 rezervnih vojaških starešin, podelili so tudi pohvale in priznanja. Tako so priznanje republiškega sekretariata za narodno obrambo dobili Zlatko Pavčnik, Miha Prosen in delovna organizacija Zdravilišča Laško.

Na koncu so podelili tudi knjižne nagrade najboljšim avtorjem spisov na temo dneva JLA. Najboljši spis je napisala Alenka Kos.

TONE KOŠIR

SLOVENSKE KONJICE: TABORNIKI ZA BORCE

Tudi letos ob prehodu starega v novo leto so taborniki odreda heroja Bračiča v Slovenskih Konjicah obdarili člane Zveze borcev. Tako so v ponedeljek obiskali nekatere člane krajevne organizacije ZB Slov. Konjice in jim dali v spomin knjižno darilo, svojo revijo ter jim čestitali za novo leto. Z njimi so se tudi pogovorili o svojem delu in načrtih.

VLAK

VRANSKO: PRIZNANJE KRVODAJALCEM

Prejšnjo nedeljo je organizacija Rdečega križa Vransko v sodelovanju z občinsko organizacijo RK v Zalcu pripravila prijetno srečanje krvodajalcev iz Vranskega in Tabora. Srečanja se je udeležilo okoli petdeset krvodajalcev, čeprav jih je bilo povabljenih več. Razen tega so bili navzoči številni predstavniki občinskih in krajevnih družbenopolitičnih organizacij in društev, kot Julka Golob, Ivan Brišnik, Franci Golavšek, Anton Gros itd., ki so pozdravili pobudo ter se zahvalili navzočim za veliko humano delo. Seveda pa pri tem ni izostala ugotovitev, da pogrešajo mlade, kar kaže, na katero področje se bo morala v prihodnje usmeriti organizacija Rdečega križa.

Na srečanju so z uspešnimi recitacijami sodelovali tudi otroci iz domače osnovne šole.

Ob tej priložnosti so podelili tudi priznanja krvodajalcem za več kot petkratno dajanje krvi. Med temi sta bila tudi dva, ki sta kri darovala že petindvajsetkrat, in to Milan Lesjak iz Ojstriše vasi pri Taboru ter Rozalija Slapnik iz Vranskega. Oba sta prejela lepi odlikovanji. Za več kot petdesetkratno darovano kri pa je republiško priznanje prejela Alojzija Zabavnik iz Tabora.

Na koncu je udeležence srečanja pogostilo gostišče »Grofa« v Cepljah pri Vranskem.

Veselo popoldne je hitro minilo in z veselih obrazov je bilo videti, da si vsi takih srečanj še želijo.

FRANC URANJEK

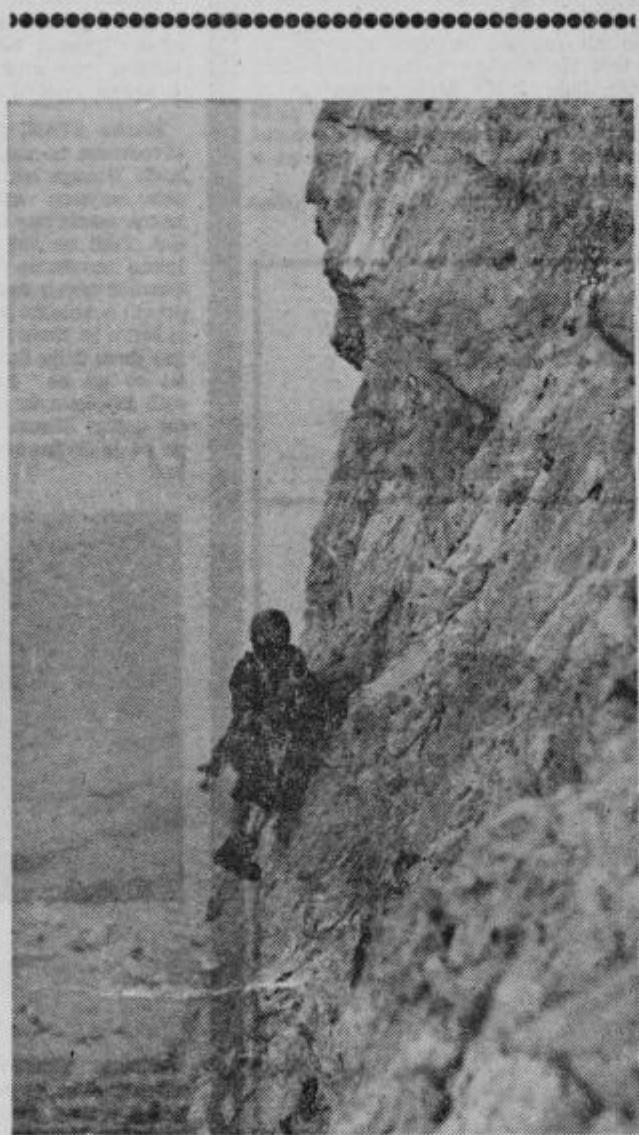
ALPINISTIČNI KOTIČEK

„SFINGA, SPOMINSKA“

ZIMSKA PLEZALNA SEZONA POVSEM ODPRTA

Najboljši celjski plezalci so odprli sezono zimskega plezanja z vzponoma, ki jima težko najdemo primerja-

vo. Ob ugodnih vremenskih in snežnih razmerah je bila prvič pozimi preplezana Sfin- ga v Triglavski severni steni

po smeri »obraz Sfinge«. 22. decembra sta jo zmogla Franček Knez in Jože Zupan. Smer je poleti skrajno težka in tehnično zahtevna. V snegu je, poleg težav v steni, problematičen tudi dostop. Plezalca sta prišla pod steno po dvodnevem plezanju prek Bambergove (21. in 22. 12.) in se nato z vrha Plamenic spustila do vstopne police. Četrti dan, 23. 12. sta sestopala zopet po Bambergovi poti.

Tudi plezalci ostalih AO so bili aktivni v prvih dneh koledarske zime, vendar o vzponih še nimamo podatkov.

Isti dan sta Franc Čanžek in Janez Crepinšek vstopila v severno steno Ojstriče in v dveh dneh prvič pozimi preplezala najtežjo smer v tej steni: »Spominsko« smer Ivo Reye. Poleti je ocenjena z V+ in A2, pozimi pa se težavam priključuje še led v spodnjem delu ter požled in ivje na izstopu. Plezalca sta bivakirala na polovici stene »pred prečnico«, čisti čas plezanja 17 ur.

Te otvoritvene nove smeri v zimski sezoni 1977/78 so dokaz, da so plezalci odlično pripravljeni, da sija ni uspehi v Franciji in Dolomiti niso bili samo preblisk celjskega alpinizma.

Tudi ostali plezalci čakajo svoj dan v novi sezoni; pred njimi je namreč I. celjska alpinistična odprava v Ande, ki bo, sodeč po preplezanih vzponih, tehnično najmočnejša od vseh, ki so obiskale to gorstvo.

O vrednosti pravkar preplezanega in zimskih vzponih v Triglavski steni in Ojstriči, bomo napisali kaj več v naslednjem NT.

Na sliki: Belo skalo v Ojstriči sedaj pokriva ivje in požled

CIC

TERITORIALNA OBRAMBA

DOBRI SADOVI DELA

NAJBOLJŠI V ZAHODNOŠTAJERSKI POKRAJINI

Pretekli teden je občinski štab TO Celje na proslavi dneva oboroženih sil, bil proglašen kot najboljši štab teritorialne obrambe v zahodnoštajerski pokrajini. TO Celje je, kot sestavni del oboroženih sil SFRJ, dosegla v zadnjih letih velik napredek pri organiziranju, opremljanju in usposabljanju ter s tem opravičila zaupanje delovnih ljudi in občanov pri še trdnejši in učinkovitejši obrambi naše svobode in neodvisnosti. Prešla je iz anonimnosti in se s svojo aktivnostjo, organiziranjem raznih oblik usposabljanja ter sodelovanja z vsemi dejavniki splošnega ljudskega odpora, približala naporom celotne družbe pri podružabljanju obrambnih priprav in družbene samozasčite. Tako na raznih vajah teritorialne obrambe sko-

rajda ni več primera, da ne bi sodelovali dejavniki krajevnih skupnosti, TOZD, in drugi občani. To pa je premik, ki je družbenopolitične organizacije, mladina izredno pomemben ne samo za pripadnike TO, temveč tudi za vse občane, za katere SLO ni več teorija in predavanje, pač pa njihovo praktično vključevanje in sodelovanje.

V vrste teritorialne obrambe se množično vključuje mladina—prostovoljci, ki si pridobivajo nove izkušnje, spoznanja in praktično usposobljenost za borbo proti morebitnemu agresorju. V zadnjem času pa se vključujejo tudi ženske, vojaške obveznice, kar je še en dokaz več, da je TO naš vsakdanji spremljevalec, element naše varnosti, obrambne moči naših delovnih ljudi in občanov ter nepogrešljiv dejavnik SLO.

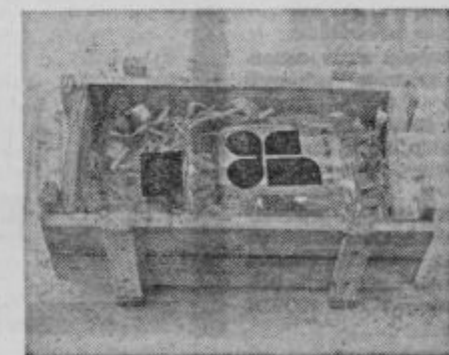
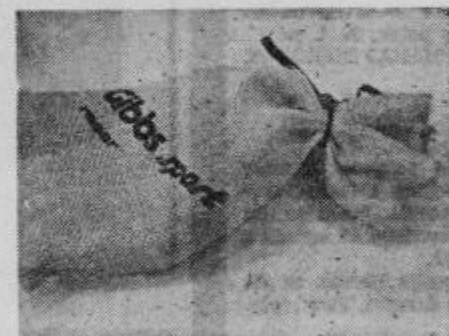
V letu, ko vsi narodi in narodnosti Jugoslavije slavimo z velikimi delovnimi zmagami Titove in naše jubileje, so tudi pripadniki teritorialne obrambe, kot sestavni in neločljivi del naše samoupravne socialistične skupnosti, dosegli lepe rezultate, ki v vseh pogledih potrjujejo njen družbeni značaj. Doseženi so bili pomembni uspehi pri organiziranju pouka, raznih vojaških vaj z vsemi dejavniki SLO, uspehi na področju moralno politične in varnostne vzgoje pripadnikov TO, organiziranemu delovanju ZK, praktičnemu usposabljanju mladine, vključevanju žensk v TO in ne nazadnje, s pričetkom razvijanja kulturne dejavnosti, kar je dokaz skromnih začetkov tudi pevskega zbora teritorialne obrambe.

K. V.

PRIPOROČA

Spet smo v VELEBLAGOVNICI T, na oddelku kozmetike. Se je čas, da izbirate prikupna darila za največje praznovanje v letu in da seveda izberete tudi zase kaj primerne, da se polepšate za najdaljšo noč v letu.

KAVA

Merx

120 milijonov

Ce bi tale časopisni papir ne tekkel med tiskanjem skozi toliko valjev, kot je, potem bi na tej strani prav gotovo zaznali značilni vonj Merxove kave. Zdaj so ga vzeli stroji, ostal pa je v besedah, ostal je v mislih, ki se prepletajo v zapisu in ki sta jih v pomenku izrekla vodja Poslovnice IV Merxove TOZD Grosist, Cveto Kolenc ter tehnologinja, dipl. inž. Breda Uratarič.

Tradicija

Praženje kave ima v Celju več kot petdesetletno tradicijo. Prvi začetki segajo v 1922. leto.

Ceprav je Merx že takoj po vojni prevzel to delo in ga ohranil ter izpopolnil do vrhunske kvalitete, so pri tem kolektivu pričeli z bolj načrtnim in sistematičnim delom na tem področju 1955. leta. Z bolj organiziranim embalaranjem kave pa 1959. oziroma leto dni pozneje.

V času 1975. leta so pražili kavo na pražilnikih, ki so prišli v Celje že 1922. leta. Torej na starih napravah. Leto 1975 pa pomeni

bistveno prelomnico: delo v novi in sodobno urejeni pražarni. Nova pražilnica je zelo moderna, z njo vred se uveljavlja tudi povsem nova tehnologija praženja kave.

Od 20 na 100 ton mesečno

Časi se spreminjajo. Tudi okusi in zahteve ljudi. Če so na primer v Merxovi pražarni pred približno desetimi leti pražili na mesec od 20 do največ 30 ton kave, zdaj ta količina doseže že do 100 ton.

Toda, treba je povedati, da se je v zadnjem času

ustavilo. Poraba kave ne rase več tako hitro. Na to dejstvo prav gotovo vpliva tudi cena kave v Jugoslaviji. Ni nizka. To je treba zapisati. Je kava torej luksuz?

V Merxovi pražarni sprazijo na leto okoli 700 ton kave. In če upoštevamo, da dobimo ali da lahko skuhamo iz enega kilograma kave 170 običajnih skodelic te črne pijače, ki je danes osvojila že vsako gospodinjstvo (tudi pisarno) in skoraj vse ljudi, potem je znano tudi to, da popijemo vsako leto okoli 120 milijonov skodelic Merxove kave. Ni malo! To je tudi priznanje. Visoko priznanje.

Največ iz Braziliije

»Približno petdeset odstotkov kave, ki jo sprazimo pri nas, je iz Braziliije,« je ugotovil vodja Poslovnice, Cveto Kolenc, in nadaljeval: »Ostale količine prihajajo iz drugih držav, afriških in azijskih. Surovine so po kvaliteti različne, zato tudi dosti naporov in veliko prizadevanj, da dobimo kvalitetno praženo kavo.«

Laboratorij in skrivnost

V sestavu delovne enote je tudi laboratorij, ki spremlja in analizira kvaliteto surove in pražene kave in kjer pripravljajo tudi mešanico Merxove kave. Poleg espressa so tudi še tri znane mešanice: celeia, jubilejna in zlata. Največjo tradicijo ima »celeia«, saj je na trgu že polnih devetnajst let. Zanimivo je še to, da ljudje v zadnjem času vse bolj kupujejo »zlat« kavo. Morda tudi

OSEBNA IZKAZNICA

Pražarna kave v Poslovnici štiri Merxove temeljne organizacije združenega dela Grosist, je samo ena od štirih enot. Ta poslovni- ca namreč poleg pražar- ne kave zajema še embalaranje drugega blaga, zatem izdelovalnico bonbonov, ki jo bodo opustili že v prihodnjem letu ter embalaranje sladkorja in riža. Poslovalnica ima 85- članski kolektiv.

ove kave spišejo v Ljubljani in njeni okolici, prav tako v Zadru, Zagrebu, Mostarju itd.

In načrti?

»Želimo razširiti, povečati naše tržišče. Vemo tudi, da je zmogljivosti za praženje kave v naši državi zelo

vim, če je s surovino vse v redu. Potem to kavo analizirajo v laboratoriju. Našem seveda. Delamo kompletno analizo. Poleg obvečnih analiz, ki zajemajo ekstrakt, še aromatsko število, vlago, pepel, primesi... v laboratoriju ugotovijo še aromatsko število, ki ga potrebujemo predvsem pri sestavi mešanic. Ko imam vse podatke o surovi kavi, na podlagi degustacij sestavim mešanice. Trenutno imamo štiri različne: zlato, jubilejno in celeio ter espresso, za katero imamo čisto posebno mešanico.

Kave znova analiziramo potem v zrnu, pražene. Mlete posebej, ker je lahko kvaliteta kave spremeni tudi pri mletju, analiziramo prav tako odprto embalarano... Degustacije imamo vsak dan zjutraj, po potrebi tudi med dnem. Na voljo je stalno sedem degustatorjev, ki kavo dobro poznajo in seveda upoštevamo njihova mnenja, ugotovitve. Če oцена ugodna, kavo obdržimo, po potrebi tudi kaj popravimo in podobno.

»Ali bi bil primeren kak nasvet gospodinjstvom, ki kuhajo kavo?«

»Pri kavi je treba predvsem paziti, da je sveža. Zato naj gospodinjstve in drugi že v trgovini pogledajo, kako je z datumom na embalaži. Prvo pravilo in nasvet je torej sveža kava. To opozorilo pa velja tudi trgovcem, ki bi morali bolj, v kolikor že doslej niso, paziti, da bo kava v zalogi vedno sveža.

Kava je najboljša nekaj dni po praženju. Torej ne prvi dan. Po približno mesecu dni pa začne kvaliteta kave padati. Seveda pa so te spremembe odvisne od embalaže. Naša Merxova, je zelo dobra in smo ne samo za kvaliteto kave, tudi za embalažo dobivali visoke nagrade.

Kuhanje kave pa je seveda odvisno od okusa. Saj je znano, da imajo nekateri radi sladko kavo, drugi grenko... Na vsak način pa moram reči, da se zavzemamo, da se s praženjem kave približamo okusu in zato zahtevni večini kupcev naše kave.

Moram še reči, da je velik problem z vodo. V Celju je že tako, da imamo vodo, ki ni najboljšega okusa. Razlika je že v tem, če kuhate kavo v vodi iz medloškega zajetja ali iz onega iz Vitanja. Slabša je voda iz Medloga. Ne gre pri tem za sestavo vode, marveč za okus. Okusu kave pa močno škoduje tudi klorirana voda.«

Cveto Kolenc, vodja Poslovnice štiri Merxove temeljne organizacije združenega dela Grosist

Dipl. inž. Breda Uratarič, tehnolog

zaradi prikupne embalaže in ne samo zaradi njene kvalitete.

Mešanje kave je seveda poslovna tajnost. To je skrivnost. Osnova vsake Merxove in seveda drugih kav je različna, toda vselej ista. Zato se okusi znanih kav ne spreminjajo.

Kje Merxova kava?

To ni poslovna tajnost. To je znano dejstvo, da je največje povpraševanje po Merxovi kavi na celjskem območju in sploh v severnem predelu Slovenije, kar pa seveda ne pomeni, da je drugod ni. Veliko Merx-

veliko. Zato se na tržišču uveljavlja le dobra kava. Tega se zavedamo, zato tudi tolikšne naše ambicije, da ohranimo kvaliteto Merxove kave, da jo izboljšujemo in podobno.

DIPL. INŽ. BREDA URATARIČ: PREDVSEM SVEŽA KAVA!

»Naše delo se začneja tedaj, ko dobimo surovo kavo. Uvažamo jo iz različnih držav Afrike pa tudi iz Braziliije, Indije... V Jugoslaviji jo naročamo skupaj in ne vsak zase. Delitev potem zavisti od velikosti pražarne.

Ko dobimo surovo kavo, vzamem vzorec, da ugotov-

Pravi povečalniški prostor. Da, samo v tem primeru za moderni pražilec kave v Merxovi pražarni.

15 let je minilo, odkar so v Žalcu ustanovili podjetje Zarjo. Namen ustanovitve je bil, da bi Zarja združevala družbeno obrt na področju žalske občine. To je bilo 1. januarja 1962. leta. Da ni bilo že takoj na začetku čutiti takšnega razvoja, kot so ga beležili drugje, je treba iskati vzroke v razdrobljenosti obrtnih delavnic, razkropljenih po vsej občini. K temu pa je treba dodati še zastarelo obrtniško miselnost. Razumljivo je, da ni bilo čutiti nikakršnih pravih ekonomskih rezultatov. Na počasen razvoj posameznih dejavnosti je vplivalo tudi to, da se je vedno bolj razvijal zasebni sektor obrti. V tem je tudi razlog, da so morali v Zarji opustiti v prvih desetih letih obstoja kar deset obrtnih dejavnosti, od čevljarstva in dimnikarstva do pečarstva. Ukinjanje vseh teh strok je bilo seveda povezano z različnimi objektivnimi ter subjektivnimi težavami. Težav je bilo vedno več, zato so na nivoju občine predlagali, naj Zarjo ukinejo, posamezne njene obrtne dejavnosti pa naj si porazdelijo delovne organizacije, ki jih potrebujejo. Kljub vsem težavam, ki so se pojavljale prva leta, delavci Zarje niso klonili.

PRELOMNO LETO 1972

Leto 1972 je bilo odločilno za nadaljnji razvoj in obstoj Zarje. Osnovni cilj, ki so si ga zastavili vsi delavci, je bil, da se mora Zarja v naslednjih petih letih razvijati tako hitro, da bo ekonomsko dohitela sorodna podjetja v občini, pa tudi izven nje. Izdelali so perspektivni sanacijski program. Prvi rezultati so se že pokazali in danes je treba priznati, da so v zadnjih petih letih dosegli zelo lepe uspehe na tehničnem, ekonomskem in samoupravnem področju. Rezultat sanacijskega programa je bila že prva delovna zmaga pred dobrimi tremi leti, ko so odprli nove proizvodne prostore za potrebe lesne dejavnosti. 1200 kvadratnih metrov nove površine je bil pravzaprav čudež za

Direktor Zarje Viktor Drama je govoril o uspehih te delovne organizacije ter o možnostih nadaljnega razvoja.

15 LET ZARJE

ZARJA VZHAJA

INVESTICIJE — POROK ZA USPEHE

vse tiste, ki so mislili, da se da še naprej životariti v majhnih delavnicah. Nezaupanja skorajda ni bilo več. Popolnoma pa je izginilo, ko so lanskega oktobra preselili osemdesetčlanski kolektiv konfekcije iz Žalca v obnovljene, moderno urejene prostore v Petrovčah, torej na skupno industrijsko lokacijo Zarje. Skupaj s konfekcijo so se v Petrovče preselile tudi skupne strokovne službe in danes je kar 80 odstotkov vseh delavcev zaposleno v Petrovčah. Sicer pa velja omeniti, da so letos zgradili še 1000 kvadratnih metrov skladiščnih površin. Že prihodnji mesec pa bo dokončno zgrajen še objekt družbene prehrane.

INVESTICIJE — BODOČNOST

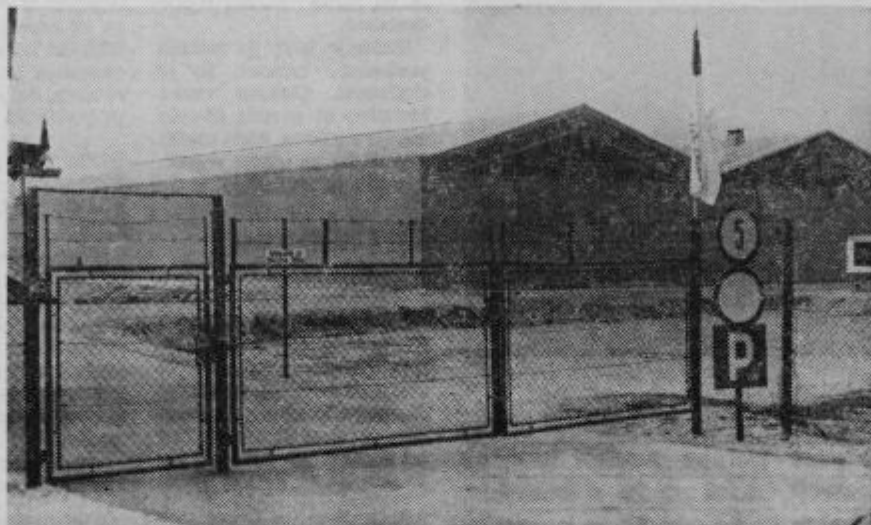
Prav novi objekti dokazujejo, da brez smelih investicijskih programov ne bi šlo. V zadnjih štirih letih so znašale investicijske naložbe skoraj 220 milijonov dinarjev. Od tega je 136 milijonov lastne udeležbe, 36 odstotkov investicijskih sredstev pa je prispevala banka. Polovico bančnega posojila so že odplačali. Brez dvoma se intenzivnost investicijskih vlaganj pozitivno odraža v ekonomskih rezultatih, kakršne dosega Zarja danes. So pa tudi porok za njen nadaljnji razvoj. Kljub intenzivnosti investicijskih vlaganj, so osebni dohodki rasli vzporedno

s povprečno rastjo gospodarstva občine. V primerjavi z lanskim letom so se osebni dohodki povečali za 34 odstotkov in znaša danes povprečni OD 4320 dinarjev. Družbeni proizvod se je povečal za 58 odstotkov, rast dohodka za 55, rast skupnega prihodka pa za 27 odstotkov.

Seveda pa je treba ob vsem tem omeniti, da postopni sanacijski program, ki so ga pravzaprav sprejeli že leta 1972, še vedno traja. Bil je osnova za izdelavo Zarjinega srednjeročnega načrta. Ta pa obvezuje, da bodo v Petrovčah skoncentrirali še vso tisto dejavnost, ki ima svoje prostore trenutno še vedno v Žalcu. Mislimo na izgradnjo proizvodnih prostorov za TOZD Ključavničarstvo in TOZD Pleskarstvo. S tem bodo izenačeni pogoji dela med vsemi temeljnimi organizacijami združenega dela. No, k vsemu temu je treba dodati še izgradnjo prostorov za skupne službe. Tako bodo dodatni prostor dobile šivilje. Nalog je seveda še cela vrsta. Proizvodni programi bodo morali biti takšni, ki bodo zagotavljali še boljše osvajanje trga, bolj bo treba v proizvodnjo vključevati dosežke znanosti, na področju izobraževanja pa bo treba vso skrb posvetiti kadrom.

TUDI ZA MLADE

Prav je, da ob koncu zapišemo še nekaj podatkov o Zarjinem proizvodnem programu. O dejavnosti ključavničarjev ter slikopleskarjev prav gotovo ni potrebno izgubljeni besed, saj njihovo prizadevno delo poznajo marsikje v občini Žalec, pa tudi izven njenih meja. Mizarji so še posebej zasloveli s proizvodnim programom, ki je namenjen gostinskemu objektom. V zadnjem času je vse več tistih, ki se odločajo za nakup pohištva, izdelanega v Petrovčah. Tisti, ki se radi moderno in praktično oblačijo, pa za Zarjo že dolgo vedo. Vse več je mladih ljudi, ki po kavbojke ne hodijo več v Trst, pač pa se odločajo za nakup Zarjinih jeans izdelkov. V zadnjem času zajemajo posebno mesto v proizvodnji hlače iz moderne rebrastega žameta. Nobena skrivnost ni, da so izdelki krojeni po zadnji modi. Sicer pa lahko Zarjin znak vidimo skoraj v vsaki malce bolj založeni trgovini s konfekcijo. ep

Novi prostori dajejo Zarji popolnoma novo podobo, hkrati pa pomenijo možnost nadaljnega hitrejšega razvoja.

Na slovesnosti so podelili najstarejšim delavcem posebna priznanja.

Priznanja so prejeli tudi prizadevni družbenopolitični delavci občine in kraja.

30 LET AMD ŠLANDER CELJE, LJUBLJANSKA 37

TEL. 22-185, 22-863

ČE MI AVTO ODPOVE, AMD ŠLANDER UREDİ MI VSE!

SPOŠTOVANI AVTOMOBILISTI!

V naporih, da našemu delovnemu človeku omogočimo izkoristiti delovni čas za delo, prosti čas pa za odmor, so uprni organi vaših občin prenesli podaljševanje registracij vozil na motorni pogon, sprejemanje vplačil vseh pristojbin, zavarovalna skupnost pa avtomobilska zavarovanja, na AMD Šlander, Celje, Ljubljanska 37.

V našem turističnem uradu lahko opravite vse na enem kraju in to vsak dan od 6. do 19. ure, v soboto pa od 7. do 13. ure.

Tehnične preglede s plačilom vseh pristojbin, avtomobilsko zavarovanje in podaljšanje registracije (potrditev prometnega dovoljenja) vsak dan od 6. do 19. ure, v soboto od 7. do 13. ure.

Avtomatska avtopralnica obratuje vsak dan od 6. do 20. ure in ob sobotah od 6. do 13. ure. Ze od januarja 1978 dalje tudi talno pranje!

Mehanična delavnica obratuje od 6. do 19. ure, v soboto pa od 6. do 13. ure.

Torej pri AMD Šlander Celje, vozniki, ki podaljšajo veljavnost registracije, plačajo uslugo 18.—dinarjev in opravijo vse na enem kraju in to dopoldan in popoldan in tudi v soboto.

Upravni organi vaših občin želijo svoje delo približati voznikom in vam omogočiti, da zaradi teh obveznosti niste odsotni z dela in da ne čakate na treh različnih krajih, preden opravite tehnični pregled vašega vozila in podaljšanje registracije.

Prepričajte se sami in nam sporočite svoje želje ali predloge.

Želimo vsem avtomobilistom nuditi čimveč in zaščititi vaše interese.

Zahvaljujemo se za zaupanje in na svidenje!

SPOŠTOVANI ČLANI!

Želeli bi, da tudi v bodoče ostanete član našega društva, ki v letu 1977 združuje preko 7000 članov in je drugo najštevilnejše društvo v Jugoslaviji.

Prav zaradi številnosti smo se letos odločili, da članarino za leto 1978 ne bodo več pobirali zastopniki, pač pa vas prosimo, da nam denar pošljete po priloženi položnici, mi pa vam bomo v roku desetih dni poslali člansko izkaznico in članski material po pošti.

Prosimo vas, da na položnico napišete vaš točen naslov, ker nam boste s tem olajšali delo, seveda pa članarino lahko podaljšate tudi v našem turističnem uradu na Ljubljanski 37.

S takim načinom včlanjevanja želimo zagotoviti, da našim članom ne prenehajo pravice iz članstva. Za leto 1977 prenehajo meseca februarja 1978. Člani našega društva imajo poleg enotnih ugodnosti AMZS tudi društvene ugodnosti s popustom 10 do 20 odstotkov in sicer pri naslednjih uslugah, katere opravljamo:

- tehnični pregledi vsak dan od 7. do 19. ure
- podaljšanje registracije — tudi žig v prometno dovoljenje s plačilom vseh pristojbin in zavarovanja od 6. do 19. ure
- nakup mednarodnih dokumentov od 6. do 19. ure
- turistične usluge (letovanja, potovanja, rallyji, avtokaravane)
- usluge v avtomehanični delavnici od 6. do 19. ure
- avtomatska avtopralnica (abonma 20 odst. popust) od 6. do 20. ure
- avto šola (teorija 10 odst. popust) od 6. do 22. ure
- pravna pomoč
- moto-turistične usluge in informacije v zvezi stanja cest, višine cestnine itd.

Prosimo, da nam pri tem spremenjenem, sodobnem načinu plačevanja članarine priskočite na pomoč in nam vsako nepravilnost, spremembo ali željo sporočite na naš naslov oziroma na telefon 22-185, 22-863 in sekretar 21-551.

Srečno vožnjo v novem letu!

Zahvaljujemo se vam za zaupanje in pomoč ter vas priščno pozdravljamo.

SMUČARSKI UČITELJI PRIPRAVLJENI

SNEGA PA NI IN NI

TUDI LETOS OBNOVLJENA ŠOLA SMUČANJA

Pred dnevi so se na Golteh zbrali smučarski učitelji, vaditelji in trenerji Področnega zbora Celje na obnovitvenem seminarju, katerega se je udeležilo skupaj 42 učiteljev, vaditeljev ter trenerjev smučanja.

Kot vsako leto, so tudi letos obnovili šolo smučanja z vsemi novitetami, ki jih prinašajo letošnje spremembe šole in to praktično na snegu in teoretično ob samem delu.

V nadaljevanju seminarja so skupaj s predstavniki Izletnika obravnavali novi zakon o varnosti na javnih smučiščih, saj bodo letos skupaj z žičničarji pazili na red na smučiščih in žičnicah ter zagotavljali vsem smučarjem varno in urejeno smučanje.

Pri pregledu aktivnosti v prejšnji smučarski sezoni se lahko celjski smučarski pedagogi pohvalijo z izredno aktivnostjo, saj je 35 aktivnih članov v raznih tečajih od smučarskih šol v naravi za 5. razrede osnovnih šol, v te-

čajih za mladino v šolskih počitnicah, preko tečajev sindikalnih organizacij TOZD, turističnih paketih doma in v tujini naučilo smučati preko 900 novih smučarjev in jim tako omogočilo novo rekreativno obliko v uživanju smučarskih opojnosti. Pri tem so učitelji, vaditelji in trenerji smučanja vložili ogromno truda in so praktično ob svojem rednem delu posvetili izobraževanju preko 1.000 ur, ki so jih prebili skupno s svojimi učenci na smučarskih poljanah.

Tako leži vse delo na amaterjih, ki se s časovnimi, kadrovskimi in velikimi finančnimi problemi borijo za razvoj smučanja.

Vsekakor pa lahko pohvalimo kolektiva TOPER in IZLETNIK, ki sta s popusti pri nabavi opreme in žičniških vozovnic omogočila v letošnji sezoni, da bodo celjski učitelji, vaditelji in trenerji letošnjo sezono prvič nastopili enotno oblečeni in koristili

bonitete pri prevozu z žičnicami.

Zanimiva je tudi oblika rekreativno — tekmovalne dejavnosti, ki jo organizirajo celjski učitelji na smučiščih na Golteh ob ugodnih snežnih razmerah t. j. tekmovanja na »Belega zajca«, ki je edinstveno v Sloveniji in omogoča vsakemu, da lahko na ne preveč težavnem smučišču preizkusi tudi svoje tekmovalne sposobnosti.

Lahko bi še pisali o delovanju celjskih smučarskih učiteljev, vendar ne smemo mimo dejstva, da so bili v laniški sezoni eni izmed najboljših področnih zborov v Sloveniji in so na republiškem tekmovanju učiteljev, vaditeljev in trenerjev, ki je bilo v maju na plazu v Logarski dolini, osvojili ekipno prvo mesto, kar dokazuje, da imamo v Celju res kvalitetni kader, ki omogoča vsem ljubiteljem smučanja ugodne pogoje za osvajanje smučarskih veščin.

Zarko SAMEC

M. ALAŠEVIČ

SREČNO NOVO LETO!

Pravijo, da je treba za staro leto jesti purana, kokoš ali petelina, kajti to so živali, ki brskajo nazaj ter s tem zagrebajo vse, kar je neveselnega v minulem letu bilo.

Pravijo pa tudi, da je za novo leto treba jesti svinjino, ker svinja po svoji navadi rije naprej (najraje po blatu) in je tako žival, ki brska v prihodnost.

Sicer pa je jesti svinjino sreča sama po sebi, sreča če jo dobiš, kajti v mesnicah se navadno dobi glava, parklji in rep, kar je vmes pa izgine ... saj veste kaml

STEKLAR

STEKLARSKO PODJETJE p. o.

63001 CELJE

SPLOŠNO STEKLARSTVO — STEKLOBRUSILSTVO
— STEKLOGRAVERSTVO — IZDELOVANJE
OGLEDAL IN OKVIRJEV

ISKRENE ČESTITKE
OB NOVEM LETU
IN NAJBOLJŠE ZELJE

NOVI
tednik

KONGRAD

Obrtno gradbeno podjetje

SLOVENSKE KONJICE

TOZD GRADBENIŠTVO

TOZD OBRITNA DELA

*želi vsem poslovnim sodelav-
cem srečno in uspešno 1978*

mizarstvo
SKALA

SLOVENSKE
KONJICE

- proizvaja stavbno pohištvo iz lesa in plastike, po posebnem naročilu
- težko izvozno embalažo
- sode za usnjarsko industrijo
- modele za kovinsko industrijo

Za naročila se priporoča in želi vsem poslovnim sodelavcem
SREČNO IN USPEŠNO 1978

NAGRADNI RAZPIS

1. NAGRADA: 500 din
2. NAGRADA: 300 din
3. DO 12. NAGRADA PO 100 din.

Izrekek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK — 63001 CELJE, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite MERXOVA NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do 6. januarja 1978.

[illegible]

gorenje *nova generacija*
zdravo rjavo

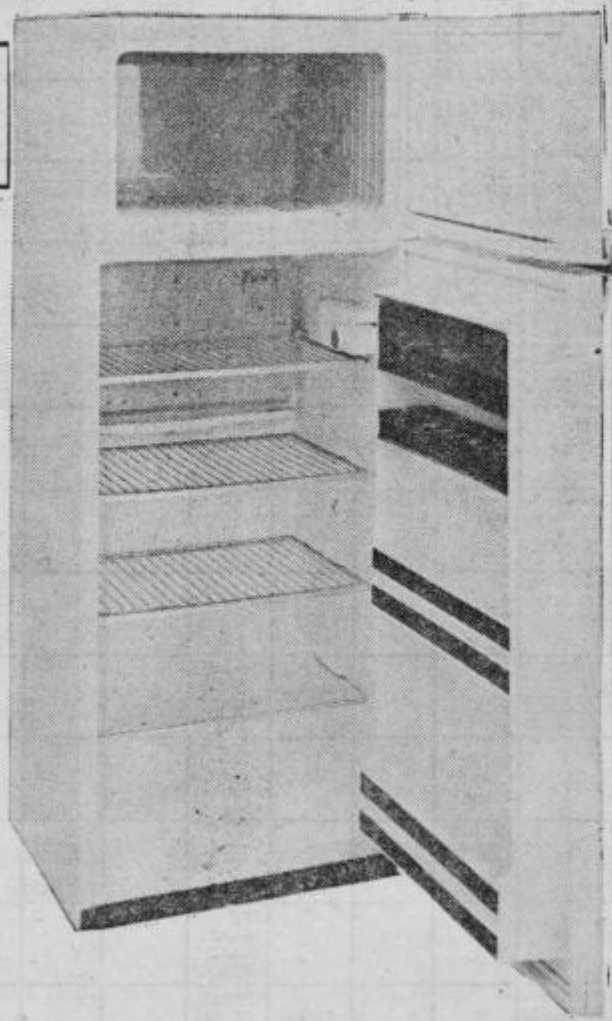
**Srečno
1978**

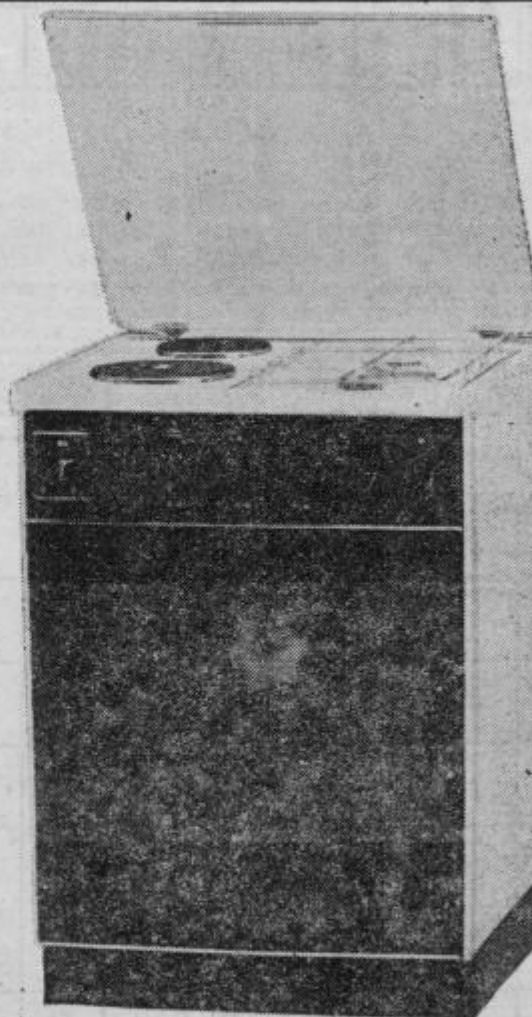
gorenje
PS 402B
Olimpic
77

H 102

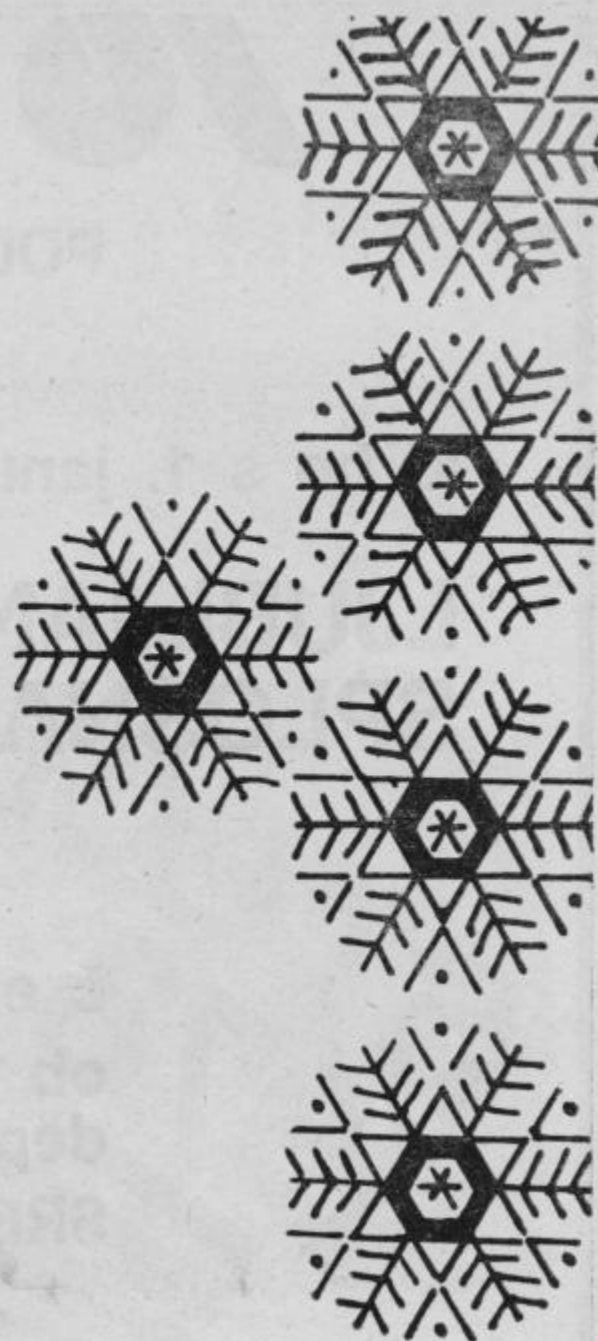

K 202B

srečno in uspešno novo leto 1977 vam želi

TOZD
GRADBENA
ENOTA
CELJE

ELEKTORADIO SLOVENSKE KONJICE

NALOŽBA V BOLJŠE DELO

KOLEKTIV JE KOT VELIKA DRUŽINA — PRIZADEVNI

Zaključek letošnjega leta bo kolektiv obrtnega podjetja Elektro Radio iz Slovenskih Konjic praznoval še bolj svečano kot doslej. Se bolj radostno in srečno in še bolj zadržito v uspešno bodočnost. Kajti prav ob izteku letošnjega, sedaj že starega leta, bo kolektiv Elektro Radia slavil veliko delovno zmago — otvoritev nove proizvodne hale.

Obrtno podjetje Elektro Radio je nastalo iz male delavnice, v kateri so bili zaposleni trije ljudje. Čeprav je to dokaj mlado podjetje, pa ima zelo pestro mladostna leta. Nekaj sženitev in sločitev ima na vesti in komaj nekaj let nazaj je stopilo na sa-

mostojno pot. Kljub temu, da je bilo organizacijskih in kadrovskih sprememb v preteklih letih kar precej, pa odlikuje delovni kolektiv močna zavest skupnosti in izraziti tovariški odnos. Zdi se, kot da bi v okviru tega podjetja delala velika družina, ki se pri-

jateljsko dogovarja o vsem, kar mora delati. Rezultati takih odnosov so prav gotovo vsi uspehi, ki jih podjetje beleži. Tako tisti, ki kažejo sliko poslovanja, kot oni, ki se kažejo navzven in opozarjajo na počasno, a uspešno rast celotnega kolektiva. Naj-

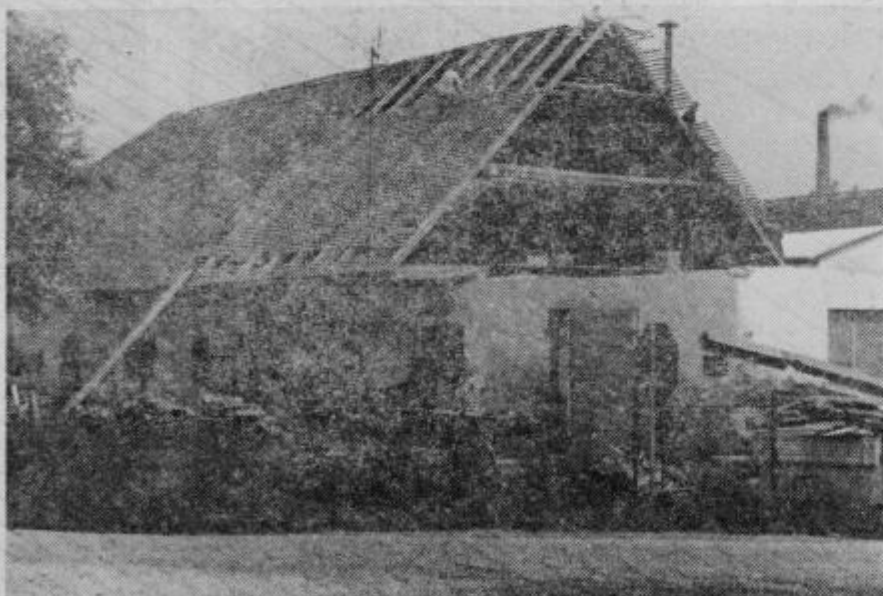
bolj pomembna pa je v tem trenutku za kolektiv Elektro Radia velika delovna zmaga — otvoritev nove proizvodne hale. Prav neverjetna se zdi zgodba, da je to obrtno podjetje vse do letos delalo pravzaprav v zasilno obnovljenih hlevih, v katerih so bili

delovni pogoji nemogoči. Razumljivo je, da v takih pogojih delavci niso mogli delati več, čeprav so to želeli in niso mogli izboljševati delovne storilnosti, kot so načrtovali. Sedaj pa bo vse drugače. Naložba v novo proizvodno halo bo v veliki meri vplivala na boljše poslovanje podjetja.

Omogočila bo kontinuiran delovni proces, v katerem delavci ne bodo več izgubljali dragocenega delovnega časa. V novi stavbi bosta namreč dve proizvodni hali, v katerih bodo izdelovali ohišja elektro omarič in v te omariče tudi montirali potrebna električna vezja. Obe hali bosta med seboj povezani, tako da bo ta povezava omogočala hiter transport polizdelkov iz spodnje hale v zgornjo. V Elektro Radu ob tem računajo, da

bo naložba povzročala še vrsto drugih ugodnih učinkov in ne le izboljšala pogoje dela. Tako bo ugodno vplivala na rast skupnega dohodka, ki bo ob zaključku srednjeročnega obdobja znašal že dve stari milijardi dinarjev. In le še to. Naložba je veljala Elektro Radio tri in pol milijone dinarjev.

Ceprav v Elektro Radu dobro delajo in dosegajo ugodne gospodarske rezultate, pa kljub temu niso v celoti zadovoljni. Predvsem jih tarejo problemi učinkovitega samoupravnega in delegatskega organiziranja in povezovanja navzven. V štirih letih namreč niso uspeli tako usmeriti svoje delo na tem področju, kot bi želeli. In ravno tu jih čakajo v prihodnjem letu, ob vojitvah, še velike naloge.

Tako je bilo nekoč ...

... in tako je danes!

PODRUŽNICA CELJE

ki bo s 1. januarjem 1978 poslovala pod imenom:

LJUBLJANSKA BANKA – SPLOŠNA BANKA CELJE

č e s t i t a

ob novem letu vsem svojim članicam,
deponentom in občanom ter želi

SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO LETO 1978

**srečno novo
leto 1978**

**ŽELI
VSEM
SVOJIM
POTROŠNIKOM,
DOBAVITELJEM
PRIJATELJEM**

**CELJE
VELETRGOVSKO,
GOSTINSKO-TURISTIČNO
PODIJETJE**

**VELETRGOVSKO, GOSTINSKO-TURISTIČNO
IN PROIZVODNO**

sestavljena organizacija
združenega dela kmetijstva,
industrije, trgovine
in gostinstva celje

dobrina

vsem potrošnikom in poslovnim prijateljem želimo

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO

TO-MO-DI

**TOPLI MONTAŽNI
DIMNIK Z GIBLJIVO
KISLOODPORNO
OGNJESTALNO
ŠAMOTNO CEVJO**

**MONTAŽNO INDUSTRIJ-
SKO PODJETJE**

LJUBLJANA

OPEKARSKA 12

Tel. 22-113, 20-641

Uporabljamo ga pri vseh vrstah kurjave.

To je najgovejša konstrukcija dimnika s termičnim učinkom segrevanja zgornjega dela dimnika s pomočjo segrelih sten in zraka.

S tem je zmanjšana kondenzacija vodnih par dimnih plinov na izhodu dimnika na minimum.

Kisloodpornost in ognjevarnost šamotnih cevi nam zagotavlja, da v slučaju pojava žveplene ali žveplaste kisline dimnik ostane nepoškodovan.

Minimalni vlek je s tem, ko je dimnik še dodatno ogrevan po celi višini od lastnih dimnih plinov, popolnoma zagotovljen.

Konstrukcijsko vidimo, da so cevi med seboj vezane po celi višini in s tem je zavarovano, da ne more priti zaradi katerikoli dinamičnih ali termičnih sunkov do negativnega vpliva sekundarnega zraka.

Po ustreznih tabelah in praktičnih izkušnjah lahko TO-MO-DI uporabljamo kot zbirni dimnik do 12 priključkov na eno tuljavo.

Mineralne vrvi na robovih reber cevi nam omogočajo, da se cev dimnika termično giblje po vertikalni in prečni smeri.

Enostavnost pri montaži nam TO-MO-DI omogoča, da se gradnje takšnega dimnika lotijo lahko tudi amaterji.

srečno novo leto!

ALPOSOVIH 20 LET

IZ MALEGA RASTE VELIKO

PRIZADEVANJA ROJEVAJO BOGATE SADOVE

V letu, ki se izteka, slavi OZD ALPOS Sentjur 20-letnico svojega obstoja. Nastanek te tovarne pa se ga precej nazaj, saj so njeni zametki nastali že v letu 1948. Iznacionalizirani obrtniški delavnice v letu 1948 so tedaj v Sentjurju ustanovili okrajno podjetje za popravilo poljedelskih strojev. To podjetje je delovalo v prostorih gospodarskega posloja nekdanjega trgovca v Sentjurju. Kasneje so se odločili za izdelavo novih strojev in ne samo za popravilo. Nastala je tovarna poljedelskih strojev. Stekla je proizvodnja majhnih mlatilnic, žitočistilnikov, sadnih mlinov ter manjših žitnih mlinov. Povečali so se delovni prostori. Proizvodnja poljedelskih strojev je hitro naraščala.

Nato je nastopilo obdobje preusmeritve proizvodnje. Kolektiv je stal pred veliko preizkušnjo. Na eni strani je bilo polno skladišče surovcev za poljedelske stroje, ki so bili že pripravljeni za montažo. Na drugi strani pa odpuščane vse pogodbe kupcev, kar je povzročila višja sila. 270-članski kolektiv je bil čez noč brez dela. Misliti in odločiti je bilo treba hitro. Odločili

so se za zmanjšanje števila zaposlenih in hkrati začeli uvajati nov proizvod — to je bilo aluminijasto pohištvo za gostinstvo. Ob prehodu na to proizvodnjo so nastopili težki tehnološki problemi, med njimi predvsem krivljenje cevi in varjenje aluminija. Z veliko prizadevanostjo vseh zaposlenih so bili tudi problemi rešeni. Nova proizvodnja je hitro stekla, tako da so obstoječi prostori kmalu postali pretesni. Treba je bilo izdelati potrebne normative in začrtati razvoj novega ALPOSA. Izdelali so projekt za gradnjo nove proizvodne hale, ki je bila zgrajena leta 1957. Stekla je proizvodnja aluminijastega pohištva. Takratni delavski svet je tudi sklenil, da se tovarna preimenuje v tovarno aluminijastega pohištva in poljedelskih strojev. Rodil se je ALPOS.

Novo nastajajoče podjetje je v začetni fazi nujno potrebovalo kadre, nove prostore in novo tehnologijo. Vso svojo ustvarjalno akumulacijo je kolektiv vlagal v novogradnjo. V letu 1960/61 so pričeli z izgradnjo nove hale.

Tovarna je do leta 1963 proizvajala skoraj izključno aluminijaste izdelke. Zaradi večnih težav s su-

rovinami pa so v program uvedli tudi opremo iz jeklenih cevi. Spet je bilo treba izdelati nov proizvodni program, ki je temeljil na izdelavi šivnih cevi in izdelkov iz le-teh. 1967 so v tovarni ustanovili svoj lasten razvojni oddelk, ki je takoj začel razvijati nov program — to je trgovsko opremo iz profilnih cevi.

Leta 1968 je podjetje doseglo 80 % proizvodnje serijske opreme in 20 % individualne.

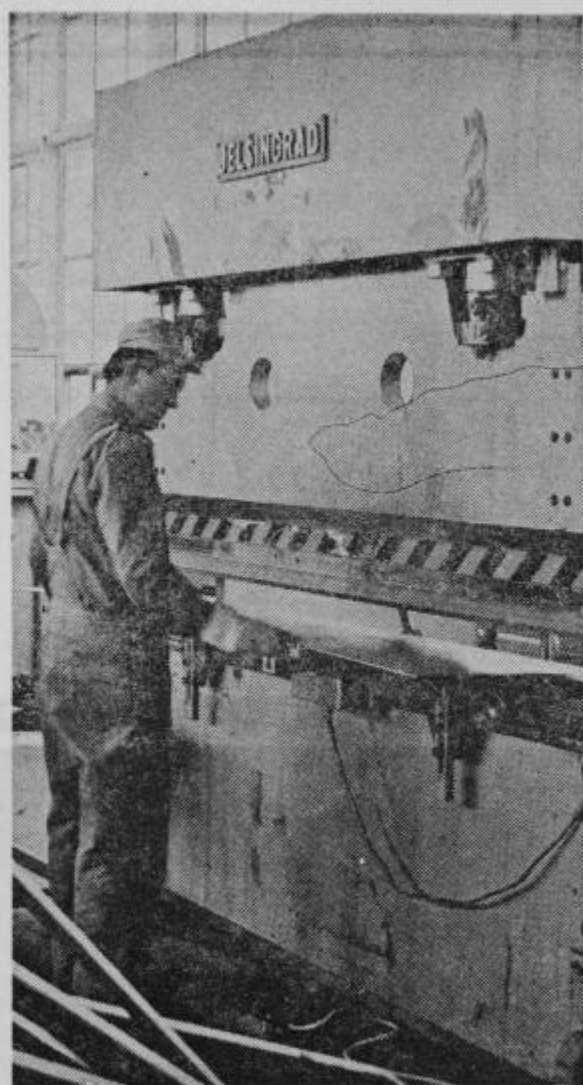
Podjetje posluje z naslednjim proizvodnim programom:

- hladnooblikovane jeklene šivne cevi in odprti profili
- hladnooblikovane šivne cevi in odprti profili iz barvnih kovin in nerjavečega jekla
- oprema za trgovske in gostinske lokale ter skladišča
- oprema za gostinstvo in turizem
- varilni praški.

OZD ALPOS je nenehno krepiła tudi kadrovska bazo, zavečajoč se, da je prav od tega odvisna sposobnost za hitrejši napredek in večjo proizvodnjo. Zaradi povečane proizvodnje gotovih izdelkov in večje zahtevnosti kupcev

po boljši površinski izdelavi, so v Alposu leta 1972 pristopili k izdelavi moderne lakirnice in skladišča polizdelkov. Izboljšali so se delovni pogoji in tehnološki proces. Kmalu je kolektiv štel 360 zaposlenih in leta 1973 dosegel realizacijo preko 100 milijonov dinarjev. Istega leta se je kolektiv odločil, da bo pričel z načrtno modernizacijo in širitvijo proizvodnje. Izdelali so dopolnilni program razvoja. Predvideli so izgradnjo nove cevarne. Investicija, ki je znašala 125 milijonov dinarjev, je bila leta 1975 zaključena, vendar še ne dokončno. Potrebna so še znatna sredstva za ureditev notranjega transporta in priključkov na železniški tir. Ko bo končano še to, predvidoma v prihodnjem letu, bo cevarna sposobna proizvajati že skoraj 50.000 ton jeklenih cevi, cca 3000 ton Al cevi in okoli 2000 ton nevarjenih cevi.

OZD ALPOS šteje danes preko 560 zaposlenih. Kljub nekaterim težavam, zlasti tistim v letu 1976, pa stopa kolektiv v naslednje obdobje z optimizmom, saj proizvodnja iz leta v leto narašča kar za 40 % in več. V Alposu so prepričani, da bodo uspeš-

no realizirali srednjeročni program. Ob zaključku velja dodati, da so tudi v OZD ALPOS nastali pogoji za formiranje TOZD, čeprav neformalno obe temeljni organizaciji že poslujeta. Kolektiv se je odločil, da bo v bodoče posloval in se razvijal v okviru TOZD cevarna in TOZD oprema.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

o b j a v l j a
razprodajo naslednjih osnovnih sredstev:

1. dostavni avto kombi znamke IMV

tip 1600 super kombibus — turist 62 KM, letnik 1971, sivo-rdeče-črne barve, prevoženih 137.000 km, izklicna cena 37.500 din.

2. enoplaščno cisterno

še nerabljeno, 5000 l, izklicna cena 16.000 din. Javna razprodaja bo v soboto, 14. januarja 1978 na Upravi Zdravilišča Dobrna od 8. do 9. ure za družbeni sektor, od 9. ure dalje za privatni sektor. Prometni davek ni vračunan v ceno in ga plača kupec. Pred pričetkom razprodaje je potrebno vplačati 10-odstotno varščino.

Svet krajevne skupnosti
»Dolgo polje« Celje

razpisuje
prosto delovno mesto

TAJNIKA krajevne skupnosti

POGOJI:

- višja šola pravne, upravne ali ekonomske smeri
 - srednja šola ekonomske ali upravno-administrativne smeri in vsaj 3 leta delovnih izkušenj
 - pravičen odnos do samoupravne družbene ureditve
 - organizacijske sposobnosti.
- Delo je za nedoločen čas. Nastop dela je možen po dogovoru. Prošnje pošljite na naslov: Krajevna skupnost »Dolgo polje« Celje, Vrnčeva 39, do 15. januarja 1978.

Izvršni odbor Samoupravne
Cestno-komunalne interesne skupnosti
občine Šmarje pri Jelšah

razpisuje
prosta delovna mesta:

1. TAJNIKA SKUPNOSTI
2. RAČUNOVODJA SKUPNOSTI

Zahtevani pogoji:

- pod 1.:
— višješolska izobrazba in tri leta delovnih izkušenj na komunalnih ali podobnih delovnih mestih
- pod 2.:
— srednješolska izobrazba in 5 let delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo prijave s priloženimi dokazili na gornji naslov v 15 dneh po objavi.

DS SS SOZD »DOBRINA« CELJE

razpisuje
prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE

POGOJ: višješolska izobrazba ekonomske smeri ali srednja ekonomska šola, 3 oz. 5 let delovnih izkušenj

POSEBNI POGOJ: 3-mesečno poskusno delo. Osební dohodek po sporazumu o delitvi dohodka in OD.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo na SOZD »DOBRINA« Celje, Cankarjeva 1.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Zdravstveni center Celje — TOZD
Center
nevropsihiatrija Vojnik

o b j a v l j a
prosto delovno mesto za opravljanje del in nalog

VODENJE KUHINJE

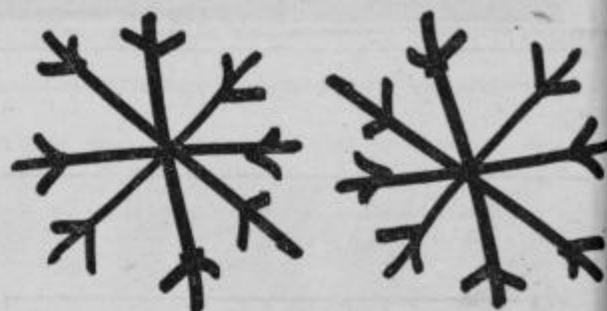
s pogoji:

- VK kuhar
- 3 leta delovnih izkušenj
- ali
- KV kuhar
- 10 let delovnih izkušenj

Poskusna doba je 3 mesece.

Pismene ponudbe z dokazili o izobrazbi in delovnih izkušnjah pošljite v 10 dneh po objavi na naslov: Zdravstveni center Celje, TOZD Center nevropsihiatrija Vojnik.

NAROČITE

NOVI
tednikIzletnik
CELJETOZD Turistična agencija
Celje — Stanetova 2

vabi na smučanje

MONTE BONDONE v Italiji

- I. skupina: 21. 1.—28. 1. 1978
- II. skupina: 28. 1.—4. 2. 1978

LEOGANG na Salzburškem

- I. skupina: 21. 1.—28. 1. 1978
 - II. skupina: 28. 1.—4. 2. 1978
- letovanje

— TENERIFE, največji otok Kanarskega arhipelaga — kjer je večna pomlad, 2. in 9. januarja, za člane ACI posebni popusti

— MALLORCA, 2. in 9. januarja, za člane ACI posebni popusti

novoletno praznovanje

- MALTA, 30. 12.—1. 1. 1978

ZAHTEVAJTE PODROBNE PROGRAME
AIR TOURS

air tours
yugoslavia

**Izletnik
CELJE**

**VSEM DELOVNIM LJUDEM,
OBCANOM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM**

**želim o
SREČNO NOVO LETO 1978**

**ODTENEK BARVE
AVTOLAKA VAŠEGA
VOZILA vam zmešamo
v nekaj trenutkih**

NOVO NOVO NOVO

barvne osnove
priznane
**NIZOZEMSKE
FIRME
SIKKENS
AUTOFLEX**
zagotavljajo
KAKOVOST
in resnično
VAŠO BARVO

**Srečno
'78**

**pri nas dobite tudi vse
pripomočke in materiale
za pripravo in lakiranje
vašega avtomobila**

 Hmezad
NOTRANJA TRGOVINA
ZALEC

SANTANA®

NOVA PRAVA KAVA

K

**mladinska knjiga
CELJE**

darilo
za otroke
in odrasle

srečno '78

M

OGLASI

PRODAM

RABLJENO sobno pohištvo: omaro, kavč, mizo in dva fotelja ugodno prodam. Struna, Celje, Vrnčeva 25/a.

FIAT Z-750, l. 1967, prodam tudi po delih, Ivan Gračner, Krajncova 40, Sentjur.

FICKA, dobro ohranjenega, starejši letnik, prodam. Ogled mogoč vsak dan od 15. ure dalje na naslov: Tanšek, Titova 32, Laško.

AMI 8 break, letnik 1975, karamboliran, prodam. Informacije: Čokan, Rožna 3, Celje.

2 HA GOZDA na Polulah prodam. Vprašajte pri Kendu, Cesta na Ostrožno 15.

KOLOVRAT, dobro ohranjen, prodam. Ponudbe pod »30«.

VW 1200, dobro ohranjen, garaziran, prodam za 34.000 din. Slapnik, Nušičeva 5, Celje, telefon 26-969.

KMETIJO v okolici Laškega prodam. Informacije v kuhinji hotela Savinja.

LEPO parcelo za vinograd in za stavbišče na lepi sončni legi prodam. Ponudbe pod oznako »Kozjanski«.

VOZICEK »platonera«, 300 kg in EMO peč plamen prodam po ugodni ceni. Valentinčeva 6, Laško.

ZAMRZOVALNO skrinjo LTH, 300 l, odlično ohranjeno, prodam. Magdalenc, Osredok 23, Sentjur.

DVA BATA in dva cilindri za avto ZAZ 966 zaporožec prodam. Av. Jast Čuk, Smačev 19, Gomilsko.

DVE trajnogoreči peči EMO 5, štedilnik na trdo gorivo in 200 kosov klinker opelke ugodno prodam. Ivan Tomazič, Cesta v Laško 2a. Ogled vsak dan, razen nedelje, od 15. ure dalje.

ZASTAVO 750, 47.000 km, l. 1972, prodam. Marjan Mravljak, Kompolje 24/a, Štore.

GUMI voz, nov, 12 col, prodam. Ferdo Korpič, Lože 56/A, Mozirje.

ZBIRALCA starin! Stensko uro na dve uteži, v manjši okvari, prodam. Pogladič, Celje, Mariborska c. 117.

PRINZ NSU 1000 C, letnik 70/71, karamboliran, vozen, prodam. Tudi po delih, za 5800 din. Miran Kovačič, Ronkova 13.

FIAT 500 ugodno prodam. Informacije na naslovu: Krajnc, Celje, Kocenova 2.

RENAULT 26 prodam. Telefon (063) 26-962.

GOSTINSKO stanovanjski objekt z gospodarskim poslopjem, na izredno prometni točki ob Savinji, ugodno prodam. Savina Sulcer, Letuš, p. Smartno ob Paki.

KOKOSI za kakol ali nadaljnjo rejo prodajamo samo v četrtek, 29.12. Dobrajc, Zg. Roje 23, Sempeter.

SENO, sušeno na sušilih, prodam. Franc Turkeli, Dečkova cesta 44/A, po 15. uri.

DVA PRASICA, 90 kg, prodam za novo leto. Ivan Pušnik, Glinsko 3, Skofja vas pri Ljubem.

PRASICA za kakol prodam po ugodni ceni. Janaz Cold, Vršana vas 10, 63253 Pristava pri Mestinju.

MODATNO peč emu ugodno prodam. Vprašajte na naslovu: Trnovlje 57, Skofja vas.

DOMAČE črno vino in krmo za živino prodam. Lebeničnik, Zg. Hudinja 75.

POHISTVO za dnevno sobo: kavč in hladilnik ugodno prodam. Informacije popoldne po tel. (063) 26-893.

PEČ, termoakumulacijsko, novo, prodam. Magda Brkič, Rimske Toplice n. h. nad zdraviliščem.

TRAJNOGORECO peč ktipersbusch, skoraj novo, prodam. Sandi Brkič, bivec, Tomšičev trg 10.

POSESTVO na deželi, vseh kultur, ca. 5 ha, hiša, gospodarsko poslopje, skupaj ali posamezno prodam. Cesta do hiše. Anton Grobelšek, Teharska c. 53, Celje.

AMI 8, letnik 1972, prodam. Drago Potočnik, Čopova 23, Celje.

DVE trajnogoreči peči emu 5 ter kolesa za prikolico za lažji traktor ugodno prodam. Košec, Glinsko 7a pri Ljubem.

FORD taunus ugodno prodam. Bojan Robič, Trubarjeva 20, Celje.

KUHINSKO pohištvo prodam ugodno zaradi selitve. Grajžl, Zidanškova 3, Celje.

HIŠO z vrtom, takoj vselivo, prodam v okolici Celja, Savinjska dolina. Ponudbe pod oznako »57 M — gotovina«.

NSU 1000, letnik 1972, prodam. Suster, Čopova 11, Celje.

TOVORNI avto TAM 5000, letnik 1970, registriran za leto 1973, prodam ali zamenjam za osebni avto. Franc Plank, Podgorje 10, Frankolovo.

TRAJNOGORECA peč ktipersbusch, tovarniško nova, dobra, po ugodni ceni naprodaj. Višner, Celje, Plečnikova 6, Aljažev hrib.

KUHINSKO opremo, preprogo, lestenec, električni štedilnik gorenje, dobro ohranjeno, prodam po ugodni ceni. Peter Dukič, Celje, Mariborska c. 88.

ZEMLIŠČE za gradnjo stare hiše ali vikenda prodam. Zglasite se po telefonu št. 730-046.

FIAT 750, letnik 1969, prodam. Anton Škruba, Mozirje 239.

AVTOPRIKOLICO, 1400 x1200, prodam. Prodajam tudi rezervne dele za VW 1000 karavan. Edvard Cenc, Zbelobška gora 44, Loče pri Poljčanah.

PRASICA, 130 kg, prodam. Celje, Babno 7.

DVA televizorja in hladilnik ugodno prodam. Celje, Plečnikova 7. 100-gramski stroj za brizganje plastike prodam. Vse informacije dobite po tel. št. 722-028, od 14. do 16. ure.

SMUČI, kompletne, dva para, 170 in 195 cm, poceni prodam. Celje, Kersnikova 36/I.

SIMCO 1100, letnik 1972, prodam. Danijel Voh, Gorica 45a, Celje — Bife Danica.

SKODO, letnik 1971, ugodno prodam, delno za gotovino, delno na kredit. Sotlar, Ljubljanska 29, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1974, prevoženih samo 18.000 km, dobro ohranjeno, prodam. Ogled dnevno od 12. ure dalje. Vrnčeva 35, stanovanje 3.

SPALNICO, skoraj novo, dobro ohranjeno, prodam. Cena po dogovoru. Ogled mogoč vsak dan od 15. ure dalje. Milan Angelovič, Celje, Ljubljanska c. 31.

MOTORNO kolo MZ S 175-1, voženo, neragistrirano, prodam. Franc Orečič, Latkova vas 83/D, Prebold.

KUPIM

ZIDANICO z vinogradom kupim. Dohod z avtom. Lahko tudi za obnovitev, po možnosti voda in elektrika. Ponudbe pošljite na oglasni oddisek NT pod oznako »Zidanica«.

KAKRŠENKOLI avtomobil na potrošniški kredit kupim, od 2 do 3 M. Ponudbe pod »Srečno«.

GRADBENO parcelo v Sentjurju ali v Novi vasi kupim. Telefon 785-111, v soboto, 31.12., od 9. do 16. ure.

STANOVANJA

V CELJU kupim enosobno stanovanje, lahko tudi starejše. Ponudbe pod »Gotovina« ali po telefonu 25-585.

MOSKI, star 26 let, išče sobo v Celju ali okolici. Javite po tel. 24-180.

DEKLETI iščeta garsonjero ali ogrevano sobo v Celju. Ponudbe pod »Nujno«.

SAMSKA srednjih let išče manjše stanovanje proti primerno visoki nagradi. Ponudbe pod oznako »Nagrada«.

MLAD zakonski par nujno potrebuje enosobno stanovanje ali samo večjo sobo za dobo enega leta, v okolici Celja. Ponudbe pod »Predplačilo«.

DVA študenta gradbeništva iščeta ogrevano in opremljeno sobo. Ponudbe pod oznako »Mina in poštena«.

MLADA zakonca z 8-mesečnim otrokom iščeta sobo s kuhinjo, ali sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod oznako »Januar«.

OPREMLJENO in ogrevano sobo oddam. Ponudbe pod oznako »Lava«.

ZENSKA, stara prek 20 let, želi opremljeno sobo v Celju ali okolici, oddaljeni do 5 km. Ponudbe pod oznako »Svoboda«.

ZDRAVSTVENI center Celje nujno potrebuje za svoje delavce stanovanje, garsonjere ali sobe. Kdor nam lahko pomaga, naj sporoči pismeno ali po telefonu št. 22-222 ali 21-531, referentu za stanovanjske zadeve Zdravstvenega centra Celje, Oblakova 5.

ZAPOSLOTEV

KLJUČAVNICARJE, kvalificirane in priučene sprejem takoj. Ključavničarstvo Aleksander Erjavc, Celje, Delavska 8.

KLJUČAVNICARJA, KV ali PK, sprejem v službo takoj ali v krajšem roku. Plačilo po dogovoru. Avgust Oset, izdelava poljedelskih strojev Sentjur, Cesta na kmetijsko šolo 13.

RAZNO

CVETLICARNA Elbner v Preboldu vam želi srečno in uspešno novo leto 1978!

ZIDARSKI mojster prevzame zidarska dela za 1978. Informacije: Anton Zagar, Gornja vas 29, Prebold.

NUDIM opremljen prostor za kakršnokoli obrt v Savinjski dolini. V poštev pridejo obrtniki. Informacije po telefonu št. 722-028, od 14. do 16. ure.

STAREJŠE gospodarsko poslopje ali podoben večji objekt, lahko tudi v širši okolici Celja vzamem v najem ali kupim. Ponudbe pod oznako »10 x 4«.

ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujemo predstojniku otroškega kirurškega oddelka Splošne bolnice Celje, primariju dr. Edu Laknerju za vso skrb in zdravljenje ob težki nesreči, ki je prizadela našega sina Damjana.

Iskrena zahvala tudi zdravniku dr. Avžnerju za uspešno operacijo ter ekipi, ki je sodelovala pri operaciji.

Enaka zahvala tudi vsem sestram na oddelku za nadaljnjo nego v času zdravljenja v bolnišnici.

Hvaležna družina

Lečnik

SLAŠČICARNA REDŽEPI AMET —

Mariborska cesta 32, Celje želi vsem svojim cenjenim strankam in drugim občanom Celja **SREČNO NOVO LETO 1978.**

ljubljska banka

podružnica Celje

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. delovno mesto višjega referenta za stanovanjsko in komunalno kreditiranje
2. delovno mesto višjega referenta za porabo deviznih sredstev
3. delovno mesto kreditnega referenta za obratna sredstva
4. delovno mesto pripravnika s končano višjo šolo
5. dve delovni mesti referenta v agenciji — za agencijo Hudinja
6. delovno mesto kontrolor vhodne kontrole deviznih dokumentov
7. delovno mesto referenta za dinarske posle s prebivalstvom — za ekspozituro Slov. Konjice
8. delovno mesto administratorja
9. delovno mesto PK delavca — varnostnika
10. tri delovna mesta vhodnega receptorja
11. delovno mesto vhodnega receptorja — za določen čas
12. NK delavec — snazilka z manj kot polovico delovnega časa

Za objavljena delovna mesta se zahteva: pod 1.—3.: višja šola ekonomske ali pravne smeri in 3 leta delovnih izkušenj, razen pod 3., kjer se zahteva ekonomska smer pod 2.: višja šola ekonomske smeri pod 5.—7.: ekonomska srednja šola, gimnazija, uprav. adm. šola ali srednja komercialna šola z zaključnim izpitom in 3 leta delovnih izkušenj razen pod 7., kjer se zahteva 2 leti delovnih izkušenj pod 8.: dveletna administrativna šola ali dva letnika ekonomske srednje šole in do 1 leta delovnih izkušenj ter znanje strojepisja pod 9.: dokončana osemletka, do 1 leta delovnih izkušenj, odslužen vojaški rok, da kandidat ni starejši od 40 let in da ima moralno politične kvalitete pod 10.—11.: dokončana osemletka, do 1 leta delovnih izkušenj ter ustrezne moralno-politične kvalitete pod 12.: nepopolna osemletka in do 1 leta delovnih izkušenj. Za vsa delovna mesta velja dvomesečno poskusno delo, razen za del. mesto, razpisano za določen čas. Delovna razmerja za objavljena delovna mesta se s kandidati sklenejo za nedoločen čas, razen pod 11., kjer se sklene delovno razmerje za določen čas. Vse kandidate, ki izpolnjujejo pogoje razpisa vabimo, da vložijo svoje prošnje v kadrovske službe Ljubljanske banke, podružnice Celje, Vodniškova 2, v roku 15 dni od dneva objave.

IZBRANA KAVA ZA PRAZNICNE DNI

KRONIKA

KINO

UNION: do 31. 12. ameriški barvni film »Mesto nevarnosti«, od 1. do 7. 1. 1978 slovenski barvni »To so gadi«,

METROPOL: do 31. 12. italijanski barvni »Keoma«, od 1. do 4. 1. 1978 ameriški barvni »Za prgišče diamanтов«, od 5. dalje ameriški barvni »Tšina, smejemo se«.

DOM: do 31. 12. ameriški barvni »Od poldne do treh«, od 1. 1. do 4. 1. 1978 ameriški barvni »Od poldne do treh«, od 5. dalje ameriški barvni »Kaliber 20 za specialista«.

SLG

Petek, 30. decembra ob 19.30: Rudi Seligo: ČAROVNICA IZ ZGORNJE DAVCE. Premiera. Premierski abonma in izven.

Sreda, 4. januarja ob 17.:

OGLAS V RADIU CELJE POMENI USPEH

Rudi Seligo: ČAROVNICA IZ ZGORNJE DAVCE. Abonma SREDA.

Cetrtek, 5. januarja ob 19.30: Rudi Seligo: ČAROVNICA IZ ZGORNJE DAVCE. IV. mladinski abonma.

SMUČARSKI UCITELJI

TV SPORED

NEDELJA, 1. 1.

9.00 Poročila (Lj)

9.05 Bel konj, otroška oddaja (Lj)

9.40 Oblaki so rdeči, barvna glasbena oddaja (Lj)

10.30 Mladinski film (Lj)

11.40 Iz jugoslovanskih prazničnih programov (Lj)

12.10 Poročila (Lj)

12.15 Dunaj: Novoletni koncert, barvni prenos (EVR-Zg)

13.30 Garmisch: Smučarski skoki, barvni prenos (EVR-Lj)

15.00 Risanka (Lj)

16.30 Iz jugoslovanskih prazničnih programov (Lj)

17.30 Poročila (Lj)

17.35 Peter Pan, barvni film (Lj)

18.15 Barvna risanka (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

20.00 Vrnitev odpisanih, barvna serija TV Beograd (Lj)

21.35 Glasba iz korenin, barvna serija Človek brez meje (Lj)

NOVO · NOVO · NOVO · NOVO · NOVO

PROJEKTANTI, INVESTITORJI, IZVAJALCI, INDIVIDUALNI GRADITELJI

siporex

TOVARNA LAHkih GRADBenih ELEMENTov

VAM NUDI VISOKOKVALITETNI GRADBENI MATERIAL SIpOREX

· ODLUČEN TOPLOTNI IZOLATOR Z VISOKO TlačNO TRDNOSTJO

· OMOGOČA CENENO IN MONTAŽNO GRADNJO VSEH VRST OBJEKTOV (industrijske hale, objekti družbenega standarda, stanovanjski objekti, kmetijske farme)

SIPOREX lahko nabavite pri vseh prodajalcih gradbenega materiala ali v tovarni.

Prodajamo tipske projekte, kupcu nudimo tudi lepila in ves pomožni material, prav tako pa organiziramo dostavo in montažo.

Informacije dobite pri naši prodajni službi - tel. (061) 811-302 ali 811-322

Novi tednik pri vas že v petek, 6. januarja 1978

22.45 Iz jugoslovanskih prazničnih programov (Lj)

23.00 Šahovski komentar (Bg)

23.30 Poročila (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 Glasba starega Jadrana (Bg II)

17.45 Film (Bg II)

18.30 TV dnevnik (Zg)

20.00 B. Nušić: Gospa ministrica (Bg)

21.30 Glasbeni trenutek (Zg)

21.35 Odrske luči (Zg)

22.40 TV dnevnik (Zg)

23.00 Šahovski komentar (Bg)

23.30 Iz novoletnega II. sporeda TV Zagreb (do 0.30) (Zg)

TOREK, 3. 1.

9.30 Poročila (Lj)

9.35 Iz jugoslovanskih prazničnih programov (Lj)

10.05 Velik fant in čevlji, mladinska oddaja (Lj)

10.55 Pika Nogavička, balet (Lj)

11.35 TV šahovski, barvna oddaja (Lj)

12.10 Poročila (Lj)

15.20 Glasbena oddaja (Lj)

15.50 Snemalci, film (Lj)

17.00 In doni do neba pionirski hura (Lj)

17.40 Poročila (Lj)

17.45 Od ptice do vesolja (Lj)

18.45 Slovenske narodne (Lj)

19.15 Barvna risanka (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

20.00 Maks in tatovi, celovečerni film (Lj)

21.50 Iz jugoslovanskih prazničnih programov (Lj)

22.30 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

18.00 Izbor iz novoletnega sporeda (Bg II)

19.00 Zivljenje divjine, film (Sar II)

19.30 TV dnevnik (Bg)

20.00 Človek brez meje, oddaja TV Lj (Sar)

20.30 Zabavala vas Zvonko Bogdan in Šandor Rakotić (N. Sad)

21.00 Akcije (Bg)

21.10 Okropla miza nobelovcev (Bg II)

21.55 Dokumentarna oddaja (do 22.10) (Zg II)

SREDA, 4. 1.

9.30 TV v šoli (Bg)

11.40 TV v šoli: Pravilica, začetki matematike, pod snežno

21.00 TV dnevnik (Lj)

22.15 Iz jugoslovanskih prazničnih programov (Lj)

23.30 Poročila (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.00 do 15.30 Nedeljsko popoldne (Zg)

16.30 TV dnevnik (Skop-Zg II)

20.00 Iz novoletnega sporeda TV Zagreb (Zg II)

21.35 Poročila (Sa-Zg II)

21.45 Celovečerni film (do 23.15) (Bg II)

ČESTITKA V RADIU CELJE - NAJLEPŠE DARILO

odajo, ali ste vedeli (do 12.40) (Zg)

16.10 Smučarski skoki, barvni posnetek iz Innsbrucka (Lj)

17.10 Poročila (Lj)

17.15 K. Kovič: Moj prijatelj Piki Jakob, barvna nad. (Lj)

17.30 Južnoameriški indijanci, barvna serija (Lj)

17.55 Obzorik (Lj)

18.05 Na sedmi stadi (Lj)

19.00 Spektar (Lj)

19.15 Barvna risanka (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

20.00 Film tedna: Štrote (Lj)

21.35 Miniature: Mimi ljudje, barvna oddaja (Lj)

21.50 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)

17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Mali svet (Zg)

18.15 Dokumentarna film (Zg)

19.30 TV dnevnik (Zg)

20.00 TV drama (Bg II)

21.15 Včeraj, danes, jutri (Zg II)

21.35 Dokumentarna oddaja (Bg II)

22.30 Beograjski festival jazza (do 22.50) (Bg II)

CETRTEK, 5. 1.

9.55 do 11.45 in 12.25 do 14.00 Oberstaufen: Slalom za moške, prenos (EVR-Lj)

16.40 Slalom za moške, barvni posnetek iz Oberstaufna (Lj)

17.40 Poročila (Lj)

17.45 Farmaceuti, barvna serija TV Sarajevo (Lj)

18.30 Obzorik (Lj)

18.40 Profesor Baltazar, barvna risanka (Lj)

18.50 M. Belina: Predstavi se režiser, barvna nanizanka Igrajmo se gledališče (Lj)

19.15 Barvna risanka (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

20.00 Boccaccio-Vuga: O pastirju, ki je volk postal, TV nanizanka Dekameron (Lj)

20.50 Včeraj, danes, jutri: Leteči doktor, barvna oddaja TV Bg (Lj)

21.35 Jazza na ekranu (Lj)

22.10 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)

17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Šalajko — mladinska nadaljevanka (Tit)

18.15 Znanost

18.45 Vprašajmo, vprašajte (Sar)

19.30 TV dnevnik (Zg II-Tit)

20.00 Kino — oko (Bg II)

23.30 24 ur (Bg II)

PETEK, 6. 1.

9.30 TV v šoli (Bg)

11.40 TV v šoli: Starogrška matematika, pravilica, ali ste vedeli (do 12.40) (Zg)

16.05 Smučarski skoki, barvni posnetek iz Bischofshofna (Lj)

17.05 Poročila (Lj)

17.10 O čevljarskem zdravniku, oddaja iz cikla Pravilice iz lutkarjevega vozilca (Lj)

17.35 Deček Dominik, barvna serija (Lj)

18.00 Obzorik (Lj)

18.30 Ansambel Horizont, barvna oddaja (Lj)

18.45 Ljudje in mesto, barvna izobraževalna oddaja (Lj)

19.15 Barvna risanka (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

20.00 Zabavno-glasbena oddaja (N. Sad)

21.05 Razgledi: Gubljenje slike Božidarja Jakca, I. del (Lj)

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

21.55 TV dnevnik (Lj)

22.10 Spencarjevi piloti, serijski barvni film (Lj)

23.00 Poročila (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)

17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Odprava zelenega zmaja, oddaja TV Lj (Zg)

18.15 Družbena tema (Bg)

18.45 Glasbeni amaterji (Sk)

19.30 TV dnevnik (Zg)

20.00 Gost urednik (Zg II)

21.00 Včeraj, danes, jutri (Zg II)

21.30 Portreti (Sar II)

21.50 Glasbena oddaja (do 22.50) (Bg II)

SOBOTA, 7. 1.

8.00 Poročila (Lj)

8.05 Profesor Baltazar, barvna risanka (Lj)

8.15 K. Kovič: Moj prijatelj Piki Jakob, barvna naniz. (Lj)

8.30 M. Belina: Predstavi se režiser, barvna naniz. Igrajmo se gledališče (Lj)

8.55 In doni do neba pionirski hura (Lj)

9.35 Ljudje in mesto, barvna izobraževalna serija (Lj)

10.05 V Cordillero Huay Huash, barvna oddaja (Lj)

10.35 Novela Henryja Jamesa, barvna nanizanka (Lj)

11.40 Poročila (do 11.45) (Lj)

16.35 Poročila (Lj)

16.40 Akrobatsko smučanje, barvni posnetek iz Kranjske gore (Lj)

17.40 Obzorik (Lj)

17.55 Volk samotar, barvni film (Lj)

19.15 Barvna risanka (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

20.00 J. Mitchell: Jennie ali barvni film Rop (Lj)

21.55 TV dnevnik (Lj)

22.10 625 (Lj)

.... Poročila (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)

17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Otroška kajkavska popevka (Zg)

18.45 Humoristična oddaja (N. Sad)

19.25 Milano-G. Verdi: Don Carlos, prenos (do 23.55) (EVR-Zg)

PROM. NESRECE

TRČENJE V KRIŽIŠČU

V semaforizirano križišče v Petrovčah je iz celjske smeri pripeljal z osebnim avtomobilom IVAN KARO, 27, iz Celja. Iz nasprotne smeri pa je v križišče zapeljal voznik tovornjaka s prikolicco JANEZ RIBIČ, 22, iz Sp. Dupleka, ki je zavijal v levo proti Velenju in s tem zaprl pot vozniku Karu. Leto se je s sprednjim delom avtomobila zaletel v zadnje kolo tovornjaka, pri čemer se je voznik teže, njegov sopotnik pa laže poškodoval. Materialne škode je za 40.000 dinarjev.

SMRT POD TRAKTORJEM

STANKO KAVSAK, 42, iz Zavodnj, se je peljal s traktorjem od doma proti Sentvidu. Takoj za ostrim desnim ovinkom je zapeljal na desni rob cestišča ter trčil v meter in pol visok kup gramoz. Traktor se je prevrnil v levo in pokopal pod seboj voznika Kavsa, ki je zaradi hudih poškodb po glavi takoj umrl.

NE PO KOLESARSKI STEZI

V križišču Čopove in Dečkove ceste v Celju je voznik kolesa na pomočni motor ANTON VEROVSEK, 52, iz Celja, trčil v osebni avtomobil, s katerim je iz smeri Ostrožnega pripeljal FRANC KRIVEC, 59, iz Vojnika. Verovšek, ki je pripeljal iz smeri Kersnikove ulice je vozil skozi središče proti Ljubljanski cesti po sredini, namesto po dobro vidni kole-

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

vas vabi, da preživite

NAJDALJŠO NOČ V ROGAŠKI SLATINI

Silvestrovali boste lahko v hotelih Zdraviliški dom, Slovenski dom, v hotelu Donat ali pri Pošti. Za zabavo bodo igrali priznani plesni ansamblji. Dobra postrežba po zmernih cenah. Informacije in rezervacije sedežev in sob lahko dobite v prej navedenih hotelih v Zdravilišču Rogaska Slatina, ali po telefonu (063) — 810-030 ali 810-093.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

sarski stezi. Pri padcu se je kolesar poškodoval po desni rami in levem zapestju.

KOLESARKA PO SREDINI

V Novi vasi pri Sentjurju je voznik osebnega avtomobila ANDREJ KRANJC, 33, iz Gorice pri Slivnici, opazil, da prihaja iz nasprotne smeri po sredini cestišča kolesarka ROZALIJA SKET, 61, iz Gorice. Hotel je preprečiti

RICAN, 23, doma iz Polja. Tu se je zato zaletel v osebni avtomobil, s katerim je mimo pripeljal JOŽE BOVHA, 50, iz Sel, katerega je začelo zanašati najprej po cesti, nato pa na travnik, kjer se je dvakrat prevrnil in obstal na strehi. Pri nesreči se je teže poškodoval sopotnik v Bovhovem avtomobilu, škode pa je za 50.000 dinarjev.

ROJSTVA

CELJE

ROJSTVA: 24 dečkov in 21 deklic

POROKE

Poročilo se je 15 parov, od teh: Edvard Delakorda, živilski tehnik iz Loznice pri Zalcu in Branka Vehovar, ekonomski tehnik iz Laš.

SMRTI

Marija KELNER, 79, Dobriša vas; Jože HOLCINGER, 17, Laška vas; Ana PFEIFER, 56, Nizka; Dominik BLAJ, 81, Zebnik; Silvester KUHA, 30, Sevnica; Matija TRBOVC, 72, Zagrad.

aerö

kemična, grafična in papirna industrija Celje

Odbor za kadre TOZD Kemija Šempeter objavlja naslednja prosta delovna mesta:

KLEPAR

POGOJI: KV splošni klepar in 26 mesecev ustreznih delovnih izkušenj

KLJUČAVNIČAR II

POGOJI: KV ključavničar in 24 mesecev ustreznih delovnih izkušenj

REZALEC KREPA — 2

POGOJI: poklicna šola kemijske, papirne ali kovinske smeri in 24 mesecev ustreznih delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo ponudbe kadrovski službi Aera, Cuprijska 10, Celje, v 8 dneh po objavi. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v petnajstih dneh po sprejemu sklepa o izbiri.

KOLEDNIŠKA

Oj, že prišel je med nas,
ljubi, dragi dedek Mraz!

Pripis:

Pa res morajo biti reve,
ki jih ob takem mrazu zebe!

BREZ BESED

Na vratih poštne urade je bil napis:

Pošljite svoja novoletna darila pravočasno.
S tem pomagajte nam, naslovnika pa spodbu-
dite k povračilu!

Na vhodnih vratih sodnika za prekrške je pi-
salo:

Ne godrnjajte. Mislite na vse tiste kazni, ki
ste jih zaslužili, a vas ni nihče ulovil!

Na vratih poročnega urada je nedvoumno
zapisano:

Čez opoldanski čas urad ne dela. Premislite
med tem še enkrat.

NOVOLETNO DARILO

Bil je zaljubljen par. Oba sta bila študenta, revna
kot cerkveni miši. Njuna pomladna ljubezen je gorela
v poletje, ju pohnila s srečo na jesen ter ju toplo gre-
la v mrzle zimske dni.

Bližalo se je novo leto in oba bi rada drug drugega
presenetila z darilom.

Ona je v izloži zlatarja hodila gledat srebrn obe-
sek za uro. Ura je bila edino, kar je vrednega imel on.
Obesek bi se tako podal njegovi uri, ki mu je pomaga-
la, da ni nikoli zamudil na zmenek.

On pa je mislil, da ona gleda v zlatarjevo izloži
srebrno sponko za lase. Kako zelo bi se podala svetla
zlatarjeva mojstrovina njenim bogatim temnim lasem,
ki so se kot slap usipali čez njene rame do pasu in še
čez.

Naposled je prišel zadnji večer v letu. Dobila sta
se v skromni gostilnici v predmestju, kjer sta želela
preživeti silvestrsko noč.

O polnoči, ko so v gostilnici ugasnili luči, ko je
pianist igral svatovski valček, sta drug drugemu izroči-
la darili.

Ona njemu obesek za uro.

On njej zaponko za lase.

Tedaj je njej zdrsnila svilena rula z glave. Imela je
kratke, prekratke lase. Prodala jih je lasuljarju, da bi
maga kupiti obesek.

A saj tudi on ni imel več ure, na katero bi pritrtil
obesek. Prodal jo je, da bi lahko kupil sponko za lase
in skromen zapitek v silvestrski noči.

PRAVOČASNO

Dekle fantu prav nežno na uho:
»Če me boš še enkrat tako poljubil kot ravnokar,
bom tvoja za vse življenje.«
Fant dekletu prav tako tiho nazaj:
»Najlepša hvala za opozorilo.«

DIVJI LOVEC

Potem ko so ga obsodili na tri mesece, sodnik vpra-
ša divjega lovca:
»Boste kazni odsedeli takoj ali kdaj drugič?
Obsojeni pa kot iz puške:
»Prišel bi med lovopustom, če vam je prav.«

OČE IN SIN

Solar pride pozno domov in skesano prizna, da je
bil zaprt, ker se je med poukom pretepal s sošolci:
»Sramuj se, ga ostro pokara mama. Vzemi si za
vzгляд očeta, ki so ga zaradi lepega vedenja spustili
pol leta prej iz zapora.«

VDOVINA TOLAŽBA

Vdovo so vprašali, če ji po ranjkemu ni preveč dolg-
čas.
»Kje pa, odgovori vdova. Imam papigo, ki preklinja,
opico, ki žveči tobak in mačka, ki se vso noč potepa.«

MISLI ZA RAZMISLEK

Prava ljubezen naj bi bila podobna ljubezni
deklice do svoje punčke. Rada jo ima, čeprav ji
punčka nikoli ljubezni ne vrača z besedami.

Kdor življenje bolj poglobljeno opazuje, se
mu smreke ne zdijo več tako visoke in mah ne
več tako pri tleh.

Vsa tragedija človeštva je v tem, da modri-
jani tako zelo dvomijo o svojih miselnih dosež-
kih, neumni pa so tako sigurni v svojo pamet.

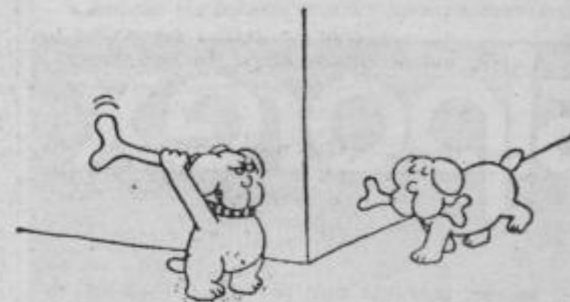
Ce bi žene res hotele ugajati svojim možem,
bi se oblačile v obleke iz prejšnjih let.

Modrec vse vidi in zapazi, neumnež o vsem
govori in ima o vsaki stvari pripombo.

Kdor se dandanes dolgočasi, ta ni na tekočem.

Ljudje, ki kaj imajo, se hudo trudijo, da bi
tjude, ki imajo veliko manj, povedali, kako
jim ni nič do tega, kar imajo.

Nasmeh je najbolj eleganten način kako ka-
zati svojemu nasprotniku zobe...

ILUSTRIRANI KOMENTAR

Vsa strategija
nogometa...

je v obliki
nogometne žoge...

kajti če bi bila
ogolata...

bi bil nogomet pol
toliko popularen...

NOVI
tednik

51-52

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Ješah in Zalec - Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161. Naročnina in oglaš: Trg V. kongresa 10 - Glavni in odgovorni urednik: Milan Senčar; tehnični urednik: Drago Medved - Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Vojko Rizmaj, Brane Stamejčić (odg. ur. Radia Celje), Damjana Stamejčić, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tine Vrabl - Izhaja vsak četrtek - Izdaja ga CGP »Delo« Ljubljana - Rokopisov ne vračamo - Cena posamezne številke 4 din - Celoletna naročnina 180 din polletna 90 din Za inozemstvo je cena dvojna. Tekoči račun 50102-601.206/12 CGP »Delo« Ljubljana - Telefon 23-369, 23-105, oglasni in naročnina 22-800.

